

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 47' (93) - ΤΕΥΧΟΣ 5 - ΜΑΪΟΣ 2016
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κύριλλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-8160127 – Fax 210-8160128

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γεωραδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακουνώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 5^ο,
ΜΑΪΟΣ 2016

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	420
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,</i> <i>Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν</i> <i>καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα .....</i>	421
<i>Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> <i>Ἐόρτιος Ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα</i> <i>πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον .....</i>	422
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου,</i> <i>Τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὴν Ἐκπαίδευση .....</i>	423
<i>Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου,</i> <i>Ἐνθρονιστήριος Λόγος .....</i>	437
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	439
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	486
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	491
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	494

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὰ Ἑόρτια Γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀντήλλαξαν μεταξύ τους ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος γιά τήν Ἑορτή τοῦ Πάσχα.

Δημοσιεύουμε ἐπίσης τήν εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου στήν Ἑκτακτῆ Σύγκληση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (8-10 Μαρτίου 2016), μέ θέμα «τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Ἐκπαίδευση».

Στό τεῦχος αὐτό μπορεῖτε ἐξ ἄλλου νά διαβάσετε τόν Ἐνθρονιστήριο Λόγο τοῦ νέου Μητροπολίτου Καρπενησίου Σεβ. κ. Γεωργίου.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τὰ ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπικαίρων καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐόρτιον Γράμμα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

(Ἅγιον Πάσχα 2016)

Ἄριθμ. Πρωτ. 402

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

«Τοῦτο Πάσχα, ἡ κοινὴ τῶν ὄλων πανήγυρις, πατρικοῦ θελήματος ἐπὶ κόσμον· ἀποστολὴ Χριστοῦ, περὶ γῆν ἔνθεος ἀνατολή, ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων αἰδῖος ἑορτὴ, τοῦ παντός κόσμου ἡ ἀθάνατος ζωὴ θανάτου θανατηφόρος, πηγὴ σωτηρίου, ἀνθρώπων ἡ ἄφθαρτος τροφή οὐράνιος, ἱερά τελετὴ, παλαιὰ καὶ νέα προεξημενεύουσα μυστήρια, ἐν γῆ μὲν ὁρατῶς βλεπόμενα, ἐν οὐρανοῖς δὲ νοούμενα» (Ἱεροῦ Χρυσόστομου, Λόγος Στ', εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, P.G. 59,736).

Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Φωστήρ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος περιγράφει λαμπρῶς τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς τῶν ἑορτῶν, τῆς πανηγύρεως τῶν πανηγύρεων, καὶ ἀγγελοπρεπῶς ὑμνεῖ «καινῆς λαμπαδουχίας τὸ φῶτισμα, παρθενικῆς δαδουχίας ἀγλαΐσμα», καθ' ὃ «τέθεται Χριστός καὶ τὸ νέον φύραμα τῆς ἱεραῆς αὐτοῦ συγκράσεως ἀπειλήφραμεν ὅλοι δυνάμει κρείττονι ἀναζυμωθέντες καὶ ἀναφουραθέντες αὐτοῦ τῷ πνεύματι» (ἔ.ἀ., P.G. 59, 745, 741).

Μιμησκόμενοι εὐφροσύνως ἐν προσευχαῖς καὶ δεήσεσιν, ἰδιαίτερος κατὰ τὰς ἱεράς ἐπετειακὰς ταύτας ἡμέρας, τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου Μακαριότητος, γηθοσύνως ἀσπαζόμεθα Αὐτὴν φιλήματι πασχαλίῳ καὶ ἀδελφικῶ, εὐχόμενοι ὅπως τὸ φῶς τῆς καινῆς καὶ

ὀγδόης Ἡμέρας ἀποτελῆ δι' Αὐτὴν προσωπικῶς, τὴν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν, τὸν εὐαγγῆ κληρὸν καὶ τὸν περιούσιον λαόν τῆς κατ' Αὐτὴν Ἐκκλησίας ἀένναον καὶ ἀνέκλειπτον πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ ἀγῶνος εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἱεραῆς ἀποστολῆς Αὐτῆς ὑπὲρ σωτηρίας τῆς ἐμπειπιστευμένης Αὐτῆ παρὰ τοῦ σαρκί παθόντος, σταυρωθέντος, ταφέντος καὶ ἐνδόξως Ἀναστάντος Δεσπότη Χριστοῦ κληρουχίας. Ὑμεῖς δὲ προσωπικῶς, Μακαριώτατε ἀδελφέ, θησαυρίζετε εἰς τὰς οὐρανίους ἀποθήκας Αὐτοῦ θησαυρούς ἀσινεῖς καὶ αἰωνίους, πλήρεις ἀναστασίμου χάριτος καὶ ζωηφόρου πασχάλιου αἴγλης, κηρύττοντες τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, ὅτι «Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος... ἐν ἧ καταλλαγὴ Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἐγένετο, καὶ χρόνιος κατελύθη πόλεμος... καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν ἀνηνέχθη... καὶ ἁμαρτία ἐλύθη, καὶ οἱ διὰ τοῦ νόμου κολασθέντες χωρὶς τοῦ νόμου σωτηρίας ἐπέτυχον» (Ἰωάννου Χρυσόστομου, εἰς ΡΙΖ' Ψαλμόν, P.G. 55,336-337).

Ἀνέστη Χριστός, Μακαριώτατε καὶ τιμώτατε Ἀδελφέ, «καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι· Ἀνέστη Χριστός καὶ ζωὴ πολιτεύεται». Ἐν Αὐτῷ, τῷ Φωτὶ ἐκ Φωτός, τῷ Θεῷ ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, τῇ ἀνατειλάσῃ ἐκ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου Ζωῆ, καὶ ἐν τῇ Ἀγάπῃ Αὐτοῦ, περιπτυσσόμεθα φιλήματι ἀγίῳ καὶ αὔθις τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ ἀναφωνοῦμεν μετ' Αὐτῆς: «Αὐτῷ μόνῳ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἅγιον Πάσχα, ,βις'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἑόρτιος Ἐπιστολή ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Ἅγιον Πάσχα 2016)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1939
Ἀριθμ. Διεκπ. 895

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικέ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

*Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γενήματος,
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ
τῆς ἐγένεσως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινω-
νήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν ὡς Θεόν εἰς τοὺς
αἰῶνας.*

Ἴδου καὶ αὖθις ἐπέλαμψεν ἡ λαμπροφόρος ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἀνατείλασα φωσφόρος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φωτίζουσα καὶ καταναγάζουσα νοῦν καὶ διάνοιαν. Χριστός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ νοητός τῆς δικαιοσύνης ἥλιος, ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλε καὶ τῷ φωτί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐφαίδρυνε τὰ σύμπαντα, τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος. Ἡμεῖς δὲ καὶ σύμπας ὁ τοῦ Κυρίου λαός, πνευματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐπλήσθημεν χαρᾶς ἀνεκκλήτου, ἥτις ὡς ζωογόνος πνοῆ ἐνδυναμοῖ ἡμᾶς συνεχίσει τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα. Χεῖλη πιστῶν, ὅθεν, ἐν ἀγαλλιάσει ψάλλουσι τό νικητήριον τῆς πίστεως ᾄσμα «Χριστός Ἀνέστη» καὶ ἅπασα ἡ Ἐκκλησία ἀγαλλομένῳ ποδὶ σκιρτᾷ ἐπὶ τῇ δόξῃ τοῦ ἑξαστράπτοντος καὶ «χαίρετε» φάσκοντος Νυμφίου Αὐτῆς.

Ἰδιαίτερος δὲ κατὰ τὴν εὐσημιον ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν τὴν Ἑορτῶν Ἑορτὴν ἐορτάζομεν, λελαμπρυσμένη καρδία καὶ πεφωτισμένη διανοία τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, νοερῶς ἐπισκεπτόμεθα καὶ ἀδελφικῶς ἀσπάζομεθα, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν χαρὰ ἀύξηθῇ. Ὅτι Χριστοῦ ἐσμέν μαθηταὶ καὶ ἐν Αὐτῷ ἀδελφοί, ἀγάπην ἔχοντες ἐν ἀλλήλοις καὶ εἰς τὸν κοινόν Κύριον καὶ Σωτῆρα πιστεύοντες καὶ Αὐτόν μόνον ὡς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου τοῖς πᾶσιν ἀπὸ κοινοῦ εὐαγγελιζόμενοι.

Εὐχόμεθα ἐκ καρδίας, ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος γνωρίσῃ πᾶσιν ἡμῖν καὶ παντὶ τῷ γένει τῶν βροτῶν τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς καὶ πληρώσῃ ἡμᾶς εὐφροσύνης, ἀγίασῃ δ' ἡμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Αὐτοῦ, ἵν' ἀξιωθῶμεν τοῦ χαρίσματος τοῦ Θεοῦ, ζωῆς αἰωνίου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὅθεν, ἐν ἀνεκκλήτῳ χαρᾷ ἐορτάζοντες τὴν φωτοφόρον ταύτην ἡμέραν καὶ λαμπρυνόμενοι τῇ πανηγύρει, γηθοσύνως στοιχοῦμεν τῇ θεοπνεύστῳ προτροπῇ τοῦ ἱεροῦ ὑμνοῦ καὶ περιπτυσσόμεθα ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, δεόμενοι δ' ἅμα τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν, ὅπως τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, τὴν ἀπὸ περᾶτων ἕως περᾶτων τῆς οἰκουμένης, στηρίξῃ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ καὶ εἰρηνεύσῃ τὴν ζωὴν ἀπάντων τῶν πιστευόντων εἰς Αὐτόν, τὸν Ἀναστάντα Κύριον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, νοερῶς περιπτυσσόμενοι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἀδελφικῶς φιλήματι ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι, διατελοῦμεν

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

ΟΜΙΛΙΑΙ

Τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Ἐκπαίδευση

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου

(Εἰσήγηση ἐνώπιον τῆς Ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 9 Μαρτίου 2016)

Μακαριώτατε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,

εὐχαριστῶ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου πού μοῦ ἀνέθεσαν νά ἀσχοληθῶ μέ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Μέση Ἐκπαίδευση καί στήν συνέχεια νά εἰσηγηθῶ τό θέμα στήν παρούσα Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Νά ὑπογραμμίσω ὅτι ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος μοῦ ἀνέθεσε νά εἰσηγηθῶ τό θέμα σέ κοινή Συνεδρίαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τούς Κοσμήτορας καί τούς Προέδρους τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, καί μέ τούς δύο Προέδρους τῶν Συλλόγων τῶν Θεολόγων, ἴτοι τήν Πανελλήνια Ἑνωση Θεολόγων (ΠΕΘ) καί τόν Πανελλήνιο Θεολογικό Σύνδεσμο «Καιρός», παρόντος καί τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Θεοδώρου Παπαγεωργίου. Ἡ εἰσήγηση αὐτή υἱοθετήθηκε ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο καί ὡς πρός τό περιεχόμενο καί ὡς πρός τήν πρόταση.

1. *Ἡ κοινή Συνεδρίαση μεταξύ τῆς Δ.Ι.Σ. καί θεολόγων καθηγητῶν*

Στήν εἰσήγησή μου πού πραγματοποιήθηκε στήν κοινή Συνεδρίαση μεταξύ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν προαναφερθέντων καθηγητῶν-θεολόγων ἀναλύθηκε, ὅσον τό δυνατόν πληρέστερα στό πλαίσιο μιᾶς εἰσηγήσεως, τό θέμα τῆς διδασκαλίας τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, τόσο τοῦ ἰσχύοντος Προγράμματος ὅσο καί τοῦ νέου προτεινομένου Προγράμματος Σπουδῶν.

Ἡ εἰσήγηση συμπεριελάμβανε τέσσερις ἐνότητες.

Στήν πρώτη ἐνότητα ἔγινε ἀνάλυση γιά τήν κατά καιροῦς συζήτηση τοῦ θέματος τῶν Θρησκευτικῶν

στήν Ἱερά Σύνοδο. Πράγματι, πάντοτε, ἀλλά ἰδιαίτερος τά τελευταῖα χρόνια τό θέμα συνεζητεῖτο στήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, ἀναγνώσθηκαν ἐμπειριστατωμένες εἰσηγήσεις Ἱεραρχῶν, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος διοργάνωνε ἐπανειλημμένες συσκέψεις μεταξύ τῶν μελῶν τῆς καί τῶν καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί τῶν Θεολογικῶν Συλλόγων, διοργάνωσε δέ καί Ἡμερίδα ὅπου μελετήθηκε τό θέμα. Ὅμως ἐνῶ συζητοῦσε τό θέμα τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἐν τούτοις δέν εἶχε λάβει κάποια συγκεκριμένη ἀπόφαση.

Στήν δεύτερη ἐνότητα ἔγινε ἀνάλυση τοῦ θέματος τοῦ περιεχομένου τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Κατ' ἀρχάς ἀναλύθηκαν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (3356/1995 καί 2176/1998) καί τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων (115/2012), μέ τίς ὁποῖες ἐρμηνεύθηκε τό Σύνταγμα πού ἀναφέρεται «στήν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνειδήσεως», ὅπως γράφεται στό 16 ἄρθρο του καί τό σημαντικό εἶναι ὅτι ἐρμηνεύθηκε τό ἄρθρο αὐτό τοῦ Συντάγματος σέ σχέση μέ τό 13ο ἄρθρο γιά τόν σεβασμό τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καί τό ἄρθρο 3 πού χαρακτηρίζει τό ὀρθόδοξο δόγμα ὡς «ἐπικρατοῦσα Θρησκεία», πού σημαίνει ὅτι «ἡ συντριπτική πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρεσβεύει τήν Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία».

Εἰδικότερα ἡ Ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων ἀποφάνθηκε ὅτι τό Μάθημα Θρησκευτικῶν, ὅπως διδάσκεται μέ τά ἰσχύοντα βιβλία, κινεῖται μέσα στό πλαίσιο τοῦ πλουραλισμοῦ, τῆς πολυφωνίας καί τῆς πολυπολιτισμικότητας καί ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι μαθητές δέν μποροῦν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ὅσους λόγους καί ἂν ἐπικαλεσθοῦν, ἀλλά ἐπιτρέ-

πεται νά απαλλαχθούν μόνον, ὅπως ἀποφάνθηκε καί τό Σ.τ.Ε., οἱ ἄθρησκοι, οἱ ἀλλόθρησκοι ἢ ἑτερόδοξοι μαθητές μέ αὐστηρῶς προδιαγραφόμενες προϋποθέσεις.

Ἐπειτα, ἀναλύθηκε ὅτι δέν ἰσχύουν οἱ χαρακτηρισμοί πού ἔχουν δοθῆ, ὅτι τό ἰσχύον μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι κατηχητικό ὁμολογιακό καί ὅτι τό νέο προτεινόμενο Πρόγραμμα εἶναι θρησκευτολογικό ἢ ὑπερβαίνει τόσο τόν κατηχητικό ὅσο καί τόν θρησκευτολογικό χαρακτήρα. Στήν πραγματικότητα τό μάθημα, πού διδάσκεται στούς μαθητές εἶναι γνωσιολογικό, πολιτισμικό, μέ θρησκευτολογική ἀναφορά, ἐνῶ τό προτεινόμενο Πρόγραμμα εἶναι περισσότερο διαθρησκευτικό καί μερικοί τό χαρακτηρίζουν καί συγκρητιστικό, πράγμα τό ὁποῖο ὅσοι τό ἐκπύνησαν τό ἀρνοῦνται.

Στήν συνέχεια ἔγινε ἀνάλυση τόσο τῶν βιβλίων τά ὁποῖα διδάσκονται σήμερα στά Σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης ὅσο καί τοῦ Προγράμματος Σπουδῶν στήν Στοιχειώδη καί Μέση Ἐκπαίδευση. Ἐπίσης, παρουσιάσθηκαν τά πλεονεκτήματα καί μειονεκτήματα καί τῶν δύο αὐτῶν Προγραμμάτων.

Ἐπειτα ἀπό ὅλα αὐτά κατέληξα στήν ἐξῆς συνθετική πρόταση, πού τελικά ἔγινε ἀποδεκτή:

«Ἡ πρότασή μου, λοιπόν, εἶναι νά ἐπικεντρωθῆ τό ἐνδιαφέρον στό τρέχον Πρόγραμμα μέ τήν δική του θεματική μεθοδολογία, στό ὁποῖο ὅμως νά γίνονται μερικές βελτιώσεις, ἐντάσσοντάς το στά σύγχρονα παιδευτικά δεδομένα, ὅποτε νά εἰσαχθῶν σέ κάθε βιβλίο –ὄχι σέ κάθε μάθημα– μερικά κεφάλαια θρησκευτολογικά, ἀνάλογα μέ τήν θεματολογία τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ ὅμως δοθῆ προτεραιότητα στήν ὀρθόδοξη παράδοση, τήν ὁποῖα ἀκολουθεῖ ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀλλά καί νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐφαρμογές καί τά καλά στοιχεία τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν.

Αὕτη ἡ πρόταση εἶναι σύμφωνη μέ τό Σύνταγμα, τίς ἀποφάσεις τῶν Ἀνωτάτων Διοικητικῶν Δικαστηρίων τῆς Χώρας μας καί τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Ὡστόσο, μόνον οἱ ἑτερόδοξοι, ἑτερόθρησκοι καί οἱ ἄθρησκοι ἔχουν τό συνταγματικό δικαίωμα νά ζητήσουν ἀπαλλαγῆ ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, γιά λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως, μέ τήν ὑποχρέωση ὅμως νά διδαχθοῦν ἄλλο μάθημα».

Νομίζω ὅτι ἔχετε ὅλοι λάβει γνώση αὐτῆς τῆς εἰσηγήσεως, διότι ἔχει δημοσιευθῆ εὐρύτατα καί ἔγινε σχετική συζήτηση. Ἀπλῶς νά ἀναφέρω, ὅτι τόσο ἡ εἰσήγηση ὅσο καί ἡ πρόταση ἔγινε ὁμοφώνως ἀποδεκτή ἀπό τήν Διαρκή Ἱερά Σύνοδο. Συγχρόνως ἐπαινέθηκε ἀπ' ὅλους τούς παρευρισκόμενους Κοσμήτορες καί Προέδρους τῶν Τμημάτων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, ὅπως καί τοῦ Προέδρου τῆς Πανελληνίας Ἐνώσεως Θεολόγων μέ τίς σχετικές παρατηρήσεις, τίς ὁποῖες ἔκανε ὁ καθένας. Πάντως, οἱ ἀνωτέρω προφορικῶς καί μέ γραπτά κείμενα, τά ὁποῖα κατέθεσαν στήν Ἱερά Σύνοδο, τόνισαν ὅτι κινοῦνται στήν ἴδια προοπτική. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνδέσμου «Καιρός» διατύπωσε τίς ἀπόψεις του καί ὑποστήριξε τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν, τό ὁποῖο, ὅπως εἶπε, δέν εἶναι μέν τέλειο, ἀλλά πολύ καλό καί ὁ καθηγητής πού θά τό διδάξη, θά τό βελτιώσῃ. Σημαντική παρέμβαση ἔκανε καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Πρόεδρος τῆς Συνδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ἡ πρόταση αὕτη εἶναι ἀποδεκτή ἀπ' ὅλους.

2. Τό «Ἀναλυτικό Πρόγραμμα» καί τό «Πρόγραμμα Σπουδῶν»

Κατά καιρούς διάβαζα τά ὅσα γράφονταν γύρω ἀπό τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μάλιστα ὅταν ἦμουν Συνοδικός Ἀρχιερεὺς, τήν περίοδο 2009-2010, ἔγινε καί σχετική συζήτηση στήν Ἱερά Σύνοδο. Τελευταία, ὅμως, ἡ συζήτηση αὕτη ἔλαβε διαστάσεις, διατυπώθηκαν δύο συγκεκριμένες προτάσεις καί διοργανώθηκαν διάφορα Συνέδρια, ὑποστηρίζοντας τίς ἀπόψεις τῶν διοργανωτῶν τους.

Πρόσφατα, ὅταν ἔγινε μιά σχετική συζήτηση τόν Δεκέμβριο τοῦ 2015 στήν Ἱερά Σύνοδο, τῆς ὁποίας ἔχω τήν τιμή νά εἶμαι μέλος, καί διέβλεψα τήν ἀνησυχία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί τῶν Μελῶν τῆς Συνόδου γιά τόν παραινόμενο θόρυβο γύρω ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν διατύπωσα μερικές ἀπόψεις ἀπό τίς πρώτες ἐντυπώσεις μου πού ἀπέκομισα ἀπό τήν μελέτη τῶν βοηθημάτων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στήν Μέση Ἐκπαίδευση.

ση. Τά ίδια, βεβαίως, ισχύουν και για τα βιβλία των Θρησκευτικών στην Πρωτοβάθμια Έκπαίδευση. Έτσι, η Ίερά Σύνοδος μου ανέθεσε να εισηγηθώ το θέμα σε κοινή Συνεδρίαση της Ίερας Συνόδου με τους Θεολόγους Καθηγητές, όπως προαναφέρθηκε.

Στό σημείο αυτό, κρίνω σκόπιμο να κάνω την διάκριση μεταξύ του «Αναλυτικού Προγράμματος» και του «Προγράμματος Σπουδών». Σε κείμενο του Ιωάννου Φύκαρη, καθηγητού της Διδακτικής Μεθοδολογίας του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με θέμα «Δομική προσέγγιση του νέου Προγράμματος Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών στο έλληνικό Σχολείο: Κοινωνικοδιδασκτικοί προσδιορισμοί και έρωτηματα», άνευρίσκει κανείς σημαντικές παρατηρήσεις για τό θέμα αυτό.

Στήν άρχή του έπιστημονικού αυτού κειμένου τίθεται τό έρώτημα: «Αναλυτικό Πρόγραμμα» ή «Πρόγραμμα Σπουδών»; Και άναλύεται διεξοδικά ή διαφορά μεταξύ αυτών των δύο τύπων διδασκαλίας.

Μέ τόν όρο «Αναλυτικά Προγράμματα» πού ισχύουν μέχρι τώρα και βάσει αυτών έγραψαν τά βιβλία, τά όποια διδάσκονται και σήμερα οί μαθητές, «νοείται ό λεπτομερής σχεδιασμός συγκεκριμένης διδασκαλίας, ή όποια βασίζεται σε τεκμηριωμένους και σαφώς διατυπωμένους στόχους μάθησης, πού βρίσκονται σε πλήρη συνάρτηση μεταξύ τους και ή πραγμάτωσή τους μπορεί να έλεγχθει». Αντίθετα, τό Πρόγραμμα Σπουδών σχετίζεται μέ τό «Πρόγραμμα Διαδικασίας», τό όποιο «παύει να είναι αναλυτικό αλλά γενικευτικού χαρακτήρα, μέ γενικές προσεγγίσεις και πολυεπίπεδες έπιλογές, πού υπερβαίνει την τυποποίηση και καθίσταται περισσότερο Πρόγραμμα μάθησης ή όπως όρίζεται στην παιδαγωγική έπιστήμη “Πρόγραμμα Σπουδών”». Αυτό σημαίνει ότι τό Πρόγραμμα Σπουδών διαφοροποιείται από τά έως τώρα υπάρχοντα «Αναλυτικά Προγράμματα».

Γενικά, τό «Πρόγραμμα Σπουδών» στηρίζεται στην θεωρία της «κοινωνικής άναδόμησης». Έτσι, «ή κυρία στόχευση της θεωρητικής αυτής τεκμηρίωσης είναι ή απομάκρυνση των “άνεπιθύ-

μτων” πτυχών της κουλτούρας μιάς κοινωνίας και της άντικατάστασής τους μέ άλλες, περισσότερο κατά την περίπτωση “έπιθυμητές”. Έπιχειρείται ουσιαστικά ή άναδόμηση της κουλτούρας, έτσι ώστε οί μαθητές να επιτύχουν την έξυπνέτηση των άναγκών πού προκαλούνται, προωθούνται ή άναδεικνύονται στην έκάστοτε κοινωνία άναφορᾶς».

Ό καθηγητής Φύκαρης έπισημαίνει ότι «άλλο είναι ή πολυπολιτισμική άποδοχή και άλλο είναι ή άναδόμηση του πολιτισμικού προφίλ μιάς κοινωνίας ή ενός έθνους». Άλλο είναι «ή άποδοχή της “διαφορετικότητας”, ως σύνολο ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, πού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τό εκπαιδευτικό σύστημα και τόν εκπαιδευτικό, και άλλο ή όλική άνατροπή των δομικών χαρακτηριστικών της κοινωνίας, στην όποία έπιθυμεί να ένταχθει τό άτομο, τό όποιο φέρει ιδιαίτερα κοινωνικά ή πολιτισμικά χαρακτηριστικά».

Στό κείμενο αυτό γίνεται ευρύτερη άναφορά στο γιατί γίνεται αυτή ή άλλαγή, και γιατί τό Ίδρυμα Έκπαιδευτικής Πολιτικής του Ύπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων πέρασε από τό «Αναλυτικό Πρόγραμμα» πού ίσχυε μέχρι τώρα στο «Πρόγραμμα Σπουδών», συγχρόνως δίνει σημαντικά παραδείγματα από τό νέο Πρόγραμμα Σπουδών, πού δείχνει αυτήν την άλλαγή. Έπισημαίνει δέ ότι: «Έξ άφορμής όλων αυτών των έξελίξεων έπισημάνθηκε και έπισημαίνεται έντός του νέου ΠΣ του ΜτΘ ότι ή θρησκεία άποτελεί μία προσωπική έμπειρία και, ως εκ τούτου, προτείνεται ή διδασκαλία του μαθήματος να μήν δομείται στη βάση της “άντικειμενικής” της Βίβλου και των Δογμάτων, αλλά πάνω στις “ύποκειμενικές” έμπειρίες ζωής των μαθητών».

Μελέτησα και τά δύο αυτά Προγράμματα και κατέληξα σε μερικές παρατηρήσεις.

Τά ισχύοντα βιβλία των Θρησκευτικών για τά Δημοτικά και τά Γυμνάσια συγγράφηκαν μέ τό Αναλυτικό Πρόγραμμα πού είχε έκπονηθει τό 2003 και εισήχθησαν στα σχολεία τά έτη 2005-2007, δηλαδή σχετικά πρόσφατα. Άλλά τό έτος 2010-2011 οί υπεύθυνοι του Ύπουργείου Παιδείας προχώρησαν στην έκπόνηση νέων Προγραμμάτων, πού δέν είναι αναλυτικά, αλλά θεματικά και εφαρμόστηκαν πιλοτικά σε 68 Γυμνάσια στην

Ἐπικράτεια, τό ἔτος 2011-2014. Αυτό σημαίνει ὅτι τώρα διδάσκεται σέ ὅλα τά Γυμνάσια τό ἰσχύον Πρόγραμμα καί ἐπίκειται αὐτό πού ἐφαρμόσθηκε πιλοτικά νά ἐπεκταθῆ σέ ὅλα τά Γυμνάσια τῆς Χώρας. Τό ἴδιο συμβαίνει γιά τό Πρόγραμμα στά Δημοτικά Σχολεῖα.

Τά βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν πού ἰσχύουν σήμερα γιά τά Λύκεια συγγράφηκαν τό ἔτος 1999 ἀπό ἱκανούς καί γνωστούς θεολόγους, ὅπως οἱ: Γκότσης, Μεταλληνός, Φίλιας, Μόσχος, Δρίτσας, Παπαλεξανδρόπουλος, Μπέγζος, Παπαθανασίου.

Ὅμως, τό ἔτος 2015 ἐκπονήθηκε τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιά τά Λύκεια, τό ὁποῖο δέν ἔχει ἀκόμη ἐφαρμοσθῆ πιλοτικά σέ κάποιον ἀριθμό Λυκείων καί δέν γνωρίζω ποιά εἶναι ἡ πρόθεση καί ὁ σκοπός τῶν ὑπευθύνων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας γιά τά περαιτέρω, δηλαδή ἂν θά ἐφαρμοσθῆ πιλοτικά σέ μερικά Λύκεια καί στήν συνέχεια νά γενικευθῆ ἡ ἐφαρμογή του σέ ὅλα τά Λύκεια.

Πρέπει, ἐπίσης, νά σημειωθῆ ὅτι ἐνῶ ὑπάρχει τό ἰσχύον Πρόγραμμα, χωρίς νά ἀξιολογηθῆ ἀρκούντως ἀπό μαθητές, θεολόγους Καθηγητές, Σχολικούς Συμβούλους, γιά νά ἀπορριφθῆ ὡς ἀκατάλληλο, ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Περιφέρειας Ἡπείρου Τριαντάφυλλος Σιούλης, διδάκτωρ Φιλολογίας, θεολόγος, ἐν τούτοις ἐκπονήθηκαν νέα Προγράμματα Σπουδῶν, καί γιά ὅλα τά μαθήματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, καί ἐντάχθηκαν στό ΕΣΠΑ τό 2010, καί σύμφωνα μέ τήν δημοσίευση «δράσεις γιά τό “νέο Σχολεῖο” (Σχολεῖο 21ου αἰῶνος): Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν Πιλοτική Ἐφαρμογή Γενίκευση ἐφαρμογῆς», ἔχει προϋπολογισμό 113.919.001, 06 Εὐρώ».

Διαβάζοντας, λοιπόν, καί τά δύο Προγράμματα (τό ἰσχύον καί τό νέο) αἰσθάνθηκα μερικές ἐκπληξεις.

Ἡ πρώτη ἐκπληξη ἦταν ὅτι τό ἰσχύον Ἀναλυτικό Πρόγραμμα δέν εἶναι ὁμολογιακό-κατηχητικό, ὅπως διατείνονται μερικοί, ἀλλά εἶναι γνωσιολογικό, πολιτισμικό μέ θρησκευτολογική προοπτική. Συγκεκριμένα, ἡ θεματολογία τῶν βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ἡ ἐξῆς: Α' Γυμνασίου «Παλαιά Διαθήκη, προϊστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ» Β' Γυμνασίου: «Καινή Διαθήκη, ὁ Ἰησοῦς Χρι-

στός καί τό ἔργο του» Γ' Γυμνασίου: «Θέματα ἀπό τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας» Α' Γενικοῦ Λυκείου: «Ὁρθόδοξη πίστη καί λατρεία» Β' Γενικοῦ Λυκείου: «Χριστιανισμός καί Θρησκευματα» Γ' Γενικοῦ Λυκείου: «Θέματα Χριστιανικῆς ἠθικῆς».

Διαβάζοντας κανεῖς τά περιεχόμενα τῶν βιβλίων αὐτῶν παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει μιά ἱστορική διάρθρωση τῆς ὕλης, μιά μεθοδολογία πού ἀναπτύσσεται στήν ἱστορική ἐξέλιξή της, καθώς ἐπίσης ἀναπτύσσονται τά θέματα μέ ρεαλισμό, πλουραλισμό καί μέ ἀνοιγμα σέ ἄλλες ἀπόψεις. Πλήρη ἀνάλυση τῶν περιεχομένων ἔκανα στήν προηγούμενη εἰσήγησή μου στήν κοινή Συνεδρίαση Διακοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί Καθηγητῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί Θεολογικῶν Συλλόγων.

Τό Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων στήν συνοπτική ἱστορική ἀναδρομή τῆς πορείας τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, γράφει γιά τά ἰσχύοντα ἀναλυτικά Προγράμματα, τά ὁποῖο γράφηκαν μέ βάση τίς ἀρχές τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης τοῦ 2003.

«Ἡ σκοποθεσία τῶν νέων ΑΠ παρουσιάζεται ἀρκετά ἐκσυγχρονησμένη, ἀφοῦ ἀναδεικνύει τή συμβολή τοῦ Χριστιανισμοῦ στή συνοχή τοῦ σύγχρονου κόσμου καί στήν ποιότητα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς· ἐπιδιώκει τήν εὐαισθητοποίηση καί ἔμπρακτη δέσμευση τῶν μαθητῶν ἀπέναντι στούς σύγχρονους κοινωνικούς προβληματισμούς· ὑπογραμμίζει τόν ὑπερφυλετικό, ὑπερεθνικό καί οἰκουμενικό χαρακτήρα τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος, τίς διαπιστώσεις γύρω ἀπό τήν πολυπολιτισμική, πολυφυλετική καί πολυθρησκευτική δομή τῶν σύγχρονων κοινωνιῶν καί, τέλος, καταλήγει στή συνειδητοποίηση τῆς ἀνάγκης γιά διαχριστιανική καί διαθρησκευτική ἐπικοινωνία. Τό ΜτΘ ἀπομακρύνεται ἀπό τόν κατηχητικό χαρακτήρα του καί μετατρέπεται σέ ἓνα μάθημα ἐγκεντρισμένο μέ στήν Ὁρθόδοξη παράδοση ἀλλά μέ σαφῆ γνωσιακό, μορφωτικό καί παιδαγωγικό χαρακτήρα. ... Στά διδακτικά αὐτά βιβλία (Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου πού γράφθηκαν ἀπό τό 2003 ἕως τό 2006) ἡ θρησκευτική ὕλη προσεγγίζεται μέ πνεῦμα διαλόγου, ἐλευθερίας καί καταλλαγῆς, χωρίς ὁμολογιακή ἐμμονή, κατηχητισμό, φανατισμό ἢ μισαλλοδοξία».

Ἐπομένως, κακῶς καί παραπλανητικῶς ισχυρίζονται μερικοί ὑπέρομαχοι τῆς ἀλλαγῆς στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὅτι τό ισχύον Πρόγραμμα προσδιορίζεται ἀπό τό κατηχητικό καί ὁμολογιακό περιεχόμενο.

Ἡ δεύτερη ἐκπληξη ἦταν ὅτι τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν δέν εἶναι θρησκευολογικό, ὅπως ὑποστηρίζουν ἄλλοι, ἀλλά διαθρησκευιακό, ἐμπνεόμενο ἀπό τήν συγκριτική θρησκευολογία, ἐνῶ ἄλλοι τό χαρακτηρίζουν συγκρητιστικό καί ἀπό τούς δημογούς του θεωρεῖται κατ' ἐξοχήν βιωματικό. Κατά τήν γνώμη μου, αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ βιωματική ἐμπέδωση, προσεγγίζει σέ πολύ μεγάλο βαθμό μεθοδολογικά αὐτό πού γίνεται στήν κατήχηση, δηλαδή τήν ἐφαρμογή θρησκευτικῶν πρακτικῶν.

Εἶναι ἐκφραστικό ἕνα παράδειγμα: Στήν Α' Λυκείου, ὅπου γίνεται λόγος γιά προσευχή, καί ἐπιλέγεται ἡ βιωματική μέθοδος, γράφεται: «Μέ ἀφορμή ἕνα κομποσχοῖνι καί μία ἱστορία ἀπό τό γεροντικό, ἀκολουθεῖ “κατευθυνόμενος διάλογος” γιά τήν προσευχή ὡς ἐπικοινωνία καί γιά τήν ἀδιάλειπτο προσευχή. Τίθεται ἡ ἐρώτηση ἂν κάτι ἀνάλογο ὑπάρχει καί σέ ἄλλες θρησκείες καί ἂν ἡ προσευχή εἶναι συστατικό γνώρισμα τῆς θρησκείας (ἰδίως τῶν μυστικῶν ἐκδοχῶν τῆς)».

Διαβάζοντας κανεῖς τά Προγράμματα τοῦ νέου Σχολείου, πού προβάλλεται ὡς Σχολεῖο τοῦ 21ου αἰῶνα, βλέπει μερικά θετικά στοιχεῖα, δηλαδή παρουσιάζονται μερικές ἐσωτερικές πλευρές τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Γιά παράδειγμα: γιά τήν διδασκαλία τῆς ὀρθοδόξου εἰκόνας ὡς ἐνδεικτικές δραστηριότητες προτείνονται ἡ προβολή ἐπιλεγμένων σκηνῶν ἀπό τίς ταινίες τοῦ Ἀντρέι Ταρκόφσκι, «Ἀντρέι Ρουμπλιώφ», τοῦ Γιάννη Σμαραγδῆ «El Greco», τῆς Μαρίας Χατζημιχάλη-Παπαλιού «Ἐγώ, ὁ Πανσέληνος, ἕνας φανταστικός βίος». Ἐπίσης, προτείνεται τό «βαλιτσάκι τοῦ βυζαντινοῦ ζωγράφου. Ἀνακαλύπτοντας τά ὑλικά του», «Ἡ προετοιμασία τοῦ ἀγιογράφου, σύμφωνα μέ τίς προτροπές τοῦ Φώτη Κόντογλου», «Ἡ παρουσίαση τῶν εἰκονογραφικῶν κύκλων ἀπό τό εἰκονικό Μουσεῖο τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν Ὁρμύλια Χαλκιδικῆς», κ.ἄ. (Β' Γυμνασίου). Αὐτά εἶναι θετικά, ἀλλά τό πρόβλημα ὅμως εἶναι ὅτι ἀναμει-

γνύονται ταυτόχρονα στό ἴδιο μάθημα ἀπόψεις ὄλων τῶν Θρησκευτῶν καί αὐτό προκαλεῖ σύγχυση.

Ἐπίσης, πρέπει νά ἐπισημανθῆ ὅτι τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν, ὅπως ἔχει ὑποστηριχθῆ, δέν προβλέπεται νά ἔχη βιβλία, ἀλλά προτείνεται ἕνα εὐρύ φάσμα ὑλικῶν, ἀπό τό ὁποῖο θά ἀντλήσῃ ὁ καθηγητής θεολόγος καί θά τό προσαρμόσῃ στήν κάθε τάξη. Ἔτσι, ἀφήνεται ὁ καθηγητής ἐλεύθερος στό νά προσαρμόσῃ τό θέμα ἀνάλογα μέ τούς μαθητές. Ἔχω ὅμως τήν πληροφορία ὅτι ὑπάρχει σκέψη νά γραφοῦν βιβλία.

Πρός ἐπιβεβαίωση τῶν ἀνωτέρω θέλω νά σημειώσω ὅτι τόν τελευταῖο καιρό διάβασα μία σημαντική διατριβή τῆς Ἰωάννας Κομνηνοῦ, ἡ ὁποία κατά τόν καθηγητή Κωνσταντῖνο Δεληκωσταντή «εἶναι πιστοποιημένη ἐκπαιδευτρία ἐνηλίκων, ἔχει πολυετή ἐμπλοκή στήν ἐπιμόρφωση ἐκπαιδευτικῶν καί εἶναι μέλος ἐπιτροπῶν ἀξιολόγησης ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου σέ ἐθνικό καί εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο». Ἡ διατριβή αὐτή ἔχει τόν τίτλο «Ἡ εὐρωπαϊκή διάσταση τῆς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς» καί ἀναφέρεται στήν θρησκευτική ἀγωγή καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὅπως διδάσκεται σέ δεκαῆξι Εὐρωπαϊκές χῶρες καί στήν Ἑλλάδα.

Στό πρῶτο μέρος τῆς διατριβῆς γίνεται ἀναφορά στήν θρησκευτική ἀγωγή πού ἐπικρατεῖ στήν Εὐρώπη καί γίνεται μία ἐπισκόπηση «τῆς παρουσίας τῆς θρησκείας στήν Εὐρώπη καί τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖον ἡ θρησκεία συνδέεται μέ τήν ἐξέλιξη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ». Στό δεύτερο μέρος ἀναφέρεται διεξοδικά στήν «εὐρωπαϊκή διάσταση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν» καί ἀναλύει «ὅτι οἱ διδακτικές προσεγγίσεις εἶναι τόσες, ὅσες καί οἱ χῶρες πού ἀναφέρονται». Φαίνεται ὅτι τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Εὐρώπη ἔχει ἕνα διαπολιτιστικό περιεχόμενο καί τά ἐκπαιδευτικά συστήματα ἀνταποκρίνονται «στῆς ἀνάγκες τοῦ πληθυσμοῦ πού δέν ἦταν πιά οὔτε πολιτιστικά οὔτε θρησκευτικά ὁμοιογενῆς». Καί στό τρίτο μέρος τῆς διατριβῆς γίνεται ἀνάλυση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στήν Ἑλλάδα, ἰδιαίτερα γίνεται ἔρευνα στά σχολικά ἐγχειρίδια «τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσης πού γράφτηκαν μέ βάση τίς ἀρχές τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης τοῦ 2003», δηλαδή ἀναφέρεται στά βιβλία τά

όποια διδάσκονται σήμερα με τό ισχύον πρόγραμμα οί μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου.

Τό σημαντικό είναι ότι στην διατριβή αυτή αποδεικνύεται με σημαντικά στοιχεία ότι τά βιβλία, τά όποια διδάσκονται σήμερα στην ύποχρεωτική εκπαίδευση στην Ελλάδα, ανταποκρίνονται πλήρως στην ευρωπαϊκή προοπτική. Αυτό σημαίνει ότι στά σχολικά αυτά έγχειρίδια προωθείται «ή πολλαπλή ταυτότητα, εθνική, ευρωπαϊκή, παγκόσμια, πολιτιστική, θρησκευτική» και μάλιστα «σέ μιά δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ τους». Επίσης, μέ τά βιβλία αυτά προάγεται «ή κοινωνική συνοχή μέσα από τόν διάλογο μέ την διαφορετικότητα», «ένισχύεται ή κοινωνική κατανόηση», «στιγματίζεται ή κοινωνική άδικία, ή βία, ό ρατσισμός και ό θρησκευτικός φανατισμός», αλλά και «ένισχύονται ή αδελφοσύνη και ή αλληλεγγύη προς όλους τούς ανθρώπους».

Τό συμπέρασμα τής διατριβής είναι: «Η διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Ελλάδα, σύμφωνα μέ τίς αλλαγές πού έγιναν κατά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 2003, έχει αναδείξει σέ σημαντικό βαθμό την ευρωπαϊκή διάσταση τής διδασκαλίας του μαθήματος, γιατί θεωρούμε ότι συμβάλλει αποφασιστικά στην δημιουργία ενεργών και υπευθύνων πολιτών, πού θά σκέφτονται και θά ενεργούν μέ βάση κοινά αποδεκτές ανθρωπιστικές αξίες, τόν σεβασμό των δημοκρατικών διαδικασιών και την περιφρούρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Από την έρευνα αυτή διαπιστώνεται ότι τά έγχειρίδια τά όποια χρησιμοποιούνται σήμερα για τό μάθημα των Θρησκευτικών στά Σχολεία ανταποκρίνονται πλήρως στίς σύγχρονες απαιτήσεις των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και έπομένως κακώς υποστηρίζεται από μερικούς ότι πρέπει νά αντικατασταθούν γιατί δήθεν είναι όμολογιακά και κατηγορικά βιβλία. Η άποψη αυτή είναι αντιεπιστημονική και ένδεχομένως παραπλανητική.

Τό ένδιαφέρον τής όλης διατριβής είναι ότι παρουσιάζονται τά τρία μοντέλα διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών στά Σχολεία πού κυριαρχούν στην Ευρώπη.

Τό πρώτο μοντέλο είναι τό όμολογιακό, τό όποιο χαρακτηρίζεται ως «διδασκαλία τής θρησκείας» πού συνδέει την διδασκαλία μέ την πίστη μιάς ή

πολλών θρησκειών. Είναι ένα μοντέλο τό όποιο διαμορφώνει την προσωπική ταυτότητα του ανθρώπου, αλλά δέν διακρίνει την διαφορά μεταξύ του σχολικού μαθήματος και τής κατήχησης, όπως γίνεται σέ μιά πολυπολιτισμική κοινωνία.

Τό δεύτερο μοντέλο διδασκαλίας είναι τό θρησκευολογικό, πού χαρακτηρίζεται ως «μαθαίνοντας για την θρησκεία». Πρόκειται για περισσότερο ανθρωπιστικό και θρησκευολογικό μάθημα, παρά όμολογιακό. Τά παιδιά βοηθούνται στό «νά κατανοήσουν την σύγχρονη πλουραλιστική, διαπολιτισμική και πολυθρησκευτική κοινωνία».

Τό τρίτο μοντέλο διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών είναι περισσότερο τό πολυπολιτισμικό-ήθικό πού χαρακτηρίζεται ως «μαθαίνοντας από την θρησκεία», όταν οί μαθητές «δέν μαθαίνουν μιά θρησκεία (όμολογιακό μοντέλο) ή πολλές θρησκείες (θρησκευολογικό μοντέλο), αλλά μέσα από τίς δικές τους έμπειρίες και άναζητήσεις αντιμετώπιζουν κριτικά τό θρησκευτικό φαινόμενο και διαμορφώνουν την προσωπική τους άποψη και κατανόηση του κόσμου.

Έχοντας ύπ' όψιν όλα αυτά, φαίνεται ότι τά βιβλία τά όποια είναι άκόμη σέ χρήση στην Ελλάδα στην Στοιχειώδη και την Μέση Έκπαίδευση προσδιορίζονται κυρίως από τόν δημιουργικό συνδυασμό του πρώτου και του δεύτερου μοντέλου και ανταποκρίνονται στίς σύγχρονες εκπαιδευτικές άνάγκες στην Ελλάδα, όπως προσδιορίζονται από την ευρωπαϊκή προοπτική. Αντίθετα, τό προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών στο Δημοτικό-Γυμνάσιο και τό Λύκειο αναφέρεται στο τρίτο μοντέλο, «μαθαίνοντας από την θρησκεία».

Σέ άλλο κείμενό της ή ίδια έρευνήτρια, έχοντας έπιστημονική έπάρκεια στο αντικείμενο αυτό, αναλύει διεξοδικά τό προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών στην Μέση Έκπαίδευση και σημειώνει ότι εφαρμόζει τό τρίτο μοντέλο του μαθήματος των Θρησκευτικών, ένω έν τώ μεταξύ στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στο Ένωμένο Βασίλειο έχουν έντοπισθη τά μειονεκτήματα αυτού του συστήματος και έχει γίνει κριτική από ειδικούς έπιστήμονες.

Έπομένως, στην σύνταξη των νέων Προγραμμάτων Σπουδών για τά Θρησκευτικά στην Ελλάδα στο πλαίσιο του νέου Προγράμματος Σπουδών, διαπιστώνονται διάφορα προβλήματα.

Μεταξύ αυτών των προβλημάτων είναι «ή θολή έννοιολόγηση της θρησκείας», αλλά και «ό τρόπος ανάπτυξης των χρησιμοποιημένων έννοιων», και όπως παρατηρείται «ή επιφανειακή και πρόχειρη διασύνδεση των έννοιων στις διάφορες θρησκείες αναδεικνύει ένα επιπρόσθετο πρόβλημα, αυτό του θρησκευτικού συγκρητισμού». Έπομένως, τό τρίτο αυτό μοντέλο θρησκευτικού μαθήματος, όπως έχει παρατηρηθεί, δημιουργεί «σύγχυση στον μαθητή», και ένα «θολό τοπίο» και ταυτόχρονα δημιουργεί μία «άτομική θρησκεία», «όπου ό καθένας επιλέγει από κάθε θρησκεία ό,τι θέλει και δημιουργεί τή δική του θρησκεία».

Ή ίδια, μάλιστα, ήταν αξιολογήτρια για τά αναλυτικά Προγράμματα του Λυκείου πού έκπονήθηκαν τό 2015, στην πενταμελή Έπιτροπή, και δέν ενέκρινε τά Προγράμματα αυτά, καταγράφοντας τίς επιστημονικές της απόψεις σέ σχετικό άρθρο.

Ο καθηγητής Κωνσταντίνος Δεληκωνσταντής στό βιβλίο του μέ τίτλο «Ή σχολική θρησκευτική αγωγή» και υπότιτλο «Μεταξύ παιδαγωγικής και θεολογίας» αναφέρει τόν Hans Küng πού κάνει λόγο για «μετασχηματισμό τής θρησκείας», για «έξατομίκευση» και «πλουραλιστικοποίηση» τής θρησκευτικότητας, πού «προχωρεί μέ όλο και πίο γρήγορους ρυθμούς». Αυτό δίνει στον άνθρωπο τήν δυνατότητα «νά ξεφεύγει από τή θεσμοποιημένη και τυποποιημένη θρησκεία, νά βρίσκει τόν δικό του δρόμο και τίς δικές του απαντήσεις». Μέ αυτή τήν νοοτροπία οί άνθρωποι κατασκευάζουν μία «ιδιωτική θρησκεία» «ανάλογα μέ τίς ανάγκες τους, μέ πολλά γνήσια θρησκευτικά αλλά και παραθρησκευτικά ή ψευδοθρησκευτικά στοιχεία».

Ο Hans Küng παρατηρεί: «Ή θρησκεία “χρησιμοποιείται” σύμφωνα μέ τό νόμο τής αγοράς, ή μάλλον σύμφωνα μέ τό νόμο του σουπερμάρκετ. Οί άνθρωποι επιλέγουν, αυτοεξυπηρετούνται ανάλογα μέ τίς προκαθορισμένες πνευματικές τους ανάγκες. Φτιάχνει ό καθένας τό δικό του πρότυπο, κατά τό δοκούν. Έπιλέγει και απορρίπτει. Και άφοϋ έχει απορρίψει κάτι, συνεχίζει νά αναζητά νέες προσφορές. Και οί προσφορές είναι όντως πολυάριθμες».

Ένας γνωστός μου καθηγητής των Θρησκευτικών στό Γυμνάσιο, ό όποιος έκπαιδευτήκε στό προτεινόμενο Πρόγραμμα Σπουδών και τό έφηρο-

μοσε στην πράξη, έχει έπισημάνει τά μειονεκτήματα αυτού του συστήματος γράφοντας:

«Τά μειονεκτήματα του νέου Προγράμματος Σπουδών είναι: α) Ή έννοιολογική σύγχυση πού θά προκύψει στά παιδιά από τήν σύγκριση ταυτόχρονα πολλαπλών ιδεολογιών, θρησκειών, φιλοσοφικών ρευμάτων· β) ό διδακτικός αυτοσχεδιασμός σέ πλαίσιο ήμιμάθειας από τήν στιγμή πού δέν υπάρχουν ικανές πηγές νά βοηθούν τούς διδάσκοντες· γ) ή αντικατάσταση επιστημονικών άποψεων για τά θρησκευτικά φαινόμενα από τά υποκειμενικά βιώματα πού προκύπτουν σέ κάθε παιδί για τά θρησκευτικά θέματα στό πλαίσιο του γνωσιολογικού σχετικισμού και τής άπροϋπόθετης βιωματικής πρόσληψης κάθε πληροφορίας· δ) ή κατάργηση κάθε ιστορικής λογικής στό πλαίσιο μιάς έλκυστικής παρουσίασης τής θρησκείας, ή όποία μεταπηδά από τό ένα θέμα στό άλλο, από τόν ένα αιώνα στον άλλο μέ περισσή εύκολία, καταργώντας τά ιστορικοφιλολογικά δεδομένα, πού θά δημιουργήση μία ιδιότυπη σύγχυση».

Όταν διαβάση κανείς τά Προγράμματα Σπουδών πού προτείνονται για τά Θρησκευτικά του Δημοτικού-Γυμνασίου και του Λυκείου, τότε μπορεί νά σταχυολογήση πολλά παραδείγματα πού έπιβεβαιώνουν τό διαθρησκευτικό και συγκρητιστικό περιεχόμενό τους.

Ήδη από τήν Γ΄ Τάξη του Δημοτικού Σχολείου παρατηρείται αυτή ή προοπτική. Ένώ θά περιμενε κανείς οί μαθητές τής Γ΄ Τάξης του Δημοτικού Σχολείου, ήλικίας 9-10 έτών, νά μάθουν τήν παράδοση τής χώρας τους και νά τήν έρμηνεύουν, είναι υποχρεωμένοι νά μαθαίνουν ταυτόχρονα και άλλες παραδόσεις. Και ενώ θά περιμενε κανείς άκόμη και οί μετανάστες σέ αυτήν τήν μικρή ήλικία, οί όποιοι θέλουν νά γνωρίσουν τήν παράδοση τής χώρας πού τούς φιλοξενεί και πολλοί από αυτούς νά ένσωματωθούν σέ αυτήν τήν παράδοση, έν τούτοις δέχονται άλλες πολυπολιτισμικές πληροφορίες και άποπροσανατολίζονται.

Για παράδειγμα, στην Γ΄ Τάξη του Δημοτικού Σχολείου τά πρώτα τρία δίωρα άφιερώνονται στην ένότητα «ζοϋμε μαζί», όπου γίνεται λόγος για τό θέμα «οί άλλοι και έγώ», χρησιμοποιούνται διηγήσεις από τήν Παλαιά Διαθήκη, όπως για τόν Ήσαϋ, Ίακώβ, τόν Ίωσήφ και τά άδελφια του,

τόν Δαβίδ και τόν Σαούλ, τόν Δαβίδ και τόν Ίω-
νάθαν και από τήν Καινή Διαθήκη για τήν παρα-
βολή του καλού Ποιμένα και του σπλαχνικού Πα-
τέρα. Όμως στα άμέσως επόμενα τρία δώρα με
τίτλο «ή χαρά της γιορτής» γίνεται λόγος για τίς
γιορτές των Χριστιανών, τίς γιορτές των θρη-
σκευιών του κόσμου, όπως των Έβραίων και των
Μουσουλμάνων, αναγνωρίζονται τά σύμβολα και
τά ονόματα του Θεού από τόν Χριστιανισμό, τόν
Ίουδαϊσμό, τόν Μουσουλμανισμό, τόν Ίνδουισμό,
τόν Ταοϊσμό και τόν Βουδισμό, και τό όνομα του
Θεού των Μουσουλμάνων και των Έβραίων.

Επομένως, ήδη από τήν Γ΄ Τάξη του Δημοτικού
Σχολείου γίνεται λόγος για έξι Θρησκείες και αν
προσθέσουμε και τίς Όμολογίες, ανέρχονται σε
έννέα Θρησκείες και Όμολογίες. Μάλιστα, προ-
τείνεται στίς ένδεικτικές δραστηριότητες να βρί-
σκουν τά παιδιά τούς πολιούχους άγιούς των
έλληνικών πόλεων, τήν εικόνα των Τριών Ίε-
ραρχών, τά σύμβολα των άλλων θρησκευιών και
κάθε μαθητής πρέπει να επιλέγει ένα από αυτά, να
τά χρωματίζει όπως θέλει, στο βάθος να ακούγεται
ή ανάλογη μουσική και στην συνέχεια να εκφρά-
ζουν γύρω από τά χρώματα που διάλεξαν τά συν-
αισθήματα και τίς σκέψεις τους κ.π.ά. Και αυτά
θά γίνονται στην ηλικία των 9-10 ετών.

Τό ίδιο συνεχίζεται και στην Α΄ Γυμνασίου. Στίς
πρώτες ένότητες γίνεται αναφορά στην εμφάνιση
και οργάνωση της Έκκλησίας, τήν συνάντηση του
Έλληνισμού με τόν Χριστιανισμό, τήν πρόταση
της Χριστιανικής Έκκλησίας μπροστά στα έρωτή-
ματα για τήν ζωή. Άμέσως μετά ακολουθούν πέντε
δώρα για τίς μονοθεϊστικές θρησκείες Ίουδαϊσμό
και Ίσλάμ, όπου γίνεται λόγος για τίς γιορτές, για
τά πρόσωπα, για τούς άρχηγούς τους, για τό ότι ο
Άλλάχ είναι «ελεήμων και φιλεύσπλαχνος, ο κύ-
ριος του κόσμου», για τόν Τζελαλαντίν Ρουμί, που
είναι ο ύμνητής του «ήγαπημένου». Στην συνέχεια
γίνεται λόγος για τίς θρησκευτικές αναζητήσεις
της μακρινής Άνατολής, και οι μαθητές μαθαίνουν
για τόν Ίνδουισμό, για τόν Βουδισμό, για τόν Τα-
οϊσμό, για τόν Κομφουκιανισμό, και για πρόσω-
πα, κείμενα και αξίες των Θρησκευιών αυτών.

Η ίδια τακτική εφαρμόζεται και στο Λύκειο,
αλλά με τήν διερευνητική και κυρίως τήν «βιωμα-
τική» μέθοδο. Για παράδειγμα: Στην Α΄ Λυκείου

και στην ένότητα «έπικοινωνία» (3ο δώρο), ακού-
γεται ένα τραγούδι ή παραμύθι ή λογοτεχνικό
άφηγημα με θέμα τήν έπικοινωνία, παίζεται ένα
θεατρικό παιχνίδι και αναλύοντας τό θέμα χρησι-
μοποιείται «ή προσευχή, ή λατρεία, ή θεογνωσία
και ή θεολογία ως έπικοινωνία στον Χριστιανισμό
και σε άλλες θρησκευτικές παραδόσεις», «οί μα-
θητές κυκλικά μελετούν διάφορες όψεις έπικωινω-
νίας με τόν Θεό και συμπληρώνουν έρωτήσεις σε
φύλλο έργασίας: μυστικιστικά ρεύματα (θεϊος
έρωτας κλπ.), Άσμα Άσμάτων, προσευχή, πίνα-
κας ζωγραφικής, τραγούδι, άσκητισμός (σε διά-
φορες θρησκείες)». Έτσι, τό εκπαιδευτικό ύλικό
που προτείνεται να συλλεγεί από ίστοσελίδες είναι
βουδιστές μοναχοί, ίνδουϊσμόςμοναχισμός, κινέ-
ζοι μοναχοί, ορθόδοξοι άσκητές, Σούφι - Δερβί-
σηδες.

Ο καθηγητής Ίωάννης Φύκαρης κάνει μία ση-
μαντική παρατήρηση, ότι ο μαθητής χαρακτηρίζε-
ται με τήν λέξη αυτή –μαθητής– «διότι τώρα μα-
θαίνει συστηματοποιώντας και κατ' έπέκταση κα-
τανοώντας τήν επίσημα θεσμοθετημένη γνώση». Συγχρόνως όμως ο κάθε μαθητής «βρίσκεται σε
ένα αναπτυξιακό επίπεδο διαμόρφωσης δεδομέ-
νων, θέσεων και απόψεων».

Επομένως, «δέν έχει ακόμη διαμορφώσει πλή-
ρη συνείδηση των δεδομένων τόσο της άτομικότη-
τάς του, όσο και του περιβάλλοντός του, αλλά και
του κόσμου γενικότερα». Άλλά και όσες απόψεις
έχει σχηματοποιήσει έχουν «τό στοιχείο του εύμε-
τάβλητου και για τόν λόγο αυτό τό Σχολείο οφεί-
λει εξελικτικά να συμβάλει στην άποσαφήνιση
των διαστρεβλωμένων ή συγκεχυμένων απόψεων
που έχει στην σκέψη του ο κάθε μαθητής». Αυτό
δείχνει τήν ύπευθυνότητα με τήν όποία πρέπει να
διακρίνεται ο καθηγητής και βεβαίως τήν παρου-
σίαση έπιστημονικού εκπαιδευτικού προγράμμα-
τος στους μαθητές.

3. Ο «θρησκευτικός γραμματισμός»

Τό Πρόγραμμα Σπουδών σχεδιάστηκε και στη-
ρίχθηκε πάνω στην βασική άρχή του λεγομένου
«θρησκευτικού γραμματισμού».

Ο όρος γραμματισμός είναι μεταφορά του
άγγλικού όρου literacy, ο όποιος σημαίνει «ικανό-
τητα ανάγνωσης και γραφής, στοιχειώδης παι-

δεία, μόρφωση, παιδεία». Στην ουσία ξεινᾶ ἀπὸ τὴν μεθοδολογία τῆς γλώσσας καὶ δηλώνει τὸ πῶς τὰ γράμματα μιᾶς γλώσσας ἐνώνονται καὶ ἀποτελοῦν τίς λέξεις καὶ τίς προτάσεις καὶ πῶς μαθαίνει κανεὶς τὴν γλώσσα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρῶτα διδασκόμαστε τὴν γλώσσα τῆς οἰκογένειας στὴν ὁποία γεννηθήκαμε, τὴν λεγομένη μητρικὴ γλώσσα, καὶ ἔπειτα μαθαίνουμε καὶ ἄλλες γλώσσες πού συναντᾶμε στὸ περιβάλλον μας. Καὶ γνωρίζουμε ὅτι κάθε γλώσσα ἔχει τὰ δικά της γράμματα καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ λάβῃ γράμματα ἀπὸ διάφορες γλώσσες καὶ νὰ καταρτίσῃ μιὰ ἄλλη τρίτη γλώσσα.

Στὸ θέμα τῆς διδασκαλίας τοῦ Θρησκευτικοῦ Μαθήματος στὴν λέξη γραμματισμὸς προστίθεται καὶ ἡ λέξη θρησκευτικός, ὁπότε γίνεται λόγος γιὰ «θρησκευτικὸ γραμματισμὸ».

Ὁ ἐπίκουρος καθηγητὴς Σχολικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Διδακτικῆς Μεθοδολογίας τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος Στοιγιαννίδης σὲ κείμενό του μὲ τίτλο «Ὁ Θρησκευτικὸς Γραμματισμὸς στὸ Νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν γιὰ τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὸ Ἑλληνικὸ Λύκειο. Μία κριτικὴ προσέγγιση στὸ ἔργο τοῦ Andrew Wright» δίνει σημαντικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ θέμα τοῦ θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ.

Ὁ «θρησκευτικὸς γραμματισμὸς» εἶναι μιὰ θεωρία πού ἀνέπτυξε ὁ Andrew Wright καὶ ἀναφέρεται στὸ πολυθρησκευτικὸ μοντέλο πού ἀναπτύχθηκε στὴν Μεγάλῃ Βρετανία στὴν δεκαετία τοῦ '90 «στὸν ἀντίποδα τῆς φιλελεύθερης θεώρησης τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς» τοῦ Robert Jackson.

Ἔτσι, ὑπάρχουν δύο θεωρίες γύρω ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν, ἡ μία εἶναι ἡ «φιλελεύθερη θρησκευτικὴ ἀγωγή» καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ὁ «θρησκευτικὸς γραμματισμὸς».

Κατὰ τὴν «φιλελεύθερη θεώρηση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς», τὴν ὁποία ἀνέπτυξε ὁ Robert Jackson, ἡ ὑψιστὴ φιλελεύθερη ἐκδοχὴ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς εἶναι «ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ἀνοχὴ ἀπέναντι στὸ διαφορετικὸ, ἐνῶ οἱ ἐπιμέρους πεποιθήσεις πού καλλιεργοῦν οἱ θρησκευτικὲς παραδόσεις εἶναι δευτερεύουσας σημασίας». Σύμφωνα μὲ αὐτὴν τὴν θεώρηση ὅλες οἱ

θρησκευτικὲς παραδόσεις ἔχουν κοινὰ καὶ ὅμοια χαρακτηριστικά, πού ἐκφράζουν αὐτὴν τὴν κοινὴ ἐμπειρία.

Ὁ Andrew Wright ὅμως ἀντιτάχθηκε σὲ αὐτὴν τὴν «φιλελεύθερη θρησκευτικὴ ἀγωγή», διότι αὐτὸ τὸ μοντέλο «ὀδηγεῖ στὸν συγκρητισμὸ καὶ τελικὰ στὴν ἀδυναμία ἑνὸς οὐσιαστικοῦ διαπολιτισμικοῦ διαλόγου», διότι τόσο ἡ ἐλευθερία ὅσο καὶ ἡ ἀνοχὴ στὸν ἄλλον «εἶναι ἀξίες, οἱ ὁποῖες ἀλλιῶς ἐρμηνεύονται στὸν Χριστιανισμὸ, διαφορετικὰ στὸ Ἰσλάμ καὶ μὲ ἄλλο τρόπο στὸν Βουδισμό».

Ἔτσι, ὁ Andrew Wright ἀνέπτυξε τὸ μοντέλο τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ», τὸ ὁποῖο ἔχει τρεῖς βασικοὺς στόχους. Ὁ πρῶτος, νὰ ἀναπτύξῃ τὴν δεξιότητα, ὥστε «οἱ μαθητὲς νὰ συνειδητοποιοῦν καὶ νὰ διατυπώνουν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων πού ἀποδέχονται». Ὁ δεῦτερος στόχος εἶναι «οἱ μαθητὲς νὰ παρουσιάσουν τεκμηριωμένα τοὺς λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν ἐπιλέξει συνειδητὰ νὰ ἀσπάζονται τὴν χ ἢ ψ θρησκευτικὴ πεποίθηση». Καὶ ὁ τρίτος στόχος εἶναι ἡ ἀνάπτυξη στὴν δεξιότητα, ὥστε οἱ μαθητὲς «νὰ διαλέγονται ἐπιχειρηματολογώντας μὲ διαφορετικὲς θρησκευτικὲς πεποιθήσεις». Ἄν ὁ ὅρος «γραμματισμὸς» μεταφραστῆ μὲ τὴν λέξη «ἀλφαβητάρι», τότε ὁ ὅρος «θρησκευτικὸς γραμματισμὸς» τοῦ Wright «ἐπιδιώκει νὰ ὀδηγήσῃ στὸ νὰ οἰκειωθοῦν οἱ μαθητὲς, πρῶτον, τὸ ἀλφαβητάρι τῆς πίστεως τους, δεῦτερον, τὸ ἀλφαβητάρι γιὰ τὴν σημασία πού ἔχει ἡ πίστη στὴν ζωὴ του, τρίτον, τὸ ἀλφαβητάρι τοῦ διαλόγου μὲ τὴν πίστη τοῦ ἄλλου».

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν θεωρία τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ» ὁ μαθητὴς μαθαίνει «τὸ ἀλφάβητο» τῆς δικῆς του πίστεως, διακρίνει τὴν ὀρθόδοξη πίστη ἀπὸ τὴν πίστη ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, ἔστω καὶ ἂν ἔχουν τίς ἴδιες βασικὲς ἀρχές, δηλαδή πιστεύουν στὸν Χριστό, καθὼς ἐπίσης μαθαίνει τὸ «ἀλφάβητο» τῶν ἄλλων Θρησκειῶν, διακρίνει καὶ τὴν πίστη τῶν ἀνθρώπων πού ἀνήκουν σὲ ἄλλες Θρησκείες. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ μαθητὴς πού δέχεται μιὰ θρησκευτικὴ ἀγωγή σύμφωνα μὲ τὸν «θρησκευτικὸ γραμματισμὸ» δὲν ἀναμειγνύει «τὰ ἀλφάβητα» ὅλων τῶν Θρησκειῶν γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μιὰ «κοινὴ γλώσσ-

σα», ἐφ’ ὅσον δέν νοεῖται ἕνας κοινός θρησκευτικός γραμματισμός γιά ὄλες τίς Θρησκείες.

Ἐνας ἄνθρωπος πού θεωρεῖται θρησκευτικά «ἐγγράμματος» σημαίνει: Πρῶτον, ἔχει κατανοήσει, στά βασικά τους στοιχεῖα, τήν ἱστορία, τά κεντρικά ἱερά κείμενα, τήν πίστη, τίς πρακτικές τῶν θρησκείων, ὅπως αὐτά ἀναδεικνύονται καί ἐξελλίσσονται μέσα σέ συγκεκριμένα κοινωνικά, ἱστορικά καί πολιτιστικά περιβάλλοντα. Δεύτερον, ἔχει ἀναπτύξει τήν ἱκανότητα νά διακρίνη τίς θρησκευτικές προεκτάσεις σέ πολιτικές, κοινωνικές καί πολιτισμικές ἐκφράσεις, ὅπως ἐκφράζονται σέ χρόνο καί χῶρο. Συνεπῶς, ὄχι μόνο κάθε θρησκεία ἔχει τή δική της «ἀνάγνωση», ἀλλά αὐτή καταννοεῖται μέσα σέ συγκεκριμένο πολιτικό, κοινωνικό καί πολιτισμικό συγκείμενο, μέ χρονικές καί χωρικές συνιστώσες.

Ἐπομένως, ἄλλο εἶναι ἡ «φιλελεύθερη θεώρηση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς», ὅπως τήν παρουσίασε ὁ Robert Jackson, καί ἄλλο εἶναι ἡ θεωρία τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ», ὅπως τήν ἀνέπτυξε ὁ Andrew Wright.

Διαβάζοντας τά εἰσαγωγικά γιά τό Πρόγραμμα Σπουδῶν στά θρησκευτικά τοῦ Λυκείου στό θέμα τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ» φαίνεται ὅτι δέν ἀκολουθεῖται ἡ μέθοδος τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ» ὅπως τήν ἀνέπτυξε ὁ Andrew Wright, ἀλλά γίνεται μιά «ιδιότυπη μείξη δύο ἀφετηριακά ἀντίθετων θεωρήσεων» καί κατά τήν ἀποψή μου, πού μπορεῖ νά εἶναι ὑπερβολική, περισσότερο φαίνεται ὅτι ἀκολουθεῖται ἡ «φιλελεύθερη ἐκδοχή τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς» καί ὄχι ὁ «θρησκευτικός γραμματισμός». Ὑπάρχουν πολλά παραδείγματα, πού μέ ὀδηγοῦν στό συμπέρασμα αὐτό, ἀλλά λόγω ἐλλείψεως χώρου δέν τά ἀναφέρω.

Ἀπλῶς νά σημειώσω ὅτι στήν φιλοσοφία τοῦ Προγράμματος Σπουδῶν γράφεται: «Ὁ θρησκευτικός γραμματισμός ἀποτελεῖ μέρος τῶν “πολυγραμματισμῶν” μέ τήν ἔννοια πού ἀποδίδεται σήμερα στόν ἐπιστημονικό γραμματισμό. Ὁ ἐπιστημονικός γραμματισμός ἀπαρτίζεται ἀπό τά κοινά στοιχεῖα τῶν διαφόρων γραμματισμῶν τῶν ἐπιμέρους ἐπιστημονικῶν κλάδων, ὅπως ἡ Ἱστορία (History literacy), τά μαθηματικά (Mathematics literacy), ἡ Γεωγραφία (Geography literacy), ἡ τε-

χνολογία (Technology literacy), οἱ ἠλεκτρονικοί ὑπολογιστές (Computer literacy) κ.ἄ.».

Σέ ἄλλο σημείο γράφεται: «Ὁ Stephen Prothero, στό βιβλίο του μέ τίτλο “Religious Literacy”, χρησιμοποιεῖ τόν ὄρο κατ’ ἀναλογία τοῦ πολιτιστικοῦ γραμματισμοῦ τοῦ Hirsch καί ἀναφέρει ὅτι στόχος του “εἶναι νά βοηθήσει τούς πολίτες νά συμμετέχουν πλήρως στήν κοινωνική, πολιτική καί οικονομική ζωή τοῦ ἔθνους καί σέ ἕνα κόσμο στόν ὁποῖο ἡ θρησκεία μετράει”.

Συνεπῶς, ὁ θρησκευτικός γραμματισμός εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό τό νά γνωρίζει κάποιος γιά τή θρησκεία τοῦ ἄλλου, ἄν καί αὐτό θεωρεῖται σημαντικό βῆμα. Τό σπουδαῖο εἶναι νά μάθει νά σέβεται τή θρησκεία τῶν ἄλλων καί νά ἀντιλαμβάνεται τή συνεισφορά τους στήν κοινωνική ζωή. Μάλιστα, ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψη, ὅτι ἕνας τύπος θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ, πού θά ἀποφεύγει τά λάθη τῆς ὁμολογιακῆς καί τῆς μή ὁμολογιακῆς προσέγγισης, μπορεῖ καί πρέπει νά προωθηθεῖ σέ κοινά σχολεῖα, ὄχι μόνο γιά νά ὑπάρχει ἕνας συμβιβασμός, ἀλλά γιατί εἶναι ἀπαραίτητος σέ μιά φιλελεύθερη ἐκπαίδευση».

Διαβάζοντας αὐτό τό ἀπόσπασμα καί προσέχοντας τίς φράσεις «νά γνωρίζη κάποιος γιά τήν θρησκεία τοῦ ἄλλου», καί «νά ἀντιλαμβάνεται τήν συνεισφορά τους στήν κοινωνική ζωή» καί ἀκόμη ὅτι «ὁ θρησκευτικός γραμματισμός» «εἶναι ἀπαραίτητος σέ μιά φιλελεύθερη ἐκπαίδευση» καί ὅτι ὁ μαθητής πρέπει νά «ἀποφεύγει τά λάθη τῆς ὁμολογιακῆς καί τῆς μή ὁμολογιακῆς προσέγγισης», ἀντιλαμβάνεται ὅτι πρόκειται γιά μιά μείξη μεταξὺ τῶν δύο θεωρήσεων τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς πού ἀναφέρθηκαν προηγουμένως καί ἴσως προσεγγίζει τήν «φιλελεύθερη θεώρηση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς» πού βρίσκεται στόν ἀντίποδα τοῦ «θρησκευτικοῦ γραμματισμοῦ».

Αὐτό φαίνεται καί ἀπό μιά ἐπόμενη ἐνότητα, στήν ὁποία γράφεται:

«Ἡ θρησκευτική ἐκπαίδευση στό σχολεῖο χρειάζεται, διότι προσφέρει τή “θρησκευτική” γλώσσα καί τή γραμματική της πού εἶναι πολύτιμα ἐφόδια αὐτογνωσίας, αὐτοπροσδιορισμοῦ, αὐτοβελτίωσης καί αὐθυπέμβασης, σέ σχέση μέ τούς ἄλλους. Συγχρόνως, προσφέρει τίς ἱκανότητες καί δεξιότητες γνωριμίας, ἐπικοινωνίας καί ἀλληλοκατα-

νόησης μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και ανάλυση και έρμηνείας της ιστορίας και του πολιτισμού. Δεν αποτελεί μία ιστορική, απλώς, αναφορά στην παρουσία της θρησκείας στη ζωή και στον κόσμο, αλλά μία επικοινωνιακή και βιωματική εμπειρία για μία ζωή».

Κατά τον καθηγητή Άθανάσιο Στογιαννίδη, στον «θρησκευτικό γραμματισμό», όπως παρατηρείται στο Νέο Πρόγραμμα Σπουδών για το μάθημα των Θρησκευτικών στο Λύκειο στην Ελλάδα, «αυτό που εξετάζεται δεν είναι οι θρησκείες, αλλά το θρησκευτικό φαινόμενο», «δεν είναι η πολυπλοκότητα του θρησκευτικού φαινομένου, αλλά η κοινότητα της θρησκευτικής εμπειρίας». Και ο καθηγητής παρατηρεί: «Είναι, πραγματικά άξιο απορίας, πώς είναι δυνατόν, οι συντάκτες του εν λόγω προγράμματος να επικαλούνται ως θεωρητικά τους θεμέλια την φαινομενολογική-διερμηνευτική και φιλελεύθερη προοπτική που υποστηρίζει ο Robert Jackson, και ταυτόχρονα το μοντέλο του Θρησκευτικού Γραμματισμού, το οποίο ανέπτυξε ο Wright, και το οποίο είναι εκ διαμέτρου αντίθετο με το μοντέλο της φαινομενολογικής θεώρησης».

Έχοντας υπ' όψη όλα αυτά αντιλαμβάνομαι, ότι η θεωρία του «θρησκευτικού γραμματισμού», όπως την ανέπτυξε ο Andrew Wright, περισσότερο πλησιάζει στα ισχύοντα βιβλία που γράφηκαν βάσει των Αναλυτικών Προγραμμάτων, ενώ η θεωρία του «φιλελευθερισμού στην θρησκευτική αγωγή» επηρεάζει εν πολλοίς το νέο Πρόγραμμα Σπουδών, με το οποίο γίνεται προσπάθεια να βρεθούν τα κοινά σημεία όλων των θρησκειών και να δημιουργηθεί μία «ιδιωτική θρησκευτική πίστη», δηλαδή είναι περισσότερο «διαθρησκειακός γραμματισμός». Άλλωστε, αυτό δείχνει η φράση ότι ο μαθητής πρέπει να αποκτήσει πολύτιμα εφόδια «αυτόγνωσίας», «αυτοπροσδιορισμού», «αυτοβελτίωσης», και «αυθυπέμβασης» «σε σχέση με τους άλλους».

4. Η απόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου

Μελετώντας, λοιπόν, τα Προγράμματα (τό ισχύον και τό προτεινόμενο) του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Έκπαίδευση και διαβάζοντας χιλιάδες σελίδες, σίς οποίες καταγράφονται διάφο-

ρες απόψεις, κατέληξα στην πρόταση να λάβει συγκεκριμένη θέση η Διαρκής Ίερά Σύνοδος, ήτοι να παραμείνη ως βάση υπόθεσης εργασίας τό ισχύον Αναλυτικό Πρόγραμμα, με τά βιβλία των Θρησκευτικών που υπάρχουν σήμερα.

Βέβαια, γνωρίζω ότι υπάρχει μία άποψη, που λέγεται καλοπροαίρετα, ότι πρέπει να ζητήσουμε από την Πολιτεία τό μάθημα των Θρησκευτικών να αποκτήσει τον όμολογιακό - κατηχητικό χαρακτήρα. Όμως αυτό δεν είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί, αφού ποτέ στην Ελλάδα τό μάθημα των Θρησκευτικών δεν ήταν όμολογιακό-κατηχητικό. Και τότε που τό μάθημα των Θρησκευτικών πλησίαζε περισσότερο στό λεγόμενο όμολογιακό, στην πραγματικότητα είχε στοιχεία από την σχολαστική θεολογία (Άνσελμος Καντερβουρίας - Θωμάς Άκινάτης) και την προτεσταντική θεολογία. Έπειτα, η Έκκλησία την κατήχησή της δεν μπορεί να την εμπιστευθεί να την διδάσκουν άνθρωποι που δεν τους γνωρίζει και δεν τους εμπιστεύεται. Τό όμολογιακό-κατηχητικό μάθημα όπου υπάρχει στον ευρωπαϊκό χώρο είναι αποτέλεσμα των συγκρούσεων μεταξύ των Χριστιανικών Όμολογιών και δεν έχει σχέση με την Όρθόδοξη θεολογία.

Η Έκκλησία με τά Κατηχητικά της μπορεί να βοηθήσει και να προσφέρει στά παιδιά που ζούν μέσα στον χώρο της όρθόδοξης εκκλησιαστικής παιδείας και να τά μορφώσει κατά Χριστόν μέσα στό πλαίσιο της Όρθοδόξου εκκλησιαστικής παραδόσεως.

Πάντως, η πρόταση που κατέθεσα και έγινε αποδεκτή στό σύνολό της από την Διαρκή Ίερά Σύνοδο, ως κατάλληλη για την περίοδο αυτή, σχολιάστηκε αρνητικώς από μερικούς συντηρητικούς κύκλους. Όμως, αυτοί άγνωστών ή παραθεωρούν ότι τό ισχύον Αναλυτικό Πρόγραμμα έχει σε μεγάλο ποσοστό θρησκευτολογικά στοιχεία, έχει πολλές φιλελεύθερες απόψεις σε εκκλησιαστικά θέματα και ότι δεν μπορεί να εισαχθεί στά Σχολεία κατηχητικό και όμολογιακό μάθημα, γιατί αυτό θά έχη και άλλες συνέπειες, ήτοι θά ζητήσουν και όσοι ανήκουν σε άλλες θρησκείες ή όμολογίες να εισαχθούν όμολογιακά βιβλία ή θά αύξηθούν οι αιτήσεις άπαλλαγής από τό μάθημα των Θρησκευτικών.

Στό Δελτίο Τύπου της 13ης Ίανουαρίου έ.έ. δημοσιεύθηκε ή απόφαση της Ίερῶς Συνόδου. Μέ βάση αὐτήν τήν απόφαση συνετάγη ἔγγραφο τῆς Ίερῶς Συνόδου πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων. Ἐπειδή τό Δελτίον Τύπου εἶναι γνωστό, θά δημοσιοποιήσω τό ἔγγραφο πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας πού ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ,

Μέ Συνοδική Ἀπόφαση ή ὁποία ἐλήφθη στή Συνεδρία της 13ης μηνός Ίανουαρίου τ.έ., σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ή Διαρκῆς Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν ζητημάτων πού τέθηκαν τόν τελευταῖο καιρό γύρω ἀπό τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἀποφάσισε νά σᾶς γνωστοποιήσει σχετικές της ἐνέργειες καί τίς ἀντίστοιχες θέσεις.

Κατόπιν τῶν πρόσφατων δηλώσεών σας γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλά καί τήν ἔναρξη τοῦ Ἐθνικοῦ Διαλόγου γιά τήν Παιδεία, ή Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνῆλθε σέ ἀπογευματινή Συνεδρίαση τήν 12.1.2016 ἀπό κοινοῦ μέ τούς Κοσμήτορες καί Προέδρους τῶν Τμημάτων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καί Θεσσαλονίκης, καθώς καί ἐκπροσώπους τῶν ἐπιστημονικῶν Ἐνώσεων τῶν Θεολόγων, γιά νά συζητήσουν τό θέμα τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στή Μέση Ἐκπαίδευση. Στή Συνεδρίαση εἰσηγήθηκε τό θέμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέος, ὁ ὁποῖος ἐπικέντρωσε τήν εἰσήγησή του στό χαρακτήρα καί τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, παρουσίασε τά δύο Προγράμματα Σπουδῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνεται συζήτηση (τό ἰσχύον καί τό πιλοτικό Ἀναλυτικό Πρόγραμμα Σπουδῶν), καί κατέληξε σέ συνθετική πρόταση, κατά τήν ὁποία πρέπει νά ἐπικεντρωθεῖ ή προσπάθεια στή βελτίωση τοῦ ἰσχύοντος Προγράμματος Σπουδῶν μέ προσθήκες σέ ἐπιστημονική βάση ἀπό τά καλά στοιχεῖα τοῦ πιλοτικοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος Σπουδῶν. Οἱ παριστάμενοι ἐκπρόσωποι τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν καί οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐνώσεων τῶν Θεολόγων ἐπαίνεσαν τήν εἰσήγηση ὡς συγκροτημένη καί κατάλληλη γιά τήν περίσταση.

Στήν Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Συνόδου τῆς 13.1.2016 κατόπιν ἐκτενοῦς συζήτησης μεταξύ τῶν

Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς πρότασης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, καθώς καί τῶν ὄσων ἀκούσθηκαν ὡς ἀπόψεις τῶν φορέων πού παρευρέθησαν στήν ἀπογευματινή Συνεδρία της 12.-1.2016, ή Ίερά Σύνοδος ἀπεδέχθη τήν ἀνωτέρω εἰσήγηση καί κατέληξε στά ἐξῆς:

Ἡ διαδιδόμενη ἄποψη ὅτι τά βιβλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι κατηχητικά καί ὁμολογιακά εἶναι ἐσφαλμένη ἕως καί παραπλανητική. Ὁ χαρακτήρας τῶν σύγχρονων βιβλίων στή χώρα μας εἶναι γνωσιολογικός καί πολιτιστικός μέ θρησκευσιολογική κατεύθυνση. Ἦδη ή διδακτική ὕλη γιά τούς νέους τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας εἶναι σημαντικά ἐμπλουτισμένη στίς τάξεις τοῦ Λυκείου μέ γνωστικό ὕλικό γιά ἄλλα θρησκευτά καί δόγματα καί μέ εὐκαιρίες προβληματισμοῦ γιά τίς θρησκευτικές καί ἠθικές διαστάσεις σύγχρονων προβλημάτων (π.χ. σχέσεις δύο φύλων, οἰκογένεια, βιοϊατρική, ἀλλοτρίωση, ὑποτίμηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ναρκωτικά, κοινωνία τῆς πληροφορίας, οἰκολογικό πρόβλημα).

Τό γεγονός ὅτι στό σημερινό μάθημα προηγείται ή παροχή γνώσεων γύρω ἀπό τήν ὀρθόδοξη θρησκευτική παράδοση τοῦ τόπου δέν σημασιολογεῖ διαδικασία κατηχήσεως τῶν ὀρθόδοξων μαθητῶν ή προσηλυτισμοῦ τῶν μή ὀρθόδοξων μαθητῶν, καθώς τό μάθημα δέν ἀπευθύνεται μόνο σέ ὀρθόδοξους μαθητές. Ἰσχυρισμοί περί δῆθεν ὁμολογιακοῦ χαρακτήρα τοῦ μαθήματος ἐκκινοῦν ἀπό ἀρνητική προοῖδέαση γιά τό ἴδιο τό μάθημα καί τό ρόλο τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐπιστημόνων θεολόγων, ὡς φορέων θρησκευτικοῦ μισσιοναρισμοῦ μέσα στό ἑλληνικό σχολεῖο. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀντικειμενικός χαρακτήρας τοῦ μαθήματος δέν θίγεται ἀπό τήν κατά προτεραιότητα παράθεση τῆς Ὄρθόδοξης Χριστιανικῆς παράδοσης, ἀφοῦ κατ' ἀνάγκην τό μάθημα πρέπει νά λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τά τοπικά, ἱστορικά, θρησκευτικά καί πληθυσμιακά συμφραζόμενα τῆς ἑλληνικῆς σχολικῆς τάξης, ἀλλά καί τόν στόχο τῆς ὁμαλῆς ἔνταξης τοῦ μαθητῆ, ἀσχέτως θρησκευτάτος, στήν ἑλληνική κοινωνία, ή ὁποία κατά πλειοψηφία ἀσπάζεται τό Ὄρθόδοξο Χριστιανικό δόγμα.

Παλαιές καί πρόσφατες ἀποφάσεις διοικητικῶν δικαστηρίων, πού ἐρμηνεύουν τά σχετικά ἄρθρα

τοῦ Συντάγματος, ἀποφαίνονται ὁμόφωνα ὑπὲρ τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν μέ κύρια βάση τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ παράδοση καὶ μέ δικαίωμα ἀπαλλαγῆς γιά ὅσους δέν εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Παράλληλα, ὅπως ἔχει ἐξηγήσει τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ὅπως καί ὅλα τά σχολικά μαθήματα, πρέπει νά διέπεται ἀπό τίς ἀρχές τῆς ἀντικειμενικότητας καί τοῦ πλουραλισμοῦ, ἀλλά οἱ ἀρχές αὐτές δέν παραβιάζονται μόνο καί μόνο ἐπειδή τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἀναφέρεται κατά κύριο λόγο στήν κυρίαρχη θρησκευτική παράδοση τοῦ οἰκείου κράτους, ἱκανοποιώντας καί τήν ἐπιθυμία τῶν γονέων τῶν μαθητῶν.

Ἡ παρέλευση μερικῶν ἐτῶν ἀπό τότε πού ἐγράφησαν τά βιβλία πού διδάσκονται στήν Μέση Ἐκπαίδευση δικαιολογεῖ τήν ἐπικαιροποίησή τους. Παραμένοντας στήν ἴδια μεθοδολογία τοῦ ἰσχύοντος Προγράμματος Σπουδῶν, ὅσον ἀφορᾷ στήν ἱστορική ὀργάνωση τῆς ὕλης, εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξουν προσθήκες, οἱ ὁποῖες διευρύνουν τό θρησκευτολογικό, ἰδεολογικό καί πολιτιστικό πεδίο τῆς ὕλης μέ σκοπό τήν ἐπαύξηση τῆς μορφωτικῆς ἀξίας καί συμβολῆς του στήν ἐκπαίδευση τῶν νέων. Προτείνεται αὐτές οἱ προσθήκες νά γίνουν στό τέλος κάθε βιβλίου, ὥστε οἱ μαθητές, τῶν ὁποίων ἡ πλειοψηφία ἀνήκει στήν Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλά καί ὅσοι μὴ ὀρθόδοξοι μαθητές ἐπιθυμοῦν νά ἀποκτήσουν γνώσεις γιά τήν θρησκευτική καί πολιτιστική παράδοση τοῦ τόπου μας, νά ἀποκτήσουν συγκροτημένη εἰκόνα.

Στήν ἐποχή μας, κατά τήν ὁποία ἰσχυροποιοῦνται φονταμενταλιστικές ἀπόψεις ἄλλων θρησκευτῶν καί ἀντικοινωνικές τάσεις διαφόρων παραθρησκευτικῶν φαινομένων καί ἐπικίνδυνων σεκτῶν, ἡ διδασκαλία τῆς Ὄρθόδοξου Θεολογίας, ἡ ὁποία διακρίνεται γιά τήν ἀγάπη, τήν ἀνεκτικότητα, τήν εἰρηνική διάθεση καί εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπό φονταμενταλισμούς καί ρατσισμούς, θά βοηθήσει ἀρκούντως καί στήν κοινωνική συνοχή. Στό θέμα αὐτό δέν πρέπει νά ἐπικρατοῦν οἱ ἀγκυλώσεις τοῦ παρελθόντος. Τό σχολεῖο καί ἡ σχολική κοινότητα δέν εἶναι χώρος ἐπιβεβαίωσης καμίας πολιτικῆς συνθηματολογίας, τά σχολικά μαθήματα δέν μποροῦν νά διαχωρίζονται σέ

«προοδευτικά» καί «συντηρητικά», οὔτε ἐπιτρέπεται ἡ διεξαγωγή ὁποιουδήποτε ἄτυπου δημοψηφίσματος φρονημάτων στήν πλάτη τῶν μαθητῶν, ὅπως ἐπιχειρήθηκε μέ τίς ὑποσχέσεις περὶ ἀναιτιολόγητης ἀπαλλαγῆς ἀπό αὐτό.

Μέ στόχο τήν ἀναλυτικὴ παρουσίαση τῶν ὄσων ἀνωτέρω ἐτέθησαν, ἀποστέλλεται συνημμένως στήν παρούσα ἐπιστολή καί ἡ ἀναλυτικὴ εἰσήγηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ἔγκριτου ἐπιστήμονα θεολόγου καί συγγραφέα, πρὸς τόν σκοπό ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς μητέρα καί πνευματικὴ τροφός, νά συμβάλει στόν Ἐθνικό Διάλογο γιά τήν παιδεία καί τὴ λήψη τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων ἀπό τό Ὑπουργεῖο σας, τὴ συνεργασία μέ τό ὁποῖο ἄλλωστε ὡς πρὸς τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἐπιβάλλει καί ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἄρθρο 9 παρ. 1 περ. ε' Ν. 590/1977). Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προτίθεται νά συνεργαστεῖ περαιτέρω, στή βάση τῆς ἐπιστημονικῆς βελτίωσης τοῦ ὑπάρχοντος μαθήματος καί τῆς στήριξης τῶν καθηγητῶν του. Ἀντιτίθεται στήν κατάργηση καί ἀντικατάστασή του ἀπό ἓνα μάθημα «γεωγραφίας τῶν θρησκευτῶν» ἢ «θρησκευτικοῦ ἐγκυκλοπαιδισμοῦ» μέ κάποια ἀπλῶς ἰδιαίτερη παρουσίαση τῆς παρουσίας τῆς Ὄρθοδοξίας στόν ἐλλαδικό χώρο. Ἡ ἰδέα τῆς ποσοτικῆς ἐξίσωσης τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης μέ τίς ἄλλες θρησκευτικὲς παραδόσεις, ὥστε νά γίνῃ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν «πολιτικά ὀρθότερο» κινεῖται μακρὰν τῶν νομικῶν δεσμεύσεων καί ἐκπαιδευτικῶν στόχων τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος (ἄρθρο 16 παρ. 2) καί τῆς κείμενης νομοθεσίας (ἄρθρα 1 Ν. 1566/1985, 1 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4186/2013) σέ χώρα μέ ἰσχυρά πλειοψηφοῦντες τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς, συγκεκριμένο πολιτιστικό κεφάλαιο καί δεδομένη θρησκευτικὴ ἱστορία καί συγχρονία τοῦ Λαοῦ μας.

Ἐν κατακλείδι ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε ὡς πρότασή της πρὸς τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων ὡς πρὸς τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, νά ἐπικεντρωθεῖ τό ἐνδιαφέρον στό ἰσχύον Πρόγραμμα Σπουδῶν μέ τήν δική του θεματικὴ μεθοδολογία, στό ὁποῖο ὅμως θά γίνουν μερικὲς βελτιώσεις, ἐντασσοντάς το στὰ σύγχρονα παιδευτικά δεδομένα, ὅποτε νά εἰσαχθοῦν

σέ κάθε βιβλίο ὄχι σέ κάθε μάθημα μερικά κεφάλαια θρησκευολογικά, ανάλογα μέ τήν θεματολογία τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ ὁμως δοθεῖ προτεραιότητα στήν ὀρθόδοξη παράδοση, τήν ὁποία ἀκολουθεῖ ἡ πλειοψηφία τῶν ἐλλήνων πολιτῶν, ἀλλά καί νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐφαρμογές καί τά καλά στοιχεία τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν.

Μέ τήν πεποίθηση ὅτι θά ἀποδώσετε τήν ἀρμόζουσα βαρῦτητα στή σαφή καί συγκεκριμένη πρόταση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, ἀνταποκρινόμενος θετικά, σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων, εὐχόμενοι ὁ Θεός νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς ἐνισχύει σιά εὐθυνοφόρα καθήκοντά σας».

Ἔτσι, μέ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου συγκροτήθηκε Ἐπιτροπή ἀπό τούς Μητροπολίτες Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέο, Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγο καί τόν Νομικό Σύμβουλο τῆς Ἱεραῆς Συνόδου κ. Θεόδωρο Παπαγεωργίου πού ἐπισκεφθήκαμε τόν Ἰπουργό Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Νίκο Φίλη καί τοῦ ἐπιδώσαμε ἔγγραφο μέ τήν ἀπόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ἐγινε εὐρύτατη συζήτηση μεταξύ τῆς Ἐπιτροπῆς μας καί τοῦ Ἰπουργοῦ Παιδείας, Ἐρευνας καί Θρησκευμάτων κ. Νικολάου Φίλη, παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαντζῆ καί τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς κ. Γερασίμου Κουζέλη, καί ἀπό τήν συζήτηση διεφάνη ὅτι ὑπάρχει διαφορετική ἀφετηρία καί προοπτική. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νά προτείνει τήν πα-

ραμονή τοῦ ἰσχύοντος Προγράμματος Σπουδῶν καί νά γίνουν μερικές προσαρμογές, ὥστε τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νά γίνη ὑποχρεωτικό γιά ὅλους, ἐκτός ἀπό ἐκείνους πού θέλουν νά ζητήσουν ἀπαλλαγή, καταγράφοντας ὁμως τούς λόγους τῆς ἀπαλλαγῆς, ἐνῶ τό Ἰπουργεῖο Παιδείας προτίθεται νά ἐφαρμόσῃ τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν, στό ὁποῖο νά γίνουν μερικές βελτιώσεις.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος θεώρησε ὅτι τό θέμα αὐτό εἶναι μείζον, γιατί συνδέεται μέ τήν θρησκευτική - ἐκκλησιαστική ἀγωγή τῶν μαθητῶν πού εἶναι ὀρθόδοξοι, καί γι' αὐτό ἀποφάσισε νά τό φέρῃ στήν Ἱεραρχία, ὥστε ἡ ἀπόφαση νά εἶναι ὑπεύθυνη καί συλλογική.

Ἐπομένως, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀρμόδια νά λάβῃ συγκεκριμένη ἀπόφαση γιά τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἡ συνθετική τῶν διαφόρων ἀπόψεων ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου εἶναι:

«Νά ἐπικεντρωθῇ τό ἐνδιαφέρον στό τρέχον Πρόγραμμα μέ τήν δική του θεματική μεθοδολογία, στό ὁποῖο ὁμως νά γίνουν μερικές βελτιώσεις, ἐντάσσοντάς το σιά σύγχρονα παιδευτικά δεδομένα, ὁπότε νά εἰσαχθοῦν σέ κάθε βιβλίο –ὄχι σέ κάθε μάθημα– μερικά κεφάλαια θρησκευολογικά, ανάλογα μέ τήν θεματολογία τοῦ βιβλίου, ἀφοῦ ὁμως δοθῇ προτεραιότητα στήν ὀρθόδοξη παράδοση, τήν ὁποία ἀκολουθεῖ ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀλλά καί νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἐφαρμογές καί τά καλά στοιχεία τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν».

Ἐνθρονιστήριος Λόγος

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου

(Καρπενήσι, 22.4.2016)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου καί Ἀγί-
ου Βλασίου, Τοποτηρητά τῆς Θεοσώστου Μη-
τροπόλεως Καρπενησίου,
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Κύριε Ὑπουργέ,
Ἐντιμώτατοι Ἀρχοντες,
Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν
Ἀρχῶν,
Ἀγαπητοί ἐν Κυρίῳ συμπρεσβύτεροι καί
διάκονοι,
Ὅσιώτατοι μοναχοί καί μοναχές,
Περιούσιε καί εὐλογημένε λαέ τοῦ Θεοῦ.

Ζοῦμε σέ μία κοινωνία ἡ ὁποία ἀποδέχτηκε καί
στή συνέχεια βίωσε καί βιώνει τό λεγόμενο θάνα-
το τοῦ Θεοῦ, τή θεοποίηση τοῦ ἀνθρώπου στό
πρόσωπο τοῦ ὑπερανθρώπου καί τήν πλήρη ἀπα-
ξίωση καί ἐγκατάλειψη τοῦ συνανθρώπου. Ζοῦμε
σέ μία ἐποχή πλήρους συγχύσεως ἰδεῶν καί ἰдео-
λογιῶν, σέ μία ἐποχή πλήρους ἀπαξιώσεως θε-
σμῶν καί ἀξιῶν, σέ μία κοινωνία χωρίς ταυτότητα
καί πρόσωπο, ἀλλά μέ πολλά προσωπεῖα.

Ἡ Δύση, μητέρα ἑνός ἀρρωστημένου ἀνθρω-
πισμοῦ, βιώνει σήμερα τά ἀποτελέσματα τῆς πλή-
ρους ἀποτυχίας τῆς. Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή ὡς κα-
κέκτυπο ἀντίγραφο τῆς δυτικῆς κοινωνίας, ἔχον-
τας πρὶν ἀρνηθεῖ τόν ἴδιο της τόν ἑαυτό, ἀνεβαίνει
τό δικό της Γολγοθᾶ.

Μέσα σ' αὐτά τά κοινωνικά δεδομένα, ἡ Ἐκκλη-
σία τῆς Ἑλλάδος, διά τῶν τιμίων ψήφων τῶν
μελῶν τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μέ ἐξέλεξε Μητρο-
πολίτη Καρπενησίου. Ἀκολούθησε ἡ εἰς ἐπίσκο-

πον χειροτονία μου, ἡ διαβεβαίωση ἐνώπιον τοῦ
ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρα-
τίας καί σήμερα ἡ ἐνθρόνισή μου στήν Ἱερά αὐτή
Μητρόπολη, τήν ὁποία ἐπί σειρά ἐτῶν διακόνησε
ἀξίως ὁ πολυσέβαστος Μητροπολίτης πρώην
Καρπενησίου κ. Νικόλαος.

Ἀποδεχόμενος αὐτήν τήν ὕψιστη, γιά μένα, τιμή
ἀναλαμβάνω ἀπό σήμερα τήν διαποίμανση τοῦ
κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς εὐλογημένης αὐτῆς πε-
ριοχῆς. Εἶναι, ὄντως, ὕψιστη ἡ τιμή γιατί ὁ τόπος
καί ὁ λαός αὐτός ἀγωνίζεται καί ἀντιστέκεται στίς
ἐπιθέσεις, στά δεινά πού μαστίζουν ἄλλες περιο-
χές τῆς πατρίδας μας. Τό φυσικό κάλλος τῆς πε-
ριοχῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ὑγιέστερο, περιβαλ-
λοντικά, τμήμα τῆς ἑλληνικῆς γῆς καί, ἴσως, ὅλης
τῆς Εὐρώπης, τά χαριτόβρυτα λείψανα τῶν Εὐρυ-
τάνων Ἀγίων ἀλλά καί ἄλλων ἀγνώστων Ἀγίων,
τῶν ὁποίων ἡ μάνα γῆ τά κρατᾶ ἀκόμη μέσα στά
σπλάχνα τῆς, οἱ περίπυστες εἰκόνες τῆς Παναγίας
μας καί τό Τίμιο Ξύλο, θησαυροί ἀνεκτίμητης
πνευματικῆς ἀξίας, τά ἐκκλησιαστικά μνημεῖα καί
κειμήλια καί περισσότερο, οἱ ζῶσες εἰκόνες τοῦ
Θεοῦ, οἱ πιστοί Εὐρυτάνες πολῖτες, συνθέτουν καί
δημιουργοῦν τή δυναμική αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ τόπου.

Πολύ εὐστοχος ὁ χαρακτηρισμός τῆς γῆς αὐτῆς
ὡς ἀγιοτόκου κι αὐτό γιατί σέ παλαιότερες ἐπο-
χές, ὅπως ἡ περίοδος τῆς τουρκοκρατίας, ἀπ' αὐτά
τά μέρη ἀνεδείχθησαν πολλοί ἅγιοι, λόγιοι, σοφοί
καί ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι διακόνησαν τό ἔθνος,
στίς δύσκολες στιγμές του.

Ἐρχομαι λοιπόν ἐγώ, μικρός καί ἄσημος, νά γί-
νω συνεχιστής τοῦ ἔργου μεγάλων καί σημαντικῶν
προσωπικότητων. Δέν γνωρίζω τό σχέδιο τοῦ Θε-
οῦ. Γνωρίζω ὅμως ὅτι «αἱ ἡμέραι πονηραῖ εἰσὶ καί
ὄλοι ἀγνοοῦμε τό τί τέξεται ἡ ἐπιούσα». Τό ἔργο

ένος επισκόπου είναι πολύπλευρο και οι απαιτήσεις πολλές. Δέ γνωρίζω σέ ποιό τομέα επιθυμεί ὁ Κύριος νά δραστηριοποιηθῶ περισσότερο. Γι' αὐτό και δέν μπορῶ νά δώσω ὑποσχέσεις παρά μόνο τό ὅτι θά προσπαθῆσω μέ τίς ὅποιες δυνάμεις μου χαρίζει ὁ καλός μας Θεός.

Ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος, καταθέτω λίγες ἀπλές σκέψεις: Πρῶτα θέλω νά ἀφουγκρασθῶ, νά γνωρίσω τά προβλήματα πού ὑπάρχουν και μετά νά πασχίσω γιά τήν ἐπίλυσή τους. Ὁ ἐπανευαγγελισμός τῶν πιστῶν θά εἶναι τό πρῶτο μέλημά μου, τό λατρευτικό και ποιμαντικό ἔργο τῶν ἐνοριῶν μας, ἡ ἐπανασύσταση και ἐπἀνδρωση τῶν Μονῶν, πού θά συμβάλει στήν πνευματική ἀναγέννηση και τήν ὑποστήριξη τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν. Αυτόνομη ἡ συνεργασία μέ ὅλους τούς κοινωνικούς φορεῖς, τίς Ἀρχές και Ὑπηρεσίες, τούς Συλλόγους, τούς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Εὐρυτάνες και μέ ὄσους, ποικιλοτρόπως, ὑπηρετοῦν τόν τόπο τους. Ὅσο ἡ θέση μου ἐπιτρέπει θά συνεισφέρω στήν ἀνάπτυξη τοῦ λεγόμενου Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ και στήν ἀναστήλωση παλαιῶν ναῶν, παρεκκλησιῶν μά και αὐτῶν ἀκόμη τῶν σχολείων τῆς ἐπαρχίας, ἡ ἐγκατάλειψη τῶν ὁποίων πονᾷ ὄσους σέ παλαιότερες ἐποχές μαθήτευσαν στή ζεστή τους ἀγκαλιά. Τελευταία, και σκοπίμως, ἀφήνω τήν ἀναφορά μου στή νεολαία μας, στά παιδιά μας. Θά ἴμαστε

στήν ὑπηρεσία τους μέ τά Κατηχητικά Σχολεῖα, τή σχολή Βυζαντινῆς και Παραδοσιακῆς Μουσικῆς, τίς κατασκηνώσεις πού πρέπει νά ἐπανασυσταθοῦν και νά ἐπαναλειτουργήσουν και ὅ,τι ἄλλο προκύψει ἀπό τήν ἐπικοινωνία μαζί τους.

Τούτη τήν ἡμέρα, πού στά ἀναλόγια τῶν ναῶν μας ἀντηχεῖ τό «Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε», καλῶ τόν κληρο, τίς μοναστικές ἀδελφότητες, τό λαό και τούς ἄρχοντες του, νά ἐνώσουμε τίς δυνάμεις μας στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου και Τριαδικοῦ Θεοῦ, γιά νά ὑπηρετήσουμε τούς συνανθρώπους μας και νά ἀναδείξουμε και πάλι αὐτόν τόν τόπο, σέ τόπο ἁγιασμοῦ, σέ τόπο σοφίας και μορφώσεως, σέ φάρο πού θά φωτίσει και θά διαλύσει τό σκοτάδι τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

Τό φορτίο εἶναι βαρῦ και οἱ δυνάμεις μου πενιχρές. Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε, και πολυαγαπημένε μας πατέρα, εὐχηθεῖτε Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου, Τοποτηρητά τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς, εὐχηθεῖτε ἅγιοι ἀδελφοί.

Εὐλογημένε λαέ τοῦ Θεοῦ, ζητῶ τίς προσευχές σου, ζητῶ νά ἀνεβοῦμε μαζί τόν Γολγοθᾶ γιά νά γίνουμε, στή συνέχεια, μέτοχοι τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός και τῆς ἀνεκλαλήτου Χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἀμήν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Γερῶννος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Γεώργιος και ὁ Τοποτηρητής Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Γερόθεος ἔγιναν δεκτοί στό Καρπενήσι ἀπό τίς Τοπικές Ἀρχές και πλῆθος λαοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άριθμ. 5831π.ξ/359/16.2.2016

Κανονισμός υπ' αριθμ. 283/2016

«Τροποποίησης του Κανονισμού αριθμ. 156/2002»

Περί συστάσεως θέσεων Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1) τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 42 παρ. 2, 9 παρ. 4 καὶ 5 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2) τὸ ἄρθρο 1 παρ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977 (Φ.Ε.Κ. 273 Α'),

3) τὰς ὑφισταμένας ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων,

4) τὸ ἀπὸ 28.1.2016 Ὑπηρεσιακὸν Σημεῖωμα τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

5) τὴν υπ' ἀριθμ. 1487/25.11.2015 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου,

6) τὸ υπ' ἀριθμ. 41/3.2.2016 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.) καὶ

7) τὴν ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

ψηφίζει τὸν Κανονισμόν 283/2016, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός 283/2016

«Τροποποίησης τοῦ Κανονισμοῦ ἀριθμ. 156/2002»

Ἄρθρον 1

Σύστασις θέσεως παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου

1. Συστᾶται παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ6 Εὐπρεπιστριῶν, ἡ ὁποία προστίθεται στίς ἤδη ὑπάρχουσες θέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 156/2002 «Τροποποίηση καὶ συμπλήρωσις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ υπ' ἀριθμ. 31/1971 Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἄρθρων 150 καὶ 152 τοῦ υπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ "Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων", ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, καὶ κωδικοποιήσεως τούτων» (Φ.Ε.Κ. 338/Α'/31.12.2002).

2. Καταργεῖται, τὴν 31.12.2016, μία (1) θέσις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κλάδου ΥΕ3 Εὐπρεπιστριῶν, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 156/2002 (Φ.Ε.Κ. 338/Α').

Ἄρθρον 2

Τροποποιήσις θέσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Οἱ θέσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, τοῦ ἄρθρου 2, κεφάλ. III, παρ. 22 τοῦ Κανονισμοῦ 156/2002 (Α' 338) τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Κατηγορία ΠΕ

Κλάδος ΠΕ 1 Κληρικῶν Μετακλητῶν

Μία (1) θέσις Πρωτοσυγκέλλου

Μία (1) θέσις Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

Κλάδος ΠΕ 2 Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Α

Κατηγορία ΤΕ

Κλάδος ΤΕ 1 Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Α

Κλάδος ΤΕ 2 Οἰκονομικοῦ

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Α

Κλάδος ΤΕ 3 Πληροφορικῆς

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Α

Κλάδος ΤΕ 4 Κοινωνικῶν Λειτουργῶν

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Α

Κατηγορία ΔΕ

Κλάδος ΔΕ 1 Γραμματέων

Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Β

Κλάδος ΔΕ 2 Ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου - Κλητήρος

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Β

Κατηγορία ΥΕ

Κλάδος ΥΕ 1 Εὐπρεπιστριῶν

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς ΣΤ-Γ

Ἄρθρον 3

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ πα-

ρών Κανονισμός δημοσιεύεται επίσης στο Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 4

Ἀπό τήν δημοσίευση τοῦ παρόντος δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, δεδομένου ὅτι αὕτη θά προκληθῆ διά

τῆς πράξεως πληρώσεως ἐκάστης ἐκ τῶν ὡς ἄνω θέσεων καί θά ἀναγραφῆ εἰς τοὺς οἰκείους προϋπολογισμούς.

Ἀθῆναι, 5 Φεβρουαρίου 2016

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 431/302/10.2.2016 Κανονισμός περί συστάσεως καί λειτουργίας
 ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
 «Παιδικός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος
 Καλλιθέας “Ἡ Κρυσταλλίτσα”
 τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴχουσα ὑπ’ ὄψει:

- 1) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14,
- 2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,
- 3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
- 4) τήν ὑπ’ ἀριθμ. 259/29.1.2016 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
- 5) τήν ἀπό 1.2.2016 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
- 6) τήν ἀπό 5.2.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τήν σύστασιν ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Παιδικός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας “Ἡ Κρυσταλλίτσα” τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου θά διέπεται ἀπό τόν κάτωθι Κανονισμό:

«Κανονισμός Συστάσεως καί λειτουργίας
 ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
 «Παιδικός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως
 Σωτῆρος Καλλιθέας “Ἡ Κρυσταλλίτσα”
 τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

Ἄρθρον 1
 Σύστασις

Στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί στήν ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας συστήνεται ἐκκλησιαστικό ἴδρυμα, κατ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977),

ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Παιδικός Σταθμός Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας Ἡ Κρυσταλλίτσα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» τὸ ὁποῖο θά ἀποτελεῖ αὐτοτελές νομικό πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, τὸ ὁποῖο θά ἐπικουρεῖ τὸ ἔργο τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας ἰδίως διαχείρισις, θά διέπεται δέ ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2
 Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις, φύλαξις, προστασία, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις, διαπαιδαγώγησις, δημιουργικὴ ἀπασχόλησις, ψυχαγωγία καί ἐν γένει φροντίδα νηπίων ἐργαζομένων συζύγων πού, κατοκοῦν ἢ διαμένουν στήν περιφέρεια τῆς ἐνορίας Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας καί σέ περιφέρειαι ἄλλων ἐνοριῶν, κατόπιν ἐξασφάλισις ἀδειας γιά τή λειτουργία του ὡς ἄνω Παιδικοῦ Σταθμοῦ, σύμφωνα μέ τούς ὅρους καί τίς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας (ἰδίως ἀρθρ. 12 παρ. γ Ν. 2082/1992)

Σκοπὸς ἐπίσης τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ὀργάνωσις διαλέξεων, ἐορτῶν καί ἄλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν προστασία τῆς μητέρας καί τοῦ παιδιοῦ γενικῶς.

Ἄρθρον 3
 Ὄργάνωσις- Διοίκησις

1. Τὸ ἴδρυμα τελεῖ ὑπό τήν πνευματικὴ καί διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον (Δ.Σ.) πού ἀρρατίζεται ἀπὸ:

- α) Τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, ὡς Πρόεδρο, ὅπως ὀρίζεται ἀπὸ τὸ ἀρθρὸ 59 παρ. 2 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναπηρουμένου σέ περίπτωσι κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἀπὸ τόν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου (Ε.Φ.Τ.) τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Καλλιθέας καί
- β) τὰ ὑπόλοιπα ἑξί (6) μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα θά διορίζονται ἀπὸ τόν Μα-

καριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο μέ πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ.

Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἐκτός της πρώτης θτείας, πού θά λήγει 31.12.2016. Ἡ θτεία τους δύναται νά ἀνανεωθεῖ καί τό ἀξίωμα τους εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

2. Τό Δ.Σ. κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του ἐπιλέγει μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία.

3. Τό Δ.Σ. συνέχεται τακτικά κάθε μήνα καί ἐκτάκτως ὅταν κριθεῖ αὐτό ἀναγκαῖο ἀπό τόν Πρόεδρο ἢ ζητηθεῖ ἐγγράφως ἀπό τρία (3) τουλάχιστον μέλη τοῦ Δ.Σ.

4. Στίς συνεδριάσεις τό Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωροῦνται ὅλες οἱ ἀποφάσεις, καθώς καί ἡ γνώμη τῶν μειοψηφήσαντων μελῶν. Τά πρακτικά ἀναγιγνώσκονται κατά τήν ἐπόμενη Συνεδρία τοῦ Δ.Σ. καί ὑπογράφονται ἀπ' ὅλα τά μέλη.

ἄρθρον 4

Καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τό Δ.Σ. διοικεῖ τό Ἴδρυμα καί φροντίζει γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του, διαχειρίζεται τίς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἐγκρίνει τόν ἐτήσιο προϋπολογισμό ἐσόδων καί ἐξόδων, τούς ὁποῖους ὑποβάλλει γιά ἐγκριση στό Γενικό Φιλόπτωχο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἀποφασίζει γιά κάθε δαπάνη τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ.

2. Προσλαμβάνει μέ σύμβαση Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καί ἀπολύει τό προσωπικό τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ἀποφασίζει δέ τήν καταβολή ἐφ' ἅπαξ ἀμοιβῆς γιά τήν παροχή ὑπηρεσιῶν στό Ἴδρυμα, ἀφοῦ πάρει τήν ἐγκριση ἀπό τό Γενικό Φιλόπτωχο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. Προσλαμβάνει Συμβούλους ἐπί παιδαγωγικῶν, ἱατρικῶν, νομικῶν, οικονομικῶν καί ἄλλων θεμάτων καί ἀποφασίζει γιά κάθε θέμα πού δέν προβλέπεται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό, πάντοτε δέ μέ τήν ἐγκριση τῶν Πράξεων του ἀπό τό Γενικό Φιλόπτωχο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4. Μεριμνᾷ γιά τήν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καί τήν ἐπαύξηση αὐτῶν, καθώς καί γιά τήν εὐρυθμη, ὁμαλή, ἀπρόσκοπη καί ἀποτελεσματική λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

5. Μέ ἀπόφασή του, πού ἐγκρίνεται ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο καί ἀπό τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ρυθμίζει κάθε θέμα πού προκύπτει, καί δέν προβλέπεται ρητά στόν παρόντα κανονισμό.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. καί σέ περίπτωση κωλύματός του ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του ὡς Προεδρεύων ἐκπροσωπεῖ τό Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες τίς σχέσεις του μέ ἄλλα ἴδρυματα, ὀργανισμούς, νομικά καί φυσικά πρόσωπα. Δύναται δέ νά ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα αὐτό κα-

τά περίπτωση σέ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γεγονός πού αὐτοδικαίως θά συμβαίνει καί στίς περιπτώσεις πού ἀναπληρώνεται στά καθήκοντά του ἀπό τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του.

2. Προσκαλεῖ τό Δ.Σ. σέ τακτικές καί ἐκτακτες συνεδριάσεις.

3. Λαμβάνει γνώση τῆς ἀλληλογραφίας καί ὑπογράφει τή σχετική ἀλληλογραφία.

4. Μεριμνᾷ γιά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καί τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ γραμματέα

1. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τό βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος.

2. Συντάσσει τά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καί φυλάσσει τό βιβλίον τῶν πρακτικῶν.

3. Τηρεῖ τό βιβλίον Μητρώου τῶν Νηπίων τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, φυλάσσει τή σφραγίδα καί τό ἀρχεῖο αὐτοῦ.

4. Συντάσσει τίς βεβαιώσεις φοίτησης (ἀναμνηστικά).

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ ταμία

1. Ὁ ταμίας εἰσπράττει τά ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καί ἐκδίδει Γραμμάτιο εἰσπράξεως ὑπογραφομένο ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν ταμία.

2. Γιά κάθε εἰσφορά σέ εἶδος ἐκδίδει ἀπόδειξη παραλαβῆς καί καταχωρεῖ αὐτήν στά οἰκεία βιβλία τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἐνεργεῖ τίς πληρωμές, ἀφοῦ ἐκδοθεῖ τό χρηματικό Ἐντάλμα Πληρωμῆς, τό ὁποῖο ὑπογράφεται ἀπό τόν Πρόεδρο καί τόν Ταμία.

4. Τηρεῖ τό βιβλίον τοῦ Ταμείου, στό ὁποῖο καταχωροῦνται τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα, τά ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατά τήν χρονική διάρκεια ἕκαστης οικονομικῆς χρήσεως.

5. Τηρεῖ τά διαχειριστικά βιβλία τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, τά ὁποῖα φυλάσσει καθώς καί τά παραστατικά στοιχεία τῶν εἰσπράξεων καί τῶν πληρωμῶν.

6. Συντάσσει τόν προϋπολογισμό καί τόν ἀπολογισμό, τούς ὁποῖους ὑποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ψήφισιν στό Δ.Σ. καί στή συνέχεια στό Γενικό Φιλόπτωχο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

7. Τά διπλότυπα Γραμματίων Εἰσπράξεων καί Πληρωμῶν φέρουν τή θεώρηση τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 8

Προσωπικό Παιδικοῦ Σταθμοῦ

1. Τό προσωπικό τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ διακρίνεται σέ ἔμισθο καί ἐθελοντικό (μὴ ἀμειβόμενο). Μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζεται καί προσλαμβάνεται τό ἀπαραίτητο προσωπικό, σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, ὥστε νά

καλύπτονται πλήρως οι ανάγκες λειτουργίας του Παιδικού Σταθμού.

2. Γιά την εϋρυθμη, όμαλή καί άποτελεσματική λειτουργία του Παιδικού Σταθμού προσλαμβάνεται Διευθύντής ή Διευθύντρια πού νά διαθέτει τ' άπαραίτητα τυπικά καί ουσιαστικά προσόντα καί ό/ή όποίος/α έχει την εϋθύνη λειτουργίας του Παιδικού Σταθμού, μεριμνά γιά την υγιεινή κατάσταση των παιδιών, γιά την διαπαιδαγώγησή τους, την ψυχαγωγία τους, την καλή διατροφή. Μεριμνά γιά την καθαριότητα του Παιδικού Σταθμού, παρέχει συμβουλευτική ενημέρωση καί ύποστήριξη στους γονείς των παιδιών, ενημερώνεται καί συνεργάζεται μέ τό ύπόλοιπο προσωπικό του Παιδικού Σταθμού. Τόν/ήν Διευθύντη/ντρια όταν άπουσιάζει ή κωλύεται άναπληρώνει μία από τίς βρεφοκόμους πού όρίζεται από τό Ίδρυμα ή τό Δ.Σ. του Ίδρύματος.

3. Η Διεύθυνση του Παιδικού Σταθμού τηρεί τό βιβλίο συμβάντων, τίς άτομικές κάρτες υγείας των παιδιών, τό βιβλίο παρουσίας αυτών, τό βιβλίο παρουσίας του προσωπικού του Σταθμού καί τά Μητρώα παιδιών του Παιδικού Σταθμού.

4. Προσλαμβάνεται γιά τίς ανάγκες του Παιδικού Σταθμού ένας παιδίατρος.

5. Οι άποδοχές του προσωπικού του Ίδρύματος καθορίζονται ελεύθερα μέ συμφωνία μεταξύ εργαζομένων καί εργοδότη, δέν μπορούν όμως νά είναι κατώτερες του ελάχιστου ήμερομισθίου πού προβλέπεται από τίς ισχύουσες κάθε φορά συλλογικές συμβάσεις του Ύπουργείου Έργασίας ή από την κείμενη νομοθεσία.

6. Λαμβανομένου ύπ' όψη του εκκλησιαστικού χαρακτήρα του Ίδρύματος, δίδεται ιδιαίτερη σημασία σέ θέματα συμπεριφοράς του προσωπικού, ή όποία πρέπει νά είναι κόσμια, εϋπρεπής καί μέ ιδιαίτερα περισσεύματα άγάπης, επείκειας καί ύπομονής.

Άρθρον 9

Λειτουργία του Παιδικού Σταθμού

1. Η λειτουργία του Σταθμού αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου καί λήγει 31η Ίουλίου, του επόμενου ήμερολογιακού έτους, επί πέντε (5) ήμέρες, δηλαδή από Δευτέρα έως Παρασκευή.

2. Ο Σταθμός δέν λειτουργεί από την 25η Δεκεμβρίου μέχρι καί την 2α Ίανουαρίου, των Θεοφανείων, καθώς καί από τη Μ. Παρασκευή ως καί την Τρίτη του Πάσχα.

3. Ο Σταθμός διακόπτει επίσης την λειτουργία του κατά τίς επίσημες άργίες των Δημοσίων Ύπηρεσιών.

4. Η λειτουργία του Σταθμού αρχίζει από τίς 7:00 π.μ. καί λήγει στις 17:00 ώρα.

Άρθρον 10

Έγγραφή παιδιών

1. Δικαίωμα έγγραφής στό Παιδικό Σταθμό έχουν κυρίως τά παιδιά της Ένορίας του Ίερού Ναού Μεταμορ-

φώσεως Σωτήρος Καλλιθέας καί έφ' όσον ύπάρχουν κενές θέσεις γίνονται δεκτά καί παιδιά άλλων ένοριών.

2. Στο σταθμό έγγράφονται παιδιά από 2,5 έως 5 ετών καί άπαιτούνται τά εξής δικαιολογητικά:

- Αίτηση των γονέων ή του κηδεμόνα του παιδιού
- Ληξιαρχική πράξη γεννήσεως του παιδιού
- Ίατρική βεβαίωση γιά την σωματική καί την πνευματική υγεία του
- Γιά την έγγραφή των παιδιών ήλληδοπαών γονέων στόν Παιδικό Σταθμό άπαραίτητη προϋπόθεση είναι ή άδεια νόμιμης παραμονής στην χώρα μας
- Δήλωση του γονέα ότι άναλαμβάνει την εϋθύνη γιά την άσφαλή προσέλευση καί άποχώρηση του νηπίου

Άρθρον 11

Διακοπή φιλοξενίας παιδιών

Η διακοπή φιλοξενίας παιδιών πραγματοποιείται:

1. Όταν τό ζητήσουν μέ αίτησή τους οι γονείς καί οι κηδεμόνες των παιδιών

2. Όταν παρουσιαστούν σοβαρά προβλήματα στην υγεία ή τη συμπεριφορά των παιδιών καί δέν μπορούν ν' άντιμετωπιστούν από τόν Παιδικό Σταθμό

3. Όταν κατ' εξακολούθηση καί παρά τίς έγγραφες ειδοποιήσεις του Δ.Σ. πρós τους γονείς, αυτοί δέν συμμορφώνονται πρós τό πρόγραμμα λειτουργίας του Σταθμού

4. Όταν άπουσιάζουν συνεχώς πέραν του ενός (1) μηνός άδικαιολόγητα τά παιδιά από τόν Σταθμό

5. Όταν δέν καταβάλλεται από τους γονείς πέραν των δύο (2) μηνών ή οικονομική τους συμμετοχή χωρίς νά ύπάρχει σοβαρός λόγος

Άρθρον 12

Περιουσία - Πόροι

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1. Η έτήσια επιχορήγηση του Ένοριακού Φιλόπτωχου Ταμείου

2. Τά έσοδα από την πραγματοποίηση διαφόρων έκδηλώσεων

3. Οι δωρεές ή οι κληρονομίες ύπέρ του Ίδρύματος

4. Οι επιχορηγήσεις από την Περιφερειακή ή την Τοπική Αυτοδιοίκηση, Όργανισμούς καί άλλα νομικά πρόσωπα Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου

5. Οι τόκοι εκ των καταθέσεων του Ίδρύματος

6. Όλα τά άνωτέρω έσοδα κατατίθενται σέ τραπεζικό λογαριασμό στό όνομα του Παιδικού Σταθμού

7. Ο Πρόεδρος ύπογράφει τά σχετικά έγγραφα γιά άνάληψη χρημάτων, τίς εκδιδόμενες τραπεζικές επιταγές κ.τ.ή.

Άρθρον 13

Τηρούμενα βιβλία

α) Τό Ίδρυμα έχει άυτοτελή διαχείριση καί τηρεί τά εξής βιβλία θεωρημένα από τό Γ.Φ.Τ. της Ίερας Αρχιεπισκοπής Άθηνών.

1. Βιβλίο Πρωτοκόλλου Εισερχομένων και Έξερχομένων εγγράφων

2. Βιβλίο Πρακτικών Συνεδριάσεων Δ.Σ.

3. Βιβλίο Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και διπλότυπα Γραμμάτια Πληρωμών, τά όποια είναι εκτελεστέα, έφ' όσον φέρουν τήν ύπογραφή του Προέδρου και του Ταμία του Δ.Σ. και είναι θεωρημένα από τό Γ.Φ.Τ. τής 'Ιερās Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών.

4. Βιβλίο κτηματολογίου γιά τυχόν άκίνητα περoυσιακά στοιχεία του 'Ιδρύματος και βιβλίο κιντών πραγμάτων

5. Βιβλίο Συμβάντων

6. Βιβλίο παρουσίας του προσωπικού

7. Μητρώο παιδιών

8. Βιβλίο εκδρομών, έπισκέψεων, όμιλιών και διαλέξεων

β) Τό 'Ιδρυμα τηρεί και άλλα βιβλία τά όποια κρίνονται από τό Δ.Σ. άπαραίτητα γιά τήν λειτουργία του.

Άρθρον 14

Δωρητές - Εύεργέτες

Τό Δ.Σ. μπορεί μέ απόφασή του νά ανακηρύξει Δωρητές και Εύεργέτες είτε έν ζωή, είτε μετά θάνατον.

Άρθρον 15

Ειδικές Διατάξεις - Κατάργηση του 'Ιδρύματος

Τό 'Ιδρυμα καταργείται μέ απόφαση τής Διαρκoύς 'Ιερās Συνόδου κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης του Δ.Σ. αυτού, ή όποια έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, όταν δέν εκπληρώνει τίς εκκλησιαστικές προϋποθέσεις και τήν άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή καταστεί άνέφικτη ή λειτουργία του. Σέ κάθε περίπτωση κατάργησης του 'Ιδρύματος κάθε κιντό ή άκίνητο περιουσιακό στοιχείο αυτού περιέρχεται αυτοδικαίως στό Νομικό Πρόσωπο του 'Ιεροϋ Ναοϋ Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Καλλιθέας και συγκεκριμένα γιά τίς άνάγκες του Ένοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου, τό όποίο έχει αναλάβει όλη τή διαχείριση, συντήρηση

και εύρυθμη λειτουργία του έν λόγω οικήματος, ύστερα από απόφαση του εκκλησιαστικού συμβουλίου του ως άνω 'Ιεροϋ Ναοϋ.

Άρθρον 16

Τροποποίηση του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός μπορεί νά τροποποιηθεί από τήν 'Ιερά Σύνοδο μέ αιτιολογημένη πρόταση του Δ.Σ. που έγκρίνεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Η τροποποίηση αυτή ύπόκειται στις διατυπώσεις δημοσίευσης όπως και ό παρών Κανονισμός.

Άρθρον 17

Ίσχύς του Κανονισμού

Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από τήν δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός αυτός δημοσιεύεται και στό Έπίσημο Δελτίο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Έκκλησία».

Άρθρον 18

Κάλυψη Δαπάνων

Η σύσταση διά του παρόντος Κανονισμού 'Ιδρύματος που πρόκειται νά λειτουργήσει στό μέλλον ως Παιδικός Σταθμός, δέν προκαλεί δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Ε.Φ.Τ. τής Ένορίας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Καλλιθέας τής 'Ιερās Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών, πλην τής έτήσιας επιχορηγήσεως κατ' άρθρων 12, ή όποια έξαρτάται από τήν έκδοση έπόμενων αποφάσεων έγγραφης πιστώσεων εις τόν προϋπολογισμό του Ε.Φ.Τ. τής Ένορίας.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και στό έπίσημο Δελτίο «Έκκλησία».

Άθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2016

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεϋς

Ό Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 5625-2015/119

Άναγνώρισις συστάσεως Ένοριών
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 754/16.11.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννου,
3. τὴν ἀπὸ 14.1.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης:

Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ἅγιος Βασίλειος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἁγίου Βασιλείου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κορωνείας, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 168/11.4.1945 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Ἀνάληψις, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀναλήψεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδᾶ, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1935, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἔτους 1935.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Ἄνω Ἀσκός, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἄνω Ἀσκοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σοχοῦ, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1931, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/22.11.1931 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Κάτω Ἀσκός, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κάτω Ἀσκοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σοχοῦ, τοῦ Δήμου Λα-

γκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1944, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 809/16.8.1944 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀρετῆ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀρετῆς, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1954, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 331/8.6.1954 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου Ἀσσήρου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἀσσήρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσσήρου, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 2/16.1.1945 ἀναφορᾶς τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Αὐγῆ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Αὐγῆς, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1930, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἔτους 1930.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος χωρίου Βαμβακιᾶ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βαμβακιᾶς, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/19.7.1953 ἐγγράφου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βασιλοῦδιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βασιλοῦδιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κορωνείας, τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1951, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 763/23.11.1951 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Βερτίσκος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βερτίσκου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βερτίσκου, τοῦ Δήμου Λαγκα-

δα, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3/17.2.1941 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ χωρίου Μεγάλη Βόλβη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεγάλης Βόλβης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ρεντίνης, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1962, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 18.2.1962 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Μικρά Βόλβη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μικρᾶς Βόλβης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ρεντίνης, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 954/1.9.1943 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

13. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννέσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Πέντε Βρύσες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πέντε Βρύσεων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βερτίσκου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1969, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 257/12.12.1969 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

14. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Γερακαροῦ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γερακαροῦς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κορωνείας, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1937, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/13.3.1937 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

15. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δρυμοῦ, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Δρυμοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μυγδονίας, τοῦ Δήμου Ὁραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1936, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/9.12.1936 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

16. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ἐξαμίλιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἐξαμιλίου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 958/13.10.1941 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

17. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Εὐαγγελισμός, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐγνατίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος

1946, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 1.3.1946 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

18. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Ἡράκλειον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἡρακλίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6/11.5.1942 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

19. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Καβαλλάριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καβαλλαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 27.10.1942 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

20. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Κολλικόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κολλικοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1944, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ τό Βιβλίου Γάμων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1944.

21. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κριθιά (Κριθέα), μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κριθιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσσήρου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 5.5.1947 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

22. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Κρουονέριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρουονερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σοχοῦ, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 20.11.1945 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

23. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Λαγκαδά, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαγκαδά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1928, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 15/1.4.1928 Πρακτικοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

24. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Λαγκαδά, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαγκαδά, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1960, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/16.5.1960 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

25. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος χωρίου Λαγκαδίκια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λα-

γκαδικίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κορωνείας, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 1.4.1945 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

26. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Λαγυνῶν, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λαγυνῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 25.3.1945 Ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

27. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Λητῆς, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Λητῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μυγδονίας, τοῦ Δήμου Ὠραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1917, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 43/27.1.1917 ἀδείας Γάμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

28. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ χωρίου Λοφίσκος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λοφίσκου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βερτίσκου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Ἐσόδων - Ἐξόδων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Μελισσοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μελισσοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μυγδονίας, τοῦ Δήμου Ὠραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1913, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 89/31.10.1913 ἀδείας γάμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Μεσσαῖον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μεσσαῖου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιθέας, τοῦ Δήμου Ὠραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9.12.1947 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Μονόλοφος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μονόλοφου, τοῦ Δήμου Ὠραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/13.1.1940 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ χωρίου Νικόπολις, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νικοπόλεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαχανᾶ, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1949,

ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 26/27.1.1949 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Νικομηδινό, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νικομηδινό, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀπολλωνίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1929, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 23.9.1929 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Νυμφόπετρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Νυμφόπετρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐγνατίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1943, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1319/19.11.1943 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ξυλόπολις, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξυλόπολεως, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαχανᾶ, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/20.3.1945 ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Κυράννης (παλαιά ὄνομασία: Ἐνορία Ἁγίων Ταξιαρχῶν καί Ἁγίας Κυράννης) χωρίου Ὑσσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὑσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βερτίσκου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1937, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Κτηματολογίου καί Σκευογραφικοῦ ἔτους 1937.

37. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Περιβολάκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περιβολακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1947, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 29.4.1947 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

38. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Πετρωτόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πετρωτοῦ, τοῦ Δήμου Ὠραιοκάστρου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 242/6.3.1941 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

39. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Πολυδένδριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πολυδενδρίου, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφέρειας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1952, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/30.6.1952 Πρακτικοῦ του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

40. Ένορία του Ίερού Ναού Προφήτου Ἡλίου χωρίου Προφήτης, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Προφήτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐγνατίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1918, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/16.10.1918 Πρακτικοῦ του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

41. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σοχοῦ, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Σοχοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Σοχοῦ, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1917, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1917.

42. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Στίβος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Στίβου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀπολλωνίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/9.1.1941 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

43. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Σχολάριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σχολάριου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐγνατίας, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 441/4.4.1941 ἐγγράφου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

44. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Χρυσαιγή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρυσαιγῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Λαγκαδά, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 73/20.1.1940 ἐγγράφου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

45. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Χωρούδα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χωρούδας, τοῦ Δήμου Λαγκαδά, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1940, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1092/17.6.1940 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

46. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μικροκώμη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μικροκώμης, τοῦ Δήμου Βόλβης, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Θεσσαλονίκης, τῆς Περιφερείας Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1954, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 823/5.10.1954 ἐγγράφου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5686-2015/157

Κατάργηση και τροποποίηση Κανονισμών Ίδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/ 1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τό ἄρθρο 68 παρ. 1, ὑποπαράγρ. 5α τοῦ Ν. 4235/-2014 (Α' 32).
3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 6/23.11.2015 ἠτιολογημένην Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου.
4. Τό γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρουσίας Ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας.
5. Τήν ἀπό 27.11.2015 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
6. Τήν ἀπό 14.1.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀποφασίζει

Καταργεῖ καί τροποποιεῖ τοὺς Κανονισμοὺς Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1

Κατάργησις ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων

1. α) Τό «Ἐκκλησιαστικόν Οἰκοτροφεῖον Θηλέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 74/23.5.1972 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 686/τ.Β'/6.9.1972), καταργεῖται.
- β) Τό «Ἐκκλησιαστικόν Οἰκοτροφεῖον Μαθητῶν Ἀμυνταίου "Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 93/23.7.1973 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 1173/τ.Β'/4.10.1973), καταργεῖται.

γ) Τό «Ἐκκλησιαστικόν Γηροκομεῖον Πτολεμαῖδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας "Ἁγία Σκέπη"», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 326/31.8.-1989 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 693/τ.Β'/15.9.1989), καταργεῖται.

δ) Τό «Ἐκκλησιαστικόν Ἴδρυμα Προστασίας Σπουδαζούσης Νεότητος "Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 73/1972 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 686/τ.Β'/6.9.1972), καταργεῖται.

2. Πᾶσα ἡ κινητή καί ἀκίνητος περιουσία τῶν ὡς ἄνω καταργουμένων ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων, καθὼς καί κάθε δικαίωμα καί ἀξίωση αὐτῶν, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τό νομικόν πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας.

Ἄρθρον 2

Μετονομασία ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος

Τό «Ἐκκλησιαστικόν Γηροκομεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 201/21.1.1970 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 196/τ.Β'/20.3.1970), μετονομάζεται εἰς «Αὐγουστίνειον Ἐκκλησιαστικόν Γηροκομεῖον Φλωρίνης», τῆς μετονομασίας ἐγκριθείσης διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11/2015 Πράξεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Γηροκομείου Φλωρίνης.

Ἄρθρον 3

Τροποποίηση Κανονισμῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων.

1. α) Τό ἄρθρον 7 παρ. 7 τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ «Ἐρευνητικοῦ Ἰνστιτούτου διά τήν Νόσον τοῦ Ἀλτσχάιμερ, λοιπῶν ἐκφυλιστικῶν παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου καί μελέτης τοῦ γήρατος "Ἅγιος Ἀγαθάγγελος" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας».

as», συσταθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 139/2012 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 2982/τ.Β'/8.11.2012), τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «7. Τό Δ.Σ. ἀποφαίνεται ἐπί παντός θέματος ἀφορώντος τήν ἐν γένει λειτουργία τοῦ Ἰνστιτούτου καί τόν προγραμματισμό τῶν δράσεων αὐτοῦ. Τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος ἐνσωματώνονται εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας καί ὡς ἐκ τούτου τό Ἴδρυμα δέν ὑποχρεοῦται νά τηρεῖ διαχειριστικά βιβλία, οὔτε καί νά υποβάλλει Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό. Εἰδικῶς ἐπί σοβαρῶν θεμάτων, ἐπί ἐκποιήσεως ἀκινήτων, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως δωρεῶν - κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, συνάψεως δανείων, ὡς καί ἡ ἀσκηση ἐνδίκων μέσων, ὑποβάλλονται γιά ἐγκριση στό Μητροπολιτικό Συμβούλιο».

β) Τό ἄρθρον 11 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ὁ Ταμίας δέν ὑποχρεοῦται νά τηρεῖ διαχειριστικά βιβλία, οὔτε καί νά υποβάλλει Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό, καθὼς τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος ἐνσωματώνονται εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας».

2. Τό ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος «Ταμεῖον Ἀλληλεγγύης Κληρικῶν Ὁ Ἅγιος Νικόλαος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 68/1971 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 383/τ.Β'/1972), τροποποιεῖται καί ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τό Ἴδρυμα δέν ἔχει ἴδια διαχειρίσιν, τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος ἐνσωματώνονται εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας καί ὡς ἐκ τούτου τό Ἴδρυμα δέν ὑποχρεοῦται εἰς τήν ὑποβο-

λήν Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ καί εἰς τήν διατήρησιν διαχειριστικῶν βιβλίων».

3. Τό ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος «Σχολή Ἱεροψαλιτῶν Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας», ἰδρυθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 72/1972 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας, ἐγκριθέν δέ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 119/τ.Β'/1973), τροποποιεῖται καί ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τό Ἴδρυμα δέν ἔχει ἴδια διαχειρίσιν, τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος ἐνσωματώνονται εἰς τό Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας καί ὡς ἐκ τούτου τό Ἴδρυμα δέν ὑποχρεοῦται εἰς τήν ὑποβολήν Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ καί εἰς τήν διατήρησιν διαχειριστικῶν βιβλίων».

ἄρθρον 4

Ἀπό τήν παρούσα Ἀπόφαση δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας.

ἄρθρον 5

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπό τήν δημοσίευσίν της εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Ἡ παρούσα ἀπόφαση νά δημοσιευθῇ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 14 Ἰανουαρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5833-2015/170

Άναγνώρισις συστάσεως Ένοριών
καί Ίερών Μονών
τῆς Ίεράς Μητροπόλεως Σταγών καί Μετεώρων
συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 489/25.11.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σταγών καί Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ,
3. τήν ἀπό 13.1.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ίεράς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάργεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ένοριῶν καί Ίερῶν Μονῶν τῆς Ίεράς Μητροπόλεως Σταγών καί Μετεώρων:

Ένορία

1. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἀγία Παρασκευή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλαμπάκας, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/11.11.-1950 Πρακτικοῦ τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.
2. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ἅγιοι Θεόδωροι, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίων Θεοδώρων, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Βασιλικῆς, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1958.
3. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἅγιος Δημήτριος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγίου Δημητρίου, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1949, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1949.
4. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Ἀγιοφύλλου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀγιοφύλλου, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1950.

5. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ἄγναντιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄγναντιᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1968.

6. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἀηδόνα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀηδόνας, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1971, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1971.

7. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἀναστασίας χωρίου Ἀμαράντος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμαράντου, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Καστανίας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 2.10.1955 αἰτήσεως κατοίκου πρός τόν Ἐφημέριον τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

8. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Τρύφωνος χωρίου Ἀμπέλια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελίων, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1962, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου θανόντων τοῦ ἔτους 1962.

9. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀμπελοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Καστανίας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου θανόντων τοῦ ἔτους 1963.

10. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων χωρίου Ἀνθοῦσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀνθοῦσας, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Ἀσπροποτάμου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1960, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/10.12.1960 Πρακτικοῦ τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

11. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Ἀσπροκκλησιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀσπροκκλησιάς, τῆς Δημοτικῆς Ένοτίου Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ένοτίου Τρικάλων,

της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1950, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. Α'71.9.1950 Πρακτικού του Ίερού Ναού.

12. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αθανασίου χωρίου Αύρα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Αύρας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1938, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου θανόντων του έτους 1938.

13. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Άχελινάδα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άχελινάδας, της Δημοτικής Ένότητας Τυμφαίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1929, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Γάμων του έτους 1929.

14. Ένορία του Ίερού Ναού Γεννήσεως της Θεοτόκου χωρίου Άχλαδέα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Άχλαδέας, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1961, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Γάμων του έτους 1961.

15. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Βασιλική, με έδραν την τοπική Κοινότητα Βασιλικής, της Δημοτικής Ένότητας Βασιλικής, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1818, ως έμφαίνεται εκ έντοιχισμένης έπιγραφής του έτους 1818.

16. Ένορία του Ίερού Ναού Προφήτου Ηλίου χωρίου Βλαχάβα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Βλαχάβα, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1928, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Γάμων του έτους 1928.

17. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου εν Βουνέοις χωρίου Βυτουμάς, με έδραν την Δημοτική Κοινότητα Καλαμπάκας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1955, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Γάμων του έτους 1955.

18. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Γάβρος, με έδραν την τοπική Κοινότητα Γάβρου, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1949, ως έμφαίνεται εκ του «Καθολικού βιβλίου έσόδων - έξόδων» του έτους 1949.

19. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Γεωργίου χωρίου Γερακάριον, με έδραν την τοπική Κοινότητα Γερακάριου, της Δημοτικής Ένότητας Τυμφαίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1950, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου θανόντων του έτους 1950.

20. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Γλυκομηλιά, με έδραν την τοπική Κοινότητα Γλυκομηλιάς, της Δημοτικής Ένότητας Κλεινοβού, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1929, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου θανόντων του έτους 1929.

21. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Διάβα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Διάβας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1897, ως έμφαίνεται εκ χειρογράφου Ένθυμώσεως εις τό βιβλίον «Μνηναίον Ίουλίου» του έτους 1897.

22. Ένορία του Ίερού Ναού Τιμίων Ταξιαρχών χωρίου Έλφαφι, με έδραν την τοπική Κοινότητα Έλφαφιού, της Δημοτικής Ένότητας Καστανιάς, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1953, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Γάμων του έτους 1953.

23. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αθανασίου χωρίου Θεοπέτρα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Θεοπέτρας, της Δημοτικής Ένότητας Βασιλικής, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1960, ως έμφαίνεται εκ Δηλώσεως πραγματοποιηθεισών άκαθαρίστων πράξεων του έτους 1960.

24. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Θεοτόκος, με έδραν την τοπική Κοινότητα Θεοτόκου, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1960, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Πρωτοκόλλου Πιστοποιητικών του έτους 1960.

25. Ένορία του Ίερού Ναού Νικολάου χωρίου Κακοπλεύριον, με έδραν την τοπική Κοινότητα Κακοπλεύριου, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1914, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Βαπτίσεων του έτους 1914.

26. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καλαμπάκας, με έδραν την Δημοτική Κοινότητα Καλαμπάκας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1573 ως έμφαίνεται εκ της έπιγραφής ιστορήσεως άγιογραφής του Ίερού Ναού του έτους 1573.

27. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Αθανασίου χωρίου Καλλιθέα, με έδραν την τοπική Κοινότητα Καλλιθέας, της Δημοτικής Ένότητας Τυμφαίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1970, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Βαπτίσεων του έτους 1970.

28. Ένορία του Ίερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Καλλιρρόη, με έδραν την τοπική Κοινότητα

Καλλιρρόνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσπροποτάμου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1965 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/5.9.1965 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου χωρίου Καλογοριανῆ, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καλογοριανῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1957, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων καὶ Γάμων τοῦ ἔτους 1957.

30. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Καλομοῖρα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καλομοίρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καστανιάς, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1947 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1947.

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Καλοχώριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καλοχώριου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1953.

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Καστανέα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καστανέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καστανιάς, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1950 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1950.

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Καστράκιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καστρακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1923, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1923.

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κατάφυτον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καταφύτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσπροποτάμου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1957, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/25.8.1957 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Κλεινός, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κλεινοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1960, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/17.7.1960 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Κονισκός, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κονισκοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας

Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1974, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 954/12.12.1974 ἐγγράφου τῆς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

37. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Κορυδαλλῆς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κορυδαλλοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1971 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1971.

38. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μηνᾶ χωρίου Κρύα Βρύση, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κρύας Βρύσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1953.

39. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Λογγάς, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Λογγᾶ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου θανόντων τοῦ ἔτους 1941.

40. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Μαλακάσιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μαλακασίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1971 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1971.

41. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ματονέρι, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ματονερίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καστανιάς, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1956 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1956.

42. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μαυρελίον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μαυρελίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1932 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/8.5.1932 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

43. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μεγάλη Κερασιά, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μεγάλης Κερασιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1957 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1957.

44. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Κυριακῆς χωρίου Νέα Ζωή, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Αὔρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1968, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/4.1.1968 Ἀναφορᾶς τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

45. Ένορία του Ίερού Ναού Ἀγίου Χαραλάμπους χωρίου Ξηρόκαμπος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξηρόκαμπου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1965, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/10.1.1965 αἰτήσεως τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

46. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ὁξύνεια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὁξύνειας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1959, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1959.

47. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Ὁρθοβούνιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ὁρθοβούνιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων καί θανόντων τοῦ ἔτους 1958.

48. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Παναγία, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παναγίας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1970, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1970.

49. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Βησσαρίωνος χωρίου Παλαιοχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1967, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐνθυμήσεως ἀφιερώσεως βιβλίου τοῦ ἔτους 1967.

50. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Περιστέρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περιστέρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Βασιλικῆς, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1955.

51. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Πεύκη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πεύκης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 1.5.1941 ιδιωτικῆς Συμβολαιογραφικῆς Πράξεως.

52. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Σαρακίνας, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαρακίνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλαμπάκας, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1967, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Ἀπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1967.

53. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Σκεπάριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκεπαρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας,

τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1941, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 7.12.1941 αἰτήσεως κατοίκου πρός τόν Ἐφημέριο τοῦ Ίερού Ναοῦ.

54. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Σπαθάδες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σπαθᾶδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παραληθαίων, τοῦ Δήμου Τρικαίων, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1958, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1958.

55. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου χωρίου Σταγιάδες, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σταγιάδων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χασίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1960, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1960.

56. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Στεφάνιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Στεφανίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσπροποτάμου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1959, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/23.7.1959 Πρακτικοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ.

57. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Τρυγόνια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τρυγόνιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Μαλακασίου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1954 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Γάμων τοῦ ἔτους 1954.

58. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Φλαμπουρέσιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φλαμπουρεσίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1950 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ ἔτους 1950.

59. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Φωτεινόν, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Φωτεινοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Τυμφαίων, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1968 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 491/31.5.1968 ἐγγράφου τοῦ Μητροπολίτου Ἐλασσώνας.

60. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Χαλίκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χαλικίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀσπροποτάμου, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1974, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3/28.8.1974 ἐγγράφου τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

61. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Χρυσομνηιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χρυσομνηιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Κλεινοβοῦ, τοῦ Δήμου Καλαμπάκας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Τρικάλων,

της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1972, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. 48/22.10.1972 έγγραφου του έφημερίου του Ίερού Ναού.

62. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Ψήλωμα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ψηλώματος, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1950, ως έμφαίνεται εκ του βιβλίου Βαπτίσεων του έτους 1950.

63. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Τριάδος χωρίου Αγία Τριάς, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ψηλώματος, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1953, ως έμφαίνεται εκ βιβλίου Γάμων του έτους 1953.

64. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Νικολάου χωρίου Τριφύλλια, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρύας Βρύσης, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1969, ως έμφαίνεται εκ του υπ' αριθμ. 3/10.1.1986 έγγραφου του έφημερίου του Ίερού Ναού.

65. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίου Δημητρίου χωρίου Κρανέα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κρανέας, της Δημοτικής Ένότητας Άσπροποτάμου, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1965, ως έμφαίνεται εκ του Ήμερολογίου της Ίερας Μητροπόλεως του έτους 1965.

66. Ένορία του Ίερού Ναού Αγίας Φανερωμένης χωρίου Πολυθέα, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πολυθέας, της Δημοτικής Ένότητας Άσπροποτάμου, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1965, ως έμφαίνεται εκ του Ήμερολογίου της Ίερας Μητροπόλεως του έτους 1965.

Ίεραί Μοναί

1. Ίερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος η Μεγάλου Μετεώρου, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρακίου, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1387/88, ως έμφαίνεται εκ της έντοιχισμένης κτιτορικής έπιγραφής του έτους 1387/88.

2. Ίερά Μονή Αγίων Πάντων η Βαρλαάμ Μετεώρων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρακίου, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1544/45, ως έμφαίνεται εκ του έπικυρωτικού Πατριαχικού Σιγιλίου του έτους 1544/45.

3. Ίερά Μονή Αγίας Τριάδος Μετεώρων, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Καλαμπάκας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1634-1653, ως έμφαίνεται εκ του Έγγραφου ζτείας πρός τόν ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας Ίωάννη Βασίλειο Lupu του έτους 1634-1653.

4. Ίερά Μονή Αγίου Νικολάου Άναπαισά Μετεώρων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρακίου, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1527, ως έμφαίνεται εκ της κτιτορικής έπιγραφής του έτους 1527.

5. Ίερά Μονή Αγίου Στεφάνου Μετεώρων, μέ έδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Καλαμπάκας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1545, ως έμφαίνεται εκ του Πατριαρχικού Γράμματος του έτους 1545.

6. Ίερά Μονή Αγίας Βαρβάρας η Ρουσάνου Μετεώρων, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστρακίου, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1545, ως έμφαίνεται εκ της Διαθήκης των Κτιτόρων του έτους 1545.

7. Ίερά Μονή Αγίων Θεοδώρων χωρίου Άγιοι Θεόδωροι, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Αγίων Θεοδώρων, της Δημοτικής Ένότητας Βασιλικής, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1541, ως έμφαίνεται εκ του Μητροπολιτικού Γράμματος του έτους 1541.

8. Ίερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Βουτομάς, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καλαμπάκας, της Δημοτικής Ένότητας Καλαμπάκας, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα τό έτος 1161, ως έμφαίνεται εκ του χειρογράφου Κώδικος του 14ου αιώνας.

9. Ίερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου χωρίου Σταγιάδες, μέ έδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σταγιάδων, της Δημοτικής Ένότητας Χασίων, του Δήμου Καλαμπάκας, της Περιφερειακής Ένότητας Τρικάλων, της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδρυθείσα πρό του έτους 1897, ως έμφαίνεται εκ του από 10.2.1897 γράμματος της Έπισκοπικής Έπιτροπής.

Η παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Άθήναις τῆ 14ῃ Ίανουαρίου 2015

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεός
Ο Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 430/295/9.2.2016 Κανονισμός περί συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένας κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

4) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 245/26.1.2016 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

5) τὴν ἀπὸ 29.1.2016 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 4.2.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου θά διέπεται ἀπὸ τὸν κάτωθι Κανονισμό:

Κανονισμὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος
Νεότητος καί Οἰκογένειας
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
(ἐφ' ἐξῆς Ε.Ι.Ν.Ο.Ι.Α.Α.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
Τίτλος - Σκοπὸς

Ἄρθρον 1
Σύσταση - Ἔδρα

Τὸ συσταθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 239716.12.1987 κανονιστικῆς ἀπόφασιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μέ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰδρυμα Νεότητος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ 27/Β'/1988), τρο-

ποποιεῖται ὡς πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν του καί τίς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ-Κανονισμοῦ του, μετονομαζόμενον σὲ «Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (Ε.Ι.Ν.Ο.Ι.Α.Α.), διεπόμενον ἐφ' ἐξῆς ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποτελῶντας αὐτοτελὲς νομικὸ πρόσωπο ἰδιωτικοῦ δικαίου μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τῆς Νεότητος καί τῆς Οἰκογένειας καθὼς καί τὴν ἠθικὴ καί ὑλικὴ ἐνίσχυσίν τους, ἐπικουρώντας τὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ὑπαγόμενον στὴ διοικητικὴ τῆς ἐποπτεία, κατ' ἄρθρ. 1 παρ. 4, 2 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐντάσσονται καί:

1. Τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
2. Τὸ Ἰδρυμα Ψυχο-κοινωνικῆς Ἀγωγῆς καί Στήριξης «Διακονία»,
3. Ἡ Διεύθυνση Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογένειας,
4. Τὸ Κέντρο Περιβαλλοντικῆς Ἀγωγῆς καί Εὐαισθητοποίησης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,
5. Ἡ Ὑπηρεσία Γυναικείων Θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας ἔχει ὡς γενικὸ σκοπὸ νὰ παρέχει πληρέστερα καί ἀρτιότερα ὀργανωμένες εὐκαιρίες γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς στὸ χώρο τῆς νεολαίας καί τῆς οἰκογένειας, μέσα στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, νὰ ἐμπνέει καί προωθεῖ τὴ δημιουργικὴ συμβολὴ τῶν νέων στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ - εὐαγγελισμὸς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, λειτουργικὴ καί μυστηριακὴ ζωὴ, κοινοτικὸς βίος - καί νὰ συμβάλῃ σὲ ἀντίστοιχες κοινές προσπάθειες μέ νεολαίες καί ὀργανώσεις ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων καί μέ διορθόδοξες νεανικὲς κινήσεις.

Οἱ εἰδικότεροι σκοποὶ εἶναι:

1. Ἡ διαφύλαξη τῶν πολιτιστικῶν, ἱστορικῶν καί παραδοσιακῶν θεσμῶν καί ἐθίμων τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καί ἡ μετάδοσή τους στὴ νέα γενιά.

2. Η προσπάθεια ανάληψης συνεργασίας με φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, συνεταιρισμούς, άστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και λοιπά εκκλησιαστικά και πνευματικά ιδρύματα και φορείς πολιτισμού για την από κοινού υλοποίηση προγραμμάτων και δράσεων.

3. Η έπιστημονική εκπαίδευση και κατάρτιση καθώς και η επιμόρφωση των κληρικών, λαϊκών έμψυκωτών και στελεχών του νεανικού και ποιμαντικού έργου των ένοριών της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

4. Η όργάνωση συνεδρίων και σεμιναρίων, σχετιζόμενα με τίς έπιστήμες της θεολογίας, παιδαγωγικής, ψυχολογίας, κοινωνιολογίας, ιστορικών σπουδών κ.ά.

5. Η έκδοση μέσων ένημερώσεως για νέους (έφημερίδες, περιοδικά, έντυπα κ.ά.), η υλοποίηση και ένημέρωση διαδικτυακού τόπου, καθώς και η ύποστήριξη ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών έκπομπών που άφορούν στους νέους και στην οικογένεια.

6. Η έκδοση εντύπων, βιβλίων, λευκωμάτων, ψηφιακών δίσκων και πάσης φύσεως πνευματικών έργων.

7. Η σύσταση και λειτουργία κέντρων εκπαίδευσης εκκλησιαστικών τεχνών και διαφόρων ειδικοτήτων, στά πνευματικά κέντρα των ένοριών ή και από τό Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας μεμονωμένα.

8. Η κοινωνική και οικονομική συμπαράσταση των λιγότερο εύνοημένων κοινωνικών ομάδων νέων και η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των οικογενειών τους, διά της παροχής κάθε ήθικης και υλικής βοήθειας για συμπαράσταση και αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων, ειδικότερα νέων εξηρητημένων κάθε μορφής, αλλά και η προσπάθεια πρόληψης φαινομένων εξαρτήσεως.

9. Η προώθηση της ένεργου συμμετοχής των κοινωνικά άποκλεισμένων ομάδων νέων στά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά δρώμενα της έλληνικης κοινωνίας.

10. Η μέ κάθε νόμιμο τρόπο και μέσο βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου και του επιπέδου διαβίωσης των λιγότερο εύνοημένων ομάδων των νέων και των οικογενειών τους.

11. Η πληροφορόρηση και ευαισθητοποίηση της έλληνικης και της παγκόσμιας κοινής γνώμης για τά δικαιώματα των νέων, μέ την παραγωγή επικοινωνιακού και έποπτικού υλικού καθώς και μέ την όργάνωση συνεδρίων, ημερίδων και όμιλιών.

12. Η επιδίωξη υλοποίησης προγραμμάτων στους τομείς της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των παιδιών και των νέων, της κοινωνικής φροντίδας και πρόνοιας της σύγχρονης οικογένειας, της εκπαίδευσης, κατάρτισης και ισότητας ανδρών και γυναικών.

13. Η ένίσχυση και κατάρτιση προγραμμάτων για την προστασία και την προβολή του περιβάλλοντος.

14. Η μελέτη και έκπόνηση προγραμμάτων και δράσεων, είτε μέσω του Ύπουργείου Παιδείας και Θρησκευ-

μάτων, είτε μέσω άλλων άρμοδιών άρχων και φορέων, σύμφωνα μέ την ισχύουσα νομοθεσία.

15. Η όργάνωση, δημιουργία και στελέχωση χώρων μέ σκοπό τή χρήση τους ως κατασκηνώσεις, σύμφωνα μέ την ισχύουσα νομοθεσία.

16. Η σύμφωνα μέ την ισχύουσα νομοθεσία δημιουργία χώρων φιλοξενίας, στέγασης και σίτισης νέων ατόμων, που άποδεδειγμένα χρήζουν βοήθειας.

Άρθρον 3

Μέσα για τήν έπίτευξη των σκοπών του Ίδρύματος

Οι σκοποί του Ίδρύματος Νεότητας και Οικογένειας της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών έπιτυγχάνονται υπό τους όρους των Ίερών Κανόνων, των Έγκυκλίων και Κανονισμών της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, των Έγκυκλίων και Αποφάσεων του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Έλλάδος, ως και των ειδικότερων άρμοδιών προς τούτο όργάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Κεντρική Όργάνωση - Διοίκηση και Έκπροσώπηση

Άρθρον 4

α) Τό Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών, διοικείται από έννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, Πρόεδρος του όποιου είναι ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, ό όποιος αναπληρώνεται νόμιμα από τον Πρωτοσύγκελλο της Ίερās Αρχιεπισκοπής Αθηνών και μέλη, ό έκάστοτε Διευθυντής του Ίδρύματος, τρεις (3) κληρικοί και τέσσερις (4) λαϊκοί (έξ άμφοτέρων των φύλων), τά όποια διορίζονται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Παράλληλα όρίζονται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και δύο αναπληρωματικά μέλη, ένας κληρικός και ένας λαϊκός. Σέ περίπτωση άπουσίας του Προέδρου τόν αναπληρώνει ό νόμιμος κατά τά άνω αναπληρωτής, και σέ περίπτωση άπουσίας του αναπληρωτού Προέδρου, τόν αναπληρώνει ό Διευθυντής του Ίδρύματος κατόπιν σχετικής ειδικής έξουσιοδότησης από τον Πρόεδρο, ανάλογα μέ την ήμερήσια διάταξη. Σέ περίπτωση άπουσίας και των τριών τό Συμβούλιο αναβάλλεται για άλλη ήμερομηνία.

β) Τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετούς θτείας και δύνανται νά έπαναδιορίζονται άπεριόριστα.

γ) Κάθε μέλος τό όποιο άποχωρεί για όποιαδήποτε αίτια, αντικαθίσταται μέ άπόφαση του Προέδρου και για τό χρονικό διάστημα μέχρι τή λήξη της θτείας των ύπολοίπων μελών του Δ.Σ.

δ) Στό Διοικητικό Συμβούλιο τά θέματα εισηγείται ό Διευθυντής του Ίδρύματος. Ό γραμματεός του Ίδρύματος ή άλλος υπάλληλος αυτού τηρεί τά πρακτικά της συνεδρίασεως.

~ Άρθρον 5

Τό Διοικητικό Συμβούλιο συνέχεται κάθε τετράμηνον καί έκτακτα μετά από πρόσκληση του Προέδρου ή αίτηση τριών τουλάχιστον μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, στην οποία πρέπει να αναφέρονται συγκεκριμένα θέματα. Για την ύπαρξη άπαρτίας πρέπει να παρευρίσκονται ο Πρόεδρος, ή ο νόμιμος αναπληρωτής του, ή ο Διευθυντής κατόπιν ειδικής εξουσιοδότησης του Προέδρου να προεδρεύσει, καί τέσσερα τουλάχιστον από τά υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. Από τον Προέδρου καί του νομίμου αναπληρωτού του δέν μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσημη συνεδρία του Δ.Σ., εκτός εάν υπάρχει γραπτή εξουσιοδότηση στον Διευθυντή. Τό Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει με σχετική πλειοψηφία των παρόντων μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου. Οι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, τακτικές ή έκτακτες, μπορούν να πραγματοποιούνται καί με τηλεδιάσκεψη καί με χρήση έν γενει των μέσων της σύγχρονης τεχνολογίας, τηρουμένων σε κάθε περίπτωση πρακτικών.

~ Άρθρον 6

Ο Πρόεδρος, ή σε περίπτωση απουσίας ή κωλήματός του ο νόμιμος αναπληρωτής του, εκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον τρίτου καί κάθε δημόσιας, δικαστικής καί άλλης αρχής, διευθύνει τίς εργασίες του Συμβουλίου καί υπογράφει ή σχετική άλληλογραφία, άσκει έποπτεία στις Ένοριακές Νεανικές Έστίες καί επιλύει διαιτητικά τίς αναφυόμενες διαφορές των μελών τους, όπου υπάρχει ανάγκη. Σε περίπτωση απουσίας του Προέδρου καί του νομίμου αναπληρωτή του, τό Δ.Σ. μπορεί να συνεδριάζει υπό την προεδρία του Διευθυντή, κατόπιν ειδικής σχετικής εξουσιοδότησης, με θέματα αποκλειστικώς προσδιορισμένα στην ήμερήσια διάταξη, πού έχει υπογράψει ο Πρόεδρος.

~ Άρθρον 7

Τό Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για κάθε ζήτημα καί θέμα πού άφορά στή συγκρότηση, στή λειτουργία καί στην επίτευξη των στόχων του Ίδρύματος Νεότητας καί Οικογένειας, ιδίως δέ:

α) Άσκει ή διοικητική έποπτεία καί τον έλεγχο στις Ένοριακές Νεανικές Έστίες, με ή συνδρομή των υπαλλήλων αυτού.

β) Ορίζει με απόφασή του, κατόπιν προτάσεως του Προέδρου, πενταμελή συντονιστική επιτροπή, εκ των Ύπευθύνων Έρέων των Ε.Ν.Ε., με σκοπό την συμβουλευτική υποστήριξη ως προς τον συντονισμό του νεανικού έργου, την πρόταση δράσεων καί την θεώρηση του σχεδιασμού δραστηριοτήτων κάθε έτος.

γ) Καταρτίζει καί έγκρίνει τον έτήσιο Προϋπολογισμό των εσόδων καί εξόδων του Ίδρύματος έντός του μηνός Νοεμβρίου.

δ) Υποβάλλει τον έτήσιο Προϋπολογισμό καί τον Έτήσιο Άπολογισμό των εσόδων καί των εξόδων του Ίδρύματος στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Έρας Αρχιεπισκοπής Άθηνών προς έγκρισιν, τό όποιο άσκει καί την έποπτεία επ' αυτών.

ε) Καταρτίζει καί έγκρίνει τον έτήσιο Άπολογισμό των εσόδων καί εξόδων του Ίδρύματος έντός του μηνός Ιανουαρίου του έπομένου έτους.

στ) Ορίζει πρόσωπα εκτός Δ.Σ. (προτεινόμενα υπό του Προέδρου), ως τριμελή Έξελεγκτική Έπιτροπή του έτήσιου Άπολογισμού του Ίδρύματος Νεότητας καί Οικογένειας.

ζ) Αποφασίζει για όποιαδήποτε πρόσληψη προσωπικού, τόσο στο Ίδρυμα, όσο καί στις Ένοριακές Νεανικές Έστίες.

η) Αποφασίζει για την με κάθε νόμιμη αίτια κτήση καί διαχείριση της κινητής καί άκίνητης περιουσίας του Ίδρύματος στο πλαίσιο εκπλήρωσης των σκοπών του, ιδίως δέ για την άποδοχή δωρεάς, κληρονομίας, κληροδοσίας.

~ Άρθρον 8

Τό Ίδρυμα Νεότητας καί Οικογένειας καί οι Ένοριακές Νεανικές Έστίες σε όλες τίς έννομες σχέσεις τους άπέναντι σε όποιαδήποτε Αρχή, ένώπιον των πάσης φύσεως Δικαστηρίων, ως καί έναντι παντός έν γενει φυσικού ή νομικού προσώπου, Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, εκπροσωπούνται από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Άθηνών καί πάσης Ελλάδος ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, ή από μέλος του Δ.Σ. ειδικώς εξουσιοδοτημένο από αυτόν.

~ Άρθρον 9

Λογιστική, ταμειακή καί γραμματειακή υποστήριξη του Ίδρύματος

α) Η λογιστική ύπηρεσία του Ίδρύματος Νεότητας καί Οικογένειας, σε περίπτωση πού δέν αναλαμβάνεται από την Έρα Αρχιεπισκοπή Άθηνών, διεξάγεται από λογιστή ή λογιστές, οι όποιοι διορίζονται με απόφαση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών, είτε ως υπάλληλοι του Ίδρύματος με πλήρες ώρARIO εργασίας, είτε με πάγια άντιμισθία, τό ύψος της οποίας καθορίζεται κατόπιν άποφάσεως του Δ. Σ. με βάση την ισχύουσα νομοθεσία.

β) Ο λογιστής εκδίδει τά σχετικά γραμμάτια εισπράξεως καί τηρεί τά άπαραίτητα λογιστικά βιβλία.

γ) Συντάσσει τον έτήσιο άπολογισμό διαχειρίσεως καί γενικά διεξάγει κάθε σχετική εργασία πού του άνατίθεται στο πλαίσιο των καθηκόντων του.

δ) Ο ταμίας ενεργεί όλες τίς εισπράξεις καί τίς πληρωμές με βάση τά εκδιδόμενα έντάληματα πληρωμών καί τά γραμμάτια εισπράξεως.

ε) Τά πέραν των αναγκαίων ποσά για τίς τρέχουσες άνάγκες του Ίδρύματος κατατίθενται σε προθεσμιακή ή

άπλη κατάθεση, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας σέ τράπεζα πού ὀρίζει μέ ἀπόφαση τοῦ τό Δ.Σ. Ἡ διαδικασία ἀναλήψεως χρημάτων διακανονίζεται κατά περίπτωση ἀπό τό Δ.Σ. καί ὀρίζεται ἐκπρόσωπος μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. γιά τίς τραπεζικές συναλλαγές.

στ) Ἡ Γραμματειακή ὑποστήριξη τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας, σέ περίπτωση πού δέν ἀναλαμβάνεται ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, διεξάγεται ἀπό τόν εἰδικό ὑπάλληλο (γραμματέα), ὁ ὁποῖος διορίζεται ἀπό τόν Πρόεδρο, ἡ δέ ἀμοιβή του καθορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μέ τήν ἰσχύουσα νομοθεσία.

ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Τά σχετικά κονδύλια ἀπό τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, προσδιοριζόμενα ἀπό τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο αὐτῆς.

β) Ποσοστό 10% ἀπό τίς χρηματικές προσόδους κάθε Ἑνοριακῆς Νεανικῆς Ἑστίας, βάση τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων.

γ) Ἐπιχορηγήσεις ἀπό τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, τίς Ἱερές Μονές τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἐνδεχομένως ἀπό κρατικούς ἢ ἄλλους φορεῖς.

δ) Προαιρετικές εἰσφορές καί δωρεές διαφόρων φυσικῶν καί Νομικῶν Προσώπων, κληρονομίες, κληροδοτήματα ἀπό ὁποιαδήποτε φυσικά ἢ Νομικά Πρόσωπα, κατόπιν γνώσης καί ἀποδοχῆς ἐκ τοῦ Δ.Σ.

ε) Χρηματοδότηση ἀπό σχετικούς ἐθνικούς πόρους ἢ εὐρωπαϊκά προγράμματα.

στ) Τό προϊόν δίσκων πού ὀρίζονται μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὑπέρ τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ζ) Κάθε νόμιμη πρόσδοδος πού δύναται νά συμβάλῃ ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 11 Διάθεση Πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας διατίθενται γιά τοὺς γενικούς σκοπούς του, πού καθορίζονται πιό πάνω, καί γιά τὴν διασφάλιση τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του, ἰδίως γιά:

α) Οἰκονομική συμπαράσταση γιά τὴν ἴδρυση καί λειτουργία Ἑνοριακῶν Νεανικῶν Ἑστιῶν

β) Μισθοδοσία προσωπικοῦ

γ) Παροχή οἰκονομικῆς βοήθειας σέ ἄπορους μαθητῆς καί φοιτητῆς γιά τὴν συνέχιση καί ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν τους

δ) Ἐξοδα ἐκτυπώσεως τῶν ἀπαραιτήτων γιά τὴν λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἐντύπων

ε) Δαπάνες ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, λειτουργίας, φροντιστηρίων καί σεμιναρίων,

διοργανώσεως ἐκδρομῶν - ψυχαγωγίας, κατασκηνώσεων κ.τ.λ.

στ) Δημιουργία καί λειτουργία συμβουλευτικῶν σταθμῶν σέ νέους πού ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἐξαρτήσεων, κοινωνικῆς ἐπανεπτάξεως καί ἀποκαταστάσεως. Οἱ συμβουλευτικοὶ σταθμοὶ μποροῦν νά ἐνεργοποιουῦνται καί σὲ ἐπίπεδο τῆς πρόληψης

ζ) Κάθε ἄλλη δραστηριότητα πού ὑλοποιεῖ τοὺς σκοπούς τοῦ Ἰδρύματος, μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καί κατά τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία.

ἄρθρον 12

Γιά τὴν ἀποδοτικότερη ὀργάνωση, διοίκηση καί λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας, συστήνονται τρεῖς Διευθύνσεις, πού ἀφοροῦν στοὺς ἄμεσους στόχους ποιμαντικῆς προσέγγισης καί διακονίας του:

Α) Διεύθυνση Νεότητος

Β) Διεύθυνση Ποιμαντικῆς Γάμου καὶ Οἰκογένειας

Γ) Διεύθυνση Ψυχο-κοινωνικῆς Ἀγωγῆς καὶ Στήριξης
Ἀπὸ τόν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος διορίζονται ὁ Γενικός Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας (ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ καί καθήκοντα Διευθυντῆ τῆς Διεύθυνσης Νεότητος) καθὼς καί ὁ Διευθυντῆς τῆς Διεύθυνσης Ποιμαντικῆς Γάμου καὶ Οἰκογένειας καί ὁ Διευθυντῆς τῆς Διεύθυνσης Ψυχο-κοινωνικῆς Ἀγωγῆς καὶ Στήριξης. Οἱ δύο τελευταῖοι καλοῦνται στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, χωρὶς ὅμως δικαίωμα ψήφου ἐκτός καί ἐάν εἶναι ὀρισμένα μέλη τοῦ Δ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Περιφερειακὴ ὀργάνωση - Σύσταση καί λειτουργία Ἑνοριακῶν Νεανικῶν Ἑστιῶν

ἄρθρον 13

Γιά τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας σέ κάθε Ἑνορία ἐπιτρέπεται ἡ σύσταση καί λειτουργία μίας Ἑνοριακῆς Νεανικῆς Ἑστίας.

ἄρθρον 14

α) Ἡ Ε.Ν.Ε. στερεῖται νομικῆς προσωπικότητας καί διοικεῖται ἀπὸ πενταμελῆ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ πού διορίζεται ἀνά τριετία καί ἀποτελεῖται ἀπὸ τόν ὀρισμένο ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὑπεύθυνο Ἐφημέριο ὡς Πρόεδρο, ἓνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας καί τρεῖς ἐνοριῖτες (καί ἀπὸ τὰ δύο φύλα), πού προτείνονται ἀπὸ τόν Πρόεδρο τῆς Ε.Ν.Ε. καί διορίζονται ἀπὸ τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας. Τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἓνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνορίας προτεινόμενο ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νά ἀντικατασταθοῦν πρό τῆς

λήξεως τῆς τριετοῦς θητείας, κατόπιν αιτιολογημένως ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετὰ ἀπό προηγουμένη ἀκρόαση αὐτῶν. Ἐπίσης μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νά παραιτηθεῖ οικειοθελῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

β) Τά μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δέν μποροῦν νά διοριστοῦν ἄνω τῶν τριῶν συνεχόμενων θητειῶν.

γ) Στόν ὑπολογισμό τῆς τριετοῦς θητείας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἰσχύοντα περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων.

ἄρθρον 15

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ στὴν πρώτη συνεδρίασή της μετὰ τὸν διορισμὸ τῶν μελῶν της συγκροτεῖται σέ σώμα, ἐκλέγοντας ἀπὸ τὰ μέλη της τὸν ταμία καὶ τὸν γραμματέα. Ὁ ταμίας ὑποστηρίζει τὴν ταμειακὴ καὶ λογιστικὴ διαδικασία τηρώντας τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας καὶ ὁ γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Διεξάγει τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία σέ εἰδικὸ βιβλίον πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων καὶ μαζί μέ τὸν ταμία ἐνημερώνουν τὸ βιβλίον κτηματολογίου (ὕλικοτεχνικῆς ὑποδομῆς) τῆς Ε.Ν.Ε.

ἄρθρον 16

α) Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Ἑστίας συνεδριάζει τακτικὰ τουλάχιστον μία φορά τὸ μήνα καὶ συγκαλεῖται ἔκτακτα μέ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ κατόπιν αἰτήσεως δύο (2) μελῶν της.

β) Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ βρίσκεται σέ ἀπαρτία, ὅταν εἶναι παρόντες ὁ Πρόεδρος καὶ δύο (2) τουλάχιστον μέλη, καὶ ἀποφασίζει μέ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

γ) Σέ περίπτωση κωλύματος τοῦ Προέδρου ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νά συνεδριάσει ἐφ' ὅσον ὁ Πρόεδρος ὀρίσει γραπτὰ ἐκεῖνο ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πού πρόκειται νά προεδρεύσει, καθὼς καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ἄρθρον 17

Περαιτέρω ὀργανωτικά θέματα καὶ λεπτομέρειες τοῦ τρόπου λειτουργίας τῶν Ε.Ν.Ε. ἀντιμετωπίζονται μέ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος.

ἄρθρον 18

Προϋποθέσεις Ἰδρύσεως Ε.Ν.Ε.

α) Προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἴδρυση Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Ἑστίας εἶναι:

1. Αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
2. Ἀναλυτικὴ ἔκθεση πεπραγμένων τῆς τελευταίας διετίας

3. Χωροταξικὴ ἔκθεση τῆς αἰθούσης ἢ τοῦ κτιρίου πού θά στεγάσει τὴν Ε.Ν.Ε.

4. Ἀναλυτικὸς ὑλικοτεχνικὸς ἐξοπλισμὸς (ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογιστές, καθίσματα, μηχανήματα προβολῆς καὶ διαφανειῶν, βιβλιοθήκη κ.τ.λ.)

5. Εἰδικὸ πρακτικὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, μέ τὸ ὁποῖο συγκατατίθεται γιὰ τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία Ε.Ν.Ε., προσδιορίζει τὸ χῶρο γιὰ τὴν λειτουργία της καί, σέ περίπτωση συγχρήσεως, τοὺς ὅρους κοινῆς χρήσης. Στὸ ὡς ἄνω πρακτικὸ πρέπει νά διασφαλίζε-ται ἡ πενταετὴς τουλάχιστον χρήση τοῦ χῶρου

6. Ὁ προσδιορισμένος χῶρος πρέπει νά πληροῖ τίς προϋποθέσεις τίς ὁποῖες θέτει ἡ εὐρωπαϊκὴ νομοθεσία

β) Σέ κάθε περίπτωση αἰτήσεως γιὰ σύσταση Ε.Ν.Ε. συ-νεκτιμῶνται:

1. Ἡ συνολικὴ δραστηριότητα τῆς Ἐνορίας σέ θέματα ἀφορῶντα στὴν ποιμαντικὴ τῶν νέων
2. Ἡ ἀνταπόκριση τῆς Ἐνορίας σέ αἰτήματα, προγράμματα, δράσεις ἢ ἐκδηλώσεις τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
3. Τὰ κοινωνικά, βιοτικά καὶ οἰκονομικά δεδομένα πού ἰσχύουν τὴν περίοδο τῆς αἰτήσεως
4. Οἱ τυχόν ὀφειλές πρὸς τὸ Ἰδρυμα Νεότητος καὶ Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 19

Ἡ Ἐνοριακὴ Νεανικὴ Ἑστία συνεργάζεται μέ ὄλους τοὺς κοινωνικοὺς, ἐκπαιδευτικοὺς, πολιτιστικοὺς κλη. φορεῖς τῆς περιοχῆς δράσεως μέ δυνατότητα νά ἐνταχθεῖ σέ ἀνάλογο δίκτυο, ὅταν αὐτὸ ἀποβαίνει σέ πνευματικὸ ὄφελος τῶν νέων καὶ τῶν παιδιῶν.

Ἡ Ε.Ν.Ε. ὑποβάλλει ἀπολογισμό δράσεως καὶ πεπραγμένων ἀνά τριετία στὸ Ἰδρυμα Νεότητος καὶ Οἰκογένειας καὶ κατατίθεται μέ τὴν λήξη τῆς θητείας τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Σέ περίπτωση μὴ ὑποβολῆς ἔκθεσης δράσεων καὶ πεπραγμένων ἀπὸ τὴν Ε.Ν.Ε. γιὰ δύο συνεχεῖς τριετίες, τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται νά διαπιστώσει αὐτοδικαίως τὴν διάλυση τῆς Ε.Ν.Ε.

ἄρθρον 20

Πόροι τῆς Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Ἑστίας εἶναι:

α) Εἰδικὸ ἐπίδομα πού ἀναγράφεται στὸν προϋπολογισμό κάθε Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀνάλογο μέ τὴν οἰκονομικὴ του δυνατότητα, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου

β) Τυχόν ἐνίσχυση ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα Νεότητος καὶ Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

γ) Οἱ εἰσπράξεις τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, πού συνιστᾶται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»

δ) Οἱ δωρεές καθὼς καὶ οἱ ἐκούσιες εἰσφορές, οἱ ἐκ κληρονομίας δωρεές καὶ τὰ κληροδοτήματα φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, κατόπιν γνώσεως καὶ ἀποδοχῆς τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καὶ Οἰκογένειας, τὸ

όποιο αποδέχεται την δωρεά για λογαριασμό της Ένοριακής Νεανικής Έστίας, καθώς ή τελευταία στερείται ίδιας νομικής προσωπικότητας

ε) Άρωγή του Δημοσίου ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων φορέων, κατόπιν γνώσεως και αποδοχής του Δ.Σ.

στ) Τό προϊόν δίσκων που όρίζονται με απόφαση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών υπέρ του Ίδρυματος Νεότητας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών

ζ) Οι εισπράξεις από εκδηλώσεις που διοργανώνει ή Ε.Ν.Ε.

Άρθρον 21

Γιά κάθε είσπραξη εκδίδεται διπλήτυπη απόδειξη την οποία υπογράφουν ο Πρόεδρος και ο Ταμίας της Ε.Ν.Ε., θεωρείται δέ νομοτύπως, των διατάξεων περί δωρεών προς εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. εφαρμοζομένων αναλόγως. Στίς κάθε είδους συναλλαγές της κάθε Ε.Ν.Ε. λειτουργεί ως παράρτημα του Έκκλησιαστικού Ίδρυματος, στερούμενη νομικής προσωπικότητας και φορολογικής αυτοτέλειας, γι' αυτό και θά χρησιμοποιεί τόν αριθμό φορολογικού μητρώου του Ίδρυματος και μόνο κατόπιν προηγούμενης γραπτής έγκρισης κάθε συναλλαγής από τόν Διευθυντή του Ίδρυματος.

Άρθρον 22

Διάθεση πόρων Ε.Ν.Ε.

α) Οι πόροι της Ένοριακής Νεανικής Έστίας διατίθενται για τήν εξυπηρέτηση των σκοπών της, που περιγράφονται στό 2ο άρθρο του παρόντος Καταστατικού και επιπλέον για:

- 1) μισθώματα αίθουσών Ε.Ν.Ε. και δαπάνες λειτουργίας τους
- 2) δαπάνες προσωπικού
- 3) έξοδα εκδρομών και ψυχαγωγίας
- 4) αγορά επίπλων, ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών μηχανημάτων
- 5) αγορά βιβλίων δανειστικής βιβλιοθήκης, μαγνητοταινιών, cd-rom (ψηφιακός δίσκος), dvd (πολυμορφικός ψηφιακός δίσκος) κ.λ.π.
- 6) αγορά αθλητικών ειδών και γενικότερα κάθε είδους συναφούς προς τόν σκοπό της Ε.Ν.Ε.

β) Γιά κάθε αγορά έως 300€ απαιτείται απόφαση της Διοικητικής Έπιτροπής, ενώ για κάθε αγορά άνω των 300€ απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρυματος Νεότητας και Οικογένειας,

γ) Από τίς μηνιαίες χρηματικές προσόδους των Ε.Ν.Ε. και των δίσκων υπέρ της Ε.Ν.Ε. ποσοστό 10% αποδίδεται στό Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών κάθε τρίμηνο, με νόμιμα παραστατικά.

Άρθρον 23

Πέρα από ένα ποσό, τό όποιο καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρυματος Νεότητας και Οικογένειας, τό

χρηματικό υπόλοιπο της Ε.Ν.Ε. κατατίθεται σε λογαριασμό σε τράπεζα, ή όποια πρέπει να είναι μέλος της Ένωσης Έλληνικών Τραπεζών, στό όνομα από κοινού του Ίδρυματος και της οικείας Ε.Ν.Ε., για λογαριασμό της όποιας χρησιμοποιείται, καθώς ή τελευταία στερείται νομικής προσωπικότητας. Γιά κάθε ανάληψη έως 300€ απαιτείται απόφαση της Διοικητικής Έπιτροπής ενώ για κάθε ανάληψη άνω των 300€ απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρυματος Νεότητας και Οικογένειας.

Άρθρον 24

Κάθε έτος συντάσσεται ό Απολογισμός του προηγούμενου έτους της Ε.Ν.Ε., ανακοινώνεται στους ένοριτες με ειδικό έντυπο στό χώρο - πίνακα ανακοινώσεων της Ένορίας και υποβάλλεται για έγκριση στό Ίδρυμα Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Άνοιχτό Συμβούλιο Νέων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (Α.Συ.Ν.)

Άρθρον 25

Συνιστάται «Άνοιχτό Συμβούλιο Νέων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών» (Α.Συ.Ν.), ως διάυλιος άμεσης επικοινωνίας των νέων με τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο.

Κύριος σκοπός του Άνοιχτού Συμβουλίου Νέων (Α.Συ.Ν.) είναι ή άμεση και άδιαμεσολάβητη επικοινωνία των νέων ανθρώπων με τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο σε άνοικτές συναντήσεις, με θέματα που ενδιαφέρουν τούς νέους, προκειμένου ό Αρχιεπίσκοπος να ενημερώνεται άπευθείας για τά προβλήματα και τούς στόχους τους και να άναζητούνται από κοινού λύσεις στό πλαίσιο λειτουργίας του Ίδρυματος Νεότητας και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Έπιμέρους σκοποί του Συμβουλίου αυτού είναι:

1. Η γνωριμία και ή προσέγγιση, μέσα από τίς πρωτοβουλίες και τίς ενέργειες του Συμβουλίου, όσο πιό κοντά γίνεται των νέων ανθρώπων με τόν χριστιανικό τρόπο ζωής.

2. Η καλλιέργεια σχέσεων επικοινωνίας και άλληληεγγύης τόσο μεταξύ των μελών του Άνοιχτού Συμβουλίου Νέων όσο και μεταξύ αυτών με έκπροσώπους νεανικών κινήσεων Μητροπόλεων, ένοριών και φορέων έντός και έκτός της Ελλάδος.

3. Η παροχή βοήθειας σε πρωτοβουλίες και δράσεις που άναλαμβάνει ή Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, με τήν εύλογία του έκάστοτε Αρχιεπισκόπου αυτής.

4. Έπιμέρους σκοποί είναι ή άνάπτυξη της συλλογικότητας, ή έκφραση των άναζητήσεων και της άγωνίας της νέας γενιάς, ή μελέτη με παρεμβατικό χαρακτήρα της έλληνικής και ευρωπαϊκής πραγματικότητας, ή καλλιέργεια της ζωτάνιας, της αυθόρμητης δράσης και της άμε-

σότητας πού διέπει τις ένοριακές φοιτητικές συνάξεις, ή διορθόδοξη έπικοινωνία καί συνεργασία μέ νέους.

Γιά τήν επίτευξη τών σκοπών του, τό Συμβούλιο Νέων θά αξιοποιήσει τις γνώσεις καί τήν έμπειρία τών μελών του, ανάλογα μέ τις σπουδές, τό έπάγγελμα, τις δραστηριότητες του κάθε νέου, έτσι ώστε νά υπάρχουν όσο τό δυνατόν περισσότερα ένεργά μέλη.

Άρθρον 26

Τό Συμβούλιο επιδιώκει τήν πραγματοποίηση τών σκοπών του μέ κάθε νόμιμο μέσο καί κυρίως:

1. Όργανώνοντας άπευθείας συναντήσεις του Α.Σ.Ν. μέ τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο καί τά Στελέχη τής Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών γιά νά μοιραστούν μαζί τους τά όράματα τών νέων ανθρώπων γιά τή ζωή, τό μέλλον, τή σχέση τών νέων μέ τήν Έκκλησία, τόν πολιτισμό καί τήν παράδοση, τήν παιδεία, τήν οικογένεια.

2. Διοργανώνοντας όμιλίες καί διαλέξεις διαφωτιστικού περιεχομένου, έπιμορφωτικά σεμινάρια, ψυχαγωγικές έκδηλώσεις.

3. Πραγματοποιώντας μελέτες καί έκδηλώσεις καί ένεργώντας ό,τι επιβάλλεται γιά τήν αναβάθμιση τομέων τής ζωής, όπως ή παιδεία, ό πολιτισμός, τό περιβάλλον κ.λπ.

4. Ένεργώντας τις επιβαλλόμενες συνεργασίες μέ ευρύτερες ενώσεις καί τις κρατικές Άρχές γιά τήν προώθηση τών σκοπών του Συμβουλίου Νέων.

5. Όργανώνοντας Όμάδες Έργασίας, μέ καταμερισμό τών έργασιών καί διευκόλυνση τής έπικοινωνίας τών μελών, οι βασικοί τομείς τών όποιων είναι:

- α. Παιδεία, νέες τεχνολογίες, πολιτισμός, άθλητισμός
- β. Περιβάλλον
- γ. Κατήχηση, νεανικές δραστηριότητες, Κατασκνήσεις
- δ. Έραποστολή, έθελοντισμός, φιλανθρωπία
- ε. Υγεία, κοινωνική άλληλεγγύη
- στ. Υποστήριξη έργασίας, έπιχειρηματικότητας καί ενημέρωσης
- ζ. Σύνδεσμος μέ άλλους φορείς, Μ.Κ.Ο., εκπαιδευτικά Ίδρύματα, προγράμματα

Τό Συμβούλιο δικαιούται νά μετάσχει σέ ευρύτερες ενώσεις Σωματείων ή όμοειδείς, ήμεδαπές ή άλλοδαπές. Σχετικά άποφασίζει ή Γενική Συνέλευση τών μελών.

Όποιοσδήποτε άμεσες ή έμμεσες κινήσεις του Α.Σ.Ν. πού έχουν πολιτικά κίνητρα ή κίνητρα πού άπαιτούν συνεργασία μέ άλλες ενώσεις προσώπων πού επιδιώκουν πολιτικούς σκοπούς, άπαγορεύονται.

Άρθρον 27

Μέλη του Άνοιχτού Συμβουλίου Νέων θεωρούνται όσοι νέοι καί νέες 18-30 έτών, δηλώνουν, διά τών ένοριών τής Ίερās Άρχιεπισκοπής Άθηνών, τήν έπιθυμία τους νά συμμετάσχουν σέ αυτό.

Άρθρον 28 Γενική Συνέλευση

Η Γενική Συνέλευση είναι τό άνώτατο καί κυρίαρχο όργανο του Συμβουλίου. Δι' αυτού έκδηλώνεται ή θέληση τών μελών.

Η Γενική Συνέλευση συνέρχεται τακτικά μέν μία φορά τόν χρόνο, έκτακτα δέ όταν τό ζητήσει ή Συντονιστική Έπιτροπή.

Στή Γενική Συνέλευση συζητούνται θέματα πού αναφέρονται άποκλειστικά στην πορεία του Συμβουλίου Νέων.

Άρθρον 29 Συντονιστική Έπιτροπή

Τό Συμβούλιο διοικείται από 7μελή Συντονιστική Έπιτροπή πού εκλέγεται μέ διετή θητεία από τή Γενική Συνέλευση τών μελών του Α.Σ.Ν. μεταξύ τών τακτικών μελών μέ τρεις άναπληρωτές τους.

Η Συντονιστική Έπιτροπή:

- α. Διοικεί τό Συμβούλιο Νέων.
- β. Άποφασίζει τήν έγγραφη τών μελών καθώς καί τήν διαγραφή τους.
- γ. Συγκαλεί τις συνεδριάσεις τής Γενικής Συνελεύσεως.
- δ. Έκτελεί τις άποφάσεις τής Γενικής Συνελεύσεως.
- ε. Προσδιορίζει καί ιεραρχεί τά θέματα πού ύλοποιεί τό Συμβούλιο.

στ. Άποφασίζει γιά τήν εκπροσώπηση του Συμβουλίου ένώπιον τρίτων καί τών κρατικών Άρχών.

ζ. Διοργανώνει σεμινάρια καί έπιμορφωτικές διαλέξεις.

η. Μεριμνά γιά τήν έκδοση ένημερωτικού ήλεκτρονικού έντύπου σέ περιοδική βάση.

θ. Διοργανώνει πολιτιστικές, κοινωνικές, ψυχαγωγικές καί άλλες έκδηλώσεις.

ι. Επιλαμβάνεται κάθε θέματος πού σχετίζεται μέ τό Συμβούλιο Νέων.

Στήν πρώτη συνάντησή της μετά τις άρχαιρεσίες τής Γενικής Συνελεύσεως, ή Συντονιστική Έπιτροπή όρίζει τόν γενικό συντονιστή της, τόν άναπληρωτή αυτού καί τόν γραμματέα της.

Άρθρον 30 Σφραγίδα - Σήμα

Τό Άνοιχτό Συμβούλιο Νέων έχει σφραγίδα στρογγυλή, πού φέρει στή μέση τόν προστάτη τών νέων Άγιο Μιχαήλ Μπακνανά καί περιφερειακά τήν έπωνυμία του Ίδρύματος, του Α.Σ.Ν. καί τό έτος ίδρύσεως του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Σύσταση καί λειτουργία

Κέντρων ψυχο-κοινωνικής άγωγής καί στήριξης

Άρθρον 31

Σκοπός τής προσπάθειας αυτής είναι ή επί τή βάσει τών άρχών τής όρθοδόξου ποιμαντικής καί τών συγχρόνων

έπιστημονικών δεδομένων αντιμετώπιση των ψυχο-κοινωνικών προβλημάτων των νέων. Αυτό επιτυγχάνεται:

1. Μέ την παροχή υπηρεσιών σωστής και έγκυρης ενημέρωσης στο ευρύ κοινό σχετικά με τις συνέπειες από τη χρήση και τα άποτελέσματα των διαφόρων εξαρτήσεων.

2. Μέ την εφαρμογή προγραμμάτων και μεθόδων τόσο στον τομέα της πρόληψης όσο και στον τομέα της καταστολής, που θα αποβλέπουν στη θεραπεία και την αποκατάσταση των προσώπων που έχουν προσβληθεί.

Ειδικότερα για την αντιμετώπιση των συγχρόνων ψυχο-κοινωνικών προβλημάτων των νέων προβλέπεται διά του παρόντος η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας των έξης Κέντρων με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και με δυνατότητα περαιτέρω ανάπτυξεως των:

α. Κέντρο επιμόρφωσης, εκπαίδευσης και ενημέρωσης.

β. Κέντρο Πρόληψης.

γ. Κέντρο Θεραπείας.

δ. Κέντρο κοινωνικής επανένταξης, επαγγελματικού καταρτισμού και αποκατάστασης.

Άρθρον 32

Κέντρο επιμόρφωσης, εκπαίδευσης και ενημέρωσης

Τό Κέντρο επιμόρφωσης, εκπαίδευσης και ενημέρωσης έκπονει και εκτελεί προγράμματα, σε συνεργασία με τό Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμόρφωσης της Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, που αποσκοπούν κυρίως στην επιμόρφωση στελεχῶν ἢ ἐθελοντῶν, που με τή σειρά τους θά βοηθήσουν ἢ ἔθελθοῦν σε κάποια ἀπό τά Κέντρα τοῦ προγράμματος ἢ προγράμματα ἐνημέρωσης τῆς κοινῆς γενικότερα σε θέματα ἐξαρτήσεων.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρονται οἱ ἐξης τομεῖς:

1. Ἐπιμόρφωση Κληρικῶν, προκειμένου νά ἀντιμετώπισουν τά καθημερινά ποιμαντικά προβλήματα τῶν ἐνοριῶν. Ἐπίσης ἐπιμόρφωση Πνευματικῶν - Ἐξομολόγων σε εἰδικά ποιμαντικά θέματα.

2. Ἐκπαίδευση ἐπαγγελματιῶν ψυχικῆς ὑγείας (ψυχολόγων, ψυχιάτρων, κοινωνικῶν λειτουργῶν) σε θέματα ἐξαρτήσεων ἀλλῶ καί ὀρθοδόξου ποιμαντικῆς καί θεολογίας γενικότερα.

3. Ἐπιμόρφωση στελεχῶν νεότητος, στά εἰδικά προβλήματα θέματα τῶν ἐξαρτήσεων καί τῆς ψυχικῆς ὑγείας.

4. Ἐνημέρωση ἐυρύτερου κοινοῦ, μέ ὁμιλίαι, ἀνοικτές συζητήσεις, ἐκθέσεις, ἐκδόσεις, συνεργασία μέ φορεῖς, γονεῖς, ἐκπαιδευτικούς κ.λπ.

Άρθρον 33

Κέντρο πρόληψης

Α. Τό Κέντρο πρόληψης παρέχει τίς υπηρεσίες του στό ἐυρύ κοινό, δηλ. σε νέους που εἴτε ἔχουν εἴτε δέν ἔχουν ἄμεση ἐμπλοκή στό θέμα τῶν ἐξαρτήσεων, μέ στόχο:

1. Τήν παροχή ὀρθῆς καί ἐγκυρης πληροφόρησης
2. Τήν πρόληψη καί ἀποτροπή τῆς διάδοσης τῶν ἐξαρτήσεων

Τό Κέντρο πρόληψης ἐπίσης ἀναπτύσσει δίκτυα συνεργασίας μέ εἰδικές μονάδες, στίς ὁποῖες παραπέμπει τά περιστατικά, που ὑπερβαίνουν τίς ἀρμοδιότητές του, καθώς καί μέ ἄλλα Κέντρα πρόληψης, που ἀπευθύνονται στον ἴδιο πληθυσμό.

Β. Πρωτογενῆς πρόληψη

Μπορεῖ νά ἐνταχθεῖ στό γενικότερο πλαίσιο ποιμαντικῆς τῆς Ἐκκλησίας καί ἀφορᾶ στίς ἐυρύτερες κοινωνικές ὁμάδες καί ἔχει στόχο τή φυσική, ψυχική καί κοινωνική εὐεξία τοῦ ἀνθρώπου, μειώνοντας τοὺς κινδύνους νά ἐμφανισθοῦν καινούριες περιπτώσεις νέων, που ἐθίζονται στίς ἐξαρτήσεις καί συμπεριφορές που ὀδηγοῦν σε αὐτήν.

Γ. Δευτερογενῆς πρόληψη

Πρόκειται γιά τόν οὐσιαστικότερο τομέα τῆς πρόληψης. Ἀπευθύνεται κυρίως σε ἐφήβους καί προεφήβους, που εἴτε βρίσκονται περιστασιακά σε κάποια ἐξάρτηση εἴτε ὁ κίνδυνος νά ἐμπλακοῦν σε αὐτές εἶναι ἰδιαίτερα ὑψηλός. Ἐνημερώνει καί κατευθύνει τίς οἰκογένειες τῶν χρηστῶν γιά μία σωστή ἀντιμετώπισή τους.

Άρθρον 34

Κέντρα θεραπείας

Τά Κέντρα θεραπείας κατανέμονται ὡς ἐξης:

1. Κέντρο εἰσαγωγῆς. Ἀφορᾶ στήν ἐπιλογή καί προετοιμασία ἐξαρτημένων νέων στίς μονάδες ἀπεξάρτησης τοῦ προγράμματος ἀπό ἐμπειρους, ἐξειδικευμένους ἐπαγγελματίες τοῦ χώρου.

2. Ἀνοικτή θεραπευτική μονάδα. Ἀφορᾶ σε πρόγραμμα ἀπεξάρτησης μέ βάση τήν καθημερινή προσέλευση τῶν χρηστῶν γιά διάστημα μερικῶν μηνῶν (ἐνδεικτικά 8-14 μῆνες). Τό πρόγραμμα αὐτό δέχεται ἀσθενεῖς που ἔχουν ἤδη ἀπεξαρτηθεῖ σωματικά.

3. Κλειστή θεραπευτική μονάδα. Ἀφορᾶ σε πρόγραμμα ἀπεξάρτησης σε ἐσωτερική 24ωρη βάση καί διάστημα πάλι μερικῶν μηνῶν. Ἐδῶ παρέχεται διατροφή, στέγαση, ἀπασχόληση κ.λπ. γιά ὅλο τό διάστημα παραμονῆς στή μονάδα πέραν τῶν κυρίως θεραπευτικῶν δραστηριοτήτων.

Άρθρον 35

Κέντρο κοινωνικῆς επανένταξης, ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ καί ἀποκατάστασης

Τό Κέντρο αὐτό βρίσκεται σε ἄμεση σχέση μέ τό προηγούμενο καί ἔχει τοὺς ἐξης τομεῖς:

1. Ψυχο-κοινωνική ὑποστήριξη. Περιλαμβάνει τή συνέχεια τῶν θεραπευτικῶν διαδικασιῶν γιά μερικά χρόνια. Ἐκτός ἀπό τίς καθαρὰ θεραπευτικές διαδικασίες, παρέχεται ὑποστήριξη καί ἀπό τοὺς ἐπόμενους τομεῖς.

2. Έπαγγελματική εκπαίδευση, μέ προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και εκμάθησης διαφόρων τεχνών για καλύτερη και γρηγορότερη κοινωνική επανένταξη.

3. Νομική υποστήριξη ασθενών, οι οποίοι έχουν εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις.

4. Έξυρση εργασίας. Προωθεί τη σύναψη συμβάσεων με διάφορους επαγγελματικούς φορείς για απορρόφηση ανεξαρτημένων νέων.

5. Έξυρση κατοικίας - Ξενώνας. Προσφέρει δυνατότητα προσωρινής στέγασης σε νέους που έχουν ολοκληρώσει κάποιο θεραπευτικό πρόγραμμα μέχρι εύρεσης μόνιμης στέγης, με ταυτόχρονη παροχή βοήθειας για την εξέυρσή της.

Άρθρον 36

1. Για τη λειτουργία των Κέντρων ψυχο-κοινωνικής αγωγής και στήριξης, που προβλέπονται στα προηγούμενα άρθρα 32-35 χρησιμοποιούνται έμμισθο και άμισθο προσωπικό και ενεργοποιούνται έθελοντές εκπαιδευόμενοι καταλλήλως. Ειδικότερα:

Τό Κέντρο επιμόρφωσης, εκπαίδευσης και ενημέρωσης στελεχώνεται από Ίερείς, εκπαιδευτικούς, επαγγελματίες σωματικής και ψυχικής υγείας, νομικούς, γονείς σε έθελοντική βάση στο μεγαλύτερο μέρος τους.

Τό Κέντρο πρόληψης στελεχώνεται από Ίερείς, εξειδικευμένους κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους, ιατρούς, εκπαιδευτικούς, νομικούς, γονείς, έθελοντές.

Τά Κέντρα θεραπείας στελεχώνονται από έμπειρους Πνευματικούς και πιστοποιημένους επαγγελματίες ψυχικής υγείας (ψυχίατροι, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί), που δύνανται να είναι άμβιβόμενοι. Σε έθελοντική ή έμμισθη βάση συνεργάζονται ιατροί διαφόρων ειδικοτήτων, εκπαιδευτικοί και νομικοί.

Τό Κέντρο κοινωνικής επανένταξης, επαγγελματικού κατάρτισμού και αποκατάστασης στελεχώνεται ως άνωτέρω και επιπλέον μέ επαγγελματίες διαφόρων ειδικοτήτων. Οι κοινωνικοί λειτουργοί έχουν και έδω αύξημένο ρόλο και μπορούν να βοηθούνται από έθελοντές.

2. Τό έμμισθο προσωπικό προσλαμβάνεται μέ σύμβαση εργασίας όρισμένου ή άοριστου ή μέ σύμβαση έργου κατόπιν απόφασως του Δ.Σ.

3. Προσωπικό τό όποιο είχε υπηρετήσει στο καταργούμενο Ίδρυμα ψυχο-κοινωνικής αγωγής και στήριξης «Διακονία» προσλαμβάνεται, κατόπιν αίτησώς του, σε αντίστοιχες έμμισθες θέσεις, του χρόνου υπηρεσίας του λαμβανομένου υπ' όψιν ως χρόνου προϋπηρεσίας διανυθέντος στην αυτή θέση.

Άρθρον 37

Έπιστημονική Έπιτροπή

1. Στα Κέντρα είναι υποχρεωτική ή επίβλεψη των χρησιμοποιούμενων μεθόδων και τεχνικών όλων των στελεχών, υπό την καθοδήγηση Έπιστημονικής Έπιτροπής,

ώστε τό πρόγραμμα να έχει συνοχή και ή αποκτώμενη έμπειρία να αύξάνει την αποτελεσματικότητα του προγράμματος.

2. Η έποπτεία και επίβλεψη του προγράμματος πρέπει να είναι τακτική (μία ή δύο φορές τό χρόνο), ώστε να επέρχονται έγκαιρα οι αναγκαίες τροποποιήσεις σε στελέχη και μεθόδους, προκειμένου να προσεγγίζεται όλο και περισσότερο ό άρχικός στόχος.

3. Η Έπιστημονική Έπιτροπή συγκροτείται μέ εισήγηση του Δ.Σ. και απόφαση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών, μέ ενιαύσια τουλάχιστον θτεία δυναμένη να ανανεώνεται άπεριόριστα.

4. Οι άπασχολούμενοι στα Κέντρα (έμμισθοι ή έθελοντές) θά έχουν δυνατότητες άπασχόλησης σε περισσότερα από ένα Κέντρα, ώστε και τό πρόγραμμα να είναι ενιαίο κατά την κρίση της Έπιστημονικής Έπιτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Λειτουργία Κέντρου Περιβαλλοντικής Άγωγής και Ευαισθητοποίησης (Κ.Π.Α.Ε.)

Άρθρον 38

Σκοπός

Σκοπός του Κέντρου Περιβαλλοντικής Άγωγής και Ευαισθητοποίησης είναι ή πνευματική καλλιέργεια των νέων σε θέματα που σχετίζονται μέ την προστασία του περιβάλλοντος, μέσα από τις αρχές και τη διδασκαλία της Έκκλησίας μας.

Άρθρον 39

Μέσα για τη επίτευξη του σκοπού

Ό ως άνω σκοπός επιτυγχάνεται ιδίως μέ:

Α) Οργάνωση μονοήμερων και πολυήμερων προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Έκπαίδευσως για μαθητικές ομάδες, μέ στόχο την σύνδεση του σύγχρονου ανθρώπου και των επιλογών του, μέ τη Δημιουργία και τον Δημιουργό

Β) Πραγματοποίηση ημερίδων, διαλέξεων και συνεδρίων για την ευαισθητοποίηση των νέων σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, ώστε να άναπτυχθούν οι υπεύθυνες στάσεις και συμμετοχικές συμπεριφορές που θά συμβάλλουν στην προστασία της οικολογικής ισορροπίας και της ποιότητας της ζωής στην κατεύθυνση της άειφόρου άνάπτυξης

Γ) Πραγματοποίηση επιμορφωτικών συναντήσεων για την ενημέρωση των στελεχών νεότητας της Ίερας Αρχιεπισκοπής Άθηνών σε θέματα περιβάλλοντος και εκπαίδευσης

Δ) Έπιστημονική και παιδαγωγική στήριξη προγραμμάτων περιβαλλοντικής άγωγής των νεανικών συντροφιών των ένοριών της Ίερας Αρχιεπισκοπής Άθηνών

Ε) Παραγωγή εκπαιδευτικού και ενημερωτικού υλικού

Στ) Συγγραφή εκπαιδευτικών βιβλίων που θά συνδέ-

ουν τήν περιβαλλοντική αγωγή μέ τό μάθημα τών Θρησκευτικῶν, στοχεύοντας στή διαθεματική προσέγγιση τοῦ μαθήματος, σύμφωνα μέ τά ἰσχύοντα ἀναλυτικά προγράμματα

Ζ) Σύνδεση μέ ἐπιστημονικά ἰδρύματα σέ τοπικό, ἐθνικό καί διεθνές ἐπίπεδο, μέ σκοπό τήν ἐνημέρωση καί τεκμηρίωση, ἀλλά καί τήν συνεργασία γιά κοινή παραγωγή ἐκπαιδευτικῶν καί ἄλλων προγραμμάτων

Η) Πραγματοποίηση πανελληνίων συναντήσεων μέ στελέχη νεότητος ἁλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων, καθώς καί μέ φοιτητικές ὁμάδες ὁμόδοξων, ἑτερόδοξων καί ἀλλοθρήσκων

ἄρθρον 40 Προσωπικό

1. Τό ἐκπαιδευτικό προσωπικό πού στελεχώνει τό Κ.Π.Α.Ε. εἶναι ἐκπαιδευτικοί ὄλων τῶν βαθμίδων, μέ ἐμπειρία καί γνώσεις στήν περιβαλλοντική ἐκπαίδευση, πού διακρίνονται γιά τό ἦθος, τήν ἐντιμότητα καί τήν ἐκκλησιαστική τους παιδεία. Οἱ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικοί εἶτε προσλαμβάνονται ἀπό τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας μέ συμβάσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου, εἶτε ἀποσπῶνται στό Κ.Π.Α.Ε. ἀπό τήν δημόσια ἢ ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση μέ πράξη τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, κατόπιν αἰτήματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, γιά μία τριετία ἀνανεώσιμη.

2. Μέ πρόταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος καί ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας, ἕνας ἀπό τους ἐκπαιδευτικούς πού ὑπηρετοῦν στό Κ.Π.Α.Ε. διορίζεται Ὑπεύθυνος τοῦ Κέντρου. Ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Κέντρου συνεργάζεται μέ τό Δ.Σ. γιά τήν εὐρυθμῆ καί ὁμαλῆ λειτουργία τοῦ Κ.Π.Α.Ε. Συγκαλεῖ σέ κοινή σύσκεψη τήν Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή μέ τους διδάσκοντες ἐκπαιδευτικούς του Κέντρου, γιά τό σχεδιασμό καί τήν ὑλοποίηση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Κέντρου.

3. Τό Περιβαλλοντικό Κέντρο στελεχώνεται ἀπό ὑπάλληλο γραμματειακήν ὑποστήριξη, πού προσλαμβάνεται μέ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 41 Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή

1. Μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος διορίζεται Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἀγωγῆς καί Εὐαισθητοποίησης, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ.

2. Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή στελεχώνεται ἀπό προσωπικότητες μέ γνώσεις καί ἐμπειρία στό ἀντικείμενο τοῦ Κ.Π.Α.Ε. καί σκοπό ἔχει νά συνδράμει τους ἐκπαιδευτικούς του Κέντρου μέ τή γνώση καί τό κύρος της.

3. Τό ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπι-

τροπῆς τοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἀγωγῆς καί Εὐαισθητοποίησης εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄ Ποιμαντική Γάμου καί Οἰκογένειας

ἄρθρον 42 Σκοπός

Ἡ Διεύθυνση Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογενείας ἔχει ὡς σκοπό τήν ἐπανασύνδεση τῆς ἑλληνικῆς οἰκογένειας μέ τή θεολογία τοῦ μυστήριου τοῦ Γάμου καθώς καί τή διευκόλυνση δημιουργίας ὑποστηρικτικοῦ γιά τίς οἰκογένειες πλέγματος σχέσεων μέσα στήν Ἑνορία.

ἄρθρο 43 Μέσα γιά τή ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ

Ὁ ὡς ἄνω σκοπός ἐπιτυγχάνεται ἰδίως μέ τήν:

1. Εὐαισθητοποίηση τῶν κληρικῶν καί τῶν ἐθελοντῶν στελεχῶν τῆς ἐνορίας τους στά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ οἰκογένεια σήμερα

2. Ἐμφαση στήν ἱερότητα καί στόν ἀδιάλυτο χαρακτήρα τοῦ Γάμου

3. Ἐμφαση στήν αγωγή τῶν ἐνηλίκων καί τῶν ἀνηλίκων στή θεολογία τοῦ Γάμου καί τῶν θεμάτων πού ἀγγίζει μέ τήν πραγματοποίηση, ἡμερίδων, διαλέξεων καί συνεδρίων

4. Ὑποστήριξη τοῦ ἱερέα καί τῆς ἐνορίας του ὥστε νά μποροῦν ἀποτελεσματικά καί δημιουργικά νά ἀσκοῦν τήν ποιμαντική μέριμνα τῆς οἰκογένειας

5. Ἀναδιοργάνωση σχολῶν γονέων

6. Δημιουργία νέων δομῶν ποιμαντικῆς τῆς οἰκογένειας ὅπως πνευματικά ἐργαστήρια γιά τήν οἰκογένεια, ἡ δημιουργία παρατηρητηρίου γιά τήν οἰκογένεια κ.λπ.

7. Διοργάνωση συναντήσεων - σεμιναρίων μελλονύμφων

8. Ἀναδιοργάνωση τῆς Ὑπηρεσίας γυναικείων θεμάτων καί τήν πραγματοποίηση ἡμερίδων, διαλέξεων καί συνεδρίων γιά τήν εὐαισθητοποίηση τῶν νέων σέ θέματα ἀνθρωπίνων σχέσεων καί ἰσοτιμίας τῶν φύλων, ὥστε νά ἀναπτυχθοῦν ὑπεύθυνες στάσεις καί συμπεριφορές πού θά συμβάλουν στήν προστασία τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς τῆς οἰκογένειας

9. Πραγματοποίηση ἐπιμορφωτικῶν συναντήσεων γιά τήν ἐνημέρωση τῶν στελεχῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν σέ θέματα ποιμαντικῆς γάμου καί οἰκογένειας

10. Ἐπιστημονική καί παιδαγωγική στήριξη προγραμμάτων οἰκογενειακῆς καί διαφυλικῆς αγωγῆς τῶν Νεανικῶν Συντροφειῶν τῶν Ἑνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

11. Παραγωγή ἐκπαιδευτικοῦ καί ἐνημερωτικοῦ ὑλικοῦ

12. Συγγραφή ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων πού θά συνδέουν τήν Ἀγωγή γιά τήν Οἰκογένεια καθώς καί τήν Δια-

φυλική Ἀγωγή μέ τό μάθημα τῶν Ἐρησκειτικῶν, στοχεύοντας στή διαθεματική προσέγγιση τοῦ μαθήματος, σύμφωνα μέ τά ἰσχύοντα Ἀναλυτικά Προγράμματα

13. Σύνδεση μέ ἐπιστημονικά ἰδρύματα σέ τοπικό, ἐθνικό καί διεθνές ἐπίπεδο, μέ σκοπό τήν ἐνημέρωση καί τεκμηρίωση, ἀλλά καί τήν συνεργασία γιά κοινή παραγωγή ἐκπαιδευτικῶν καί ἀλλῶν προγραμμάτων

14. Πραγματοποίηση Πανελληνίων Συναντήσεων μέ στελέχη πού διακονοῦν στήν ποιμαντική τοῦ Γάμου καί τῆς Οἰκογένειας ἀλλῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, καθώς καί μέ ἀντίστοιχες ὁμάδες Ὁμόδοξων, Ἐτεροδόξων καί Ἀλλοθρήσκων.

Ἄρθρον 44

Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή

1. Μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος διορίζεται Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Διευθύνσεως Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογένειας κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας.

2. Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή στελεχώνεται ἀπό προσωπικότητες μέ γνώσεις καί ἐμπειρία στό ἀντικείμενο τῆς Ποιμαντικῆς τοῦ Γάμου καί τῆς Οἰκογένειας ἀλλά καί τῆς Διαφυλικῆς ἀγωγῆς καί σκοπό ἔχει νά συνδράμει τοὺς κληρικούς καί τοὺς ἐκπαιδευτικούς τοῦ Ἰδρύματος μέ τή γνώση καί τό κύρος τῆς.

3. Τό ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διεύθυνσης Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογένειας εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

Λειτουργία Ὑπηρεσίας Γυναικείων Θεμάτων

Ἄρθρον 45

Σκοπός

Ἡ Ὑπηρεσία Γυναικείων Θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, πού συστήθηκε μέ τήν ὑπ’ ἀριθμ. πρωτ. ἐξ. 481/24.1.2005 ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐντάσσεται ὀργανωτικά ἀπό τή δημοσίευση τοῦ παρόντος στό Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνεργαζόμενη μετά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Γυναικείων Θεμάτων» (ΦΕΚ 266/2002) καί ἀποτελώντας μέλος τοῦ Διαμνητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικείων καί Γυναικείων Θεμάτων τῆς ἐν λόγῳ Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσωπώντας τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν. Σκοπεύει στήν πνευματική καλλιέργεια τῶν νέων εἰδικά ἀλλά καί τοῦ γενικότερου πληθυσμοῦ στήν πρόληψη ἀπό στάσεις ζωῆς καί συμπεριφορῶν, ἀντιμετώπισης προκαταλήψεων καί στερεοτύπων πού διαχωρίζουν τά δύο φύλα στόν κοινωνικό, οἰκογενειακό χώρο ἀλλά καί στήν Ἐκκλησία. Σκοπός τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἡ πρόληψη ἐνεργειῶν πού ὀδηγοῦν στήν υἱοθέτηση

δομῶν καί πρακτικῶν ἀποκλεισμοῦ μέ βάση τό φύλο μέσα ἀπό τίς ἀρχές καί τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄρθρον 46

Μέσα γιά τή ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ

Ὁ ἄνω σκοπός ἐπιτυγχάνεται ἰδίως μέ:

α) Συνεργασία μετά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Γυναικείων Θεμάτων» (ΦΕΚ 266/2002) καί τίς κατά τόπους Ὑπηρεσίες τῶν ἀλλῶν Μητροπόλεων καί ἐκπροσώπηση τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στό Διαμνητροπολιτικό Δίκτυο Γυναικείων καί Γυναικείων Θεμάτων τῆς ἐν λόγῳ Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) Ὁργάνωση μονοήμερων καί πολυήμερων προγραμμάτων Ἀγωγῆς Ὑγείας γιά μαθητικές ὁμάδες, μέ στόχο τήν σύνδεση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί τῶν ἐπιλογῶν του, μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τόν ἀνθρώπο.

γ) Πραγματοποίηση ἡμερίδων, διαλέξεων καί συνεδρίων γιά τήν εὐαισθητοποίηση τῶν νέων σέ θέματα σχέσεων τῶν δύο φύλων, ὥστε νά ἀναπτυχθοῦν οἱ ὑπεύθυνες στάσεις καί συμμετοχικές συμπεριφορές πού θά συμβάλουν στήν προστασία ἀπό διακρίσεις μέ βάση τό φύλο.

δ) Πραγματοποίηση ἐπιμορφωτικῶν συναντήσεων γιά τήν ἐνημέρωση τῶν στελεχῶν νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν σέ θέματα διαφυλικῆς ἀγωγῆς.

ε) Ἐπιστημονική καί παιδαγωγική στήριξη προγραμμάτων διαφυλικῆς ἀγωγῆς τῶν νεανικῶν συντροφίῶν τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

στ) Παραγωγή ἐκπαιδευτικοῦ καί ἐνημερωτικοῦ υἱοῦ.

ζ) Συγγραφή ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων πού θά συνδέουν τήν διαφυλική ἀγωγή μέ τό μάθημα τῶν Ἐρησκειτικῶν, στοχεύοντας στή διαθεματική προσέγγιση τοῦ μαθήματος, σύμφωνα μέ τά ἰσχύοντα ἀναλυτικά προγράμματα.

η) Σύνδεση μέ ἐπιστημονικά ἰδρύματα σέ τοπικό, ἐθνικό καί διεθνές ἐπίπεδο, μέ σκοπό τήν ἐνημέρωση καί τεκμηρίωση, ἀλλά καί τήν συνεργασία γιά κοινή παραγωγή ἐκπαιδευτικῶν καί ἀλλῶν προγραμμάτων.

θ) Πραγματοποίηση πανελληνίων συναντήσεων μέ στελέχη νεότητος καί τῶν ἀντιστοίχων μέ τό Ἰδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τομέων ἀλλῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, καθώς καί μέ φοιτητικές ὁμάδες ὁμόδοξων, ἐτεροδόξων καί ἀλλοθρήσκων.

Ἄρθρον 47

Προσωπικό

Τό ἐκπαιδευτικό προσωπικό πού στελεχώνει τήν Ὑπηρεσία εἶναι ἐκπαιδευτικοί ὄλων τῶν βαθμίδων, μέ ἐμπειρία καί γνώσεις στήν διαφυλική ἀγωγή καί τήν ἀγωγή ὑγείας, πού διακρίνονται γιά τό ἦθος, τήν ἐντιμότητα καί

τήν εκκλησιαστική τους παιδεία. Οί εν λόγω εκπαιδευτικοί είτε προσλαμβάνονται από τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας μέ συμβάσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου, είτε ἀποσπῶνται στό Ἴδρυμα ἀπό τήν δημόσια ἢ ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση μέ πράξη τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, κατόπιν αἰτήματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, γιά μία τριετία ἀνανεώσιμη.

ἄρθρον 48

Διοικούσα Ἐπιτροπή

1. Μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος διορίζεται Διοικούσα Ἐπιτροπή τῆς Ὑπηρεσίας γυναικείων θεμάτων, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας.

2. Ἡ Ἐπιτροπή στελεχώνεται ἀπό προσωπικότητες μέ γνώσεις καί ἐμπειρία στό ἀντικείμενο τοῦ τομέα καί σκοπό ἔχει νά συνδράμει τοὺς κληρικούς καί τοὺς εκπαιδευτικούς τοῦ Ἰδρύματος μέ τή γνώση καί τό κύρος της.

3. Ἡ ἐπιτροπή ἀποτελεῖται ἀπό 7 μέλη ἄνδρες καί γυναῖκες. Ἀπαραιτήτως ὅμως τά 4 μέλη πρέπει νά εἶναι γυναῖκες.

4. Τό ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑπηρεσίας εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

5. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑπηρεσίας γυναικείων θεμάτων ὑποβάλλονται πάντοτε στό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας πρὸς τελική ἔγκριση.

6. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς πού ἔχει ὀριστεῖ πρὶν τή δημοσίευση τοῦ παρόντος διατηρεῖται μέχρι πέρατος τοῦ ὀρισμένου χρόνου της.

ἄρθρον 49

Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Διευθύνσεως Ποιμαντικῆς Γάμου καί Οἰκογένειας λειτουργεῖ καί ὡς Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τῆς Ὑπηρεσίας γυναικείων θεμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

Σφραγίδα, τελικές διατάξεις

ἄρθρον 50

Τό Ἴδρυμα φέρει κυκλική σφραγίδα πού περιέχει τόν τίτλο του, «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», τή χρονολογία ιδρύσεώς του, 1988, καί στό κέντρο τήν εικόνα τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Μιχαήλ Μπακνανᾶ τοῦ Ἀθηναίου (09/07). Ἐπίσης, κάθε Ε.Ν.Ε. ἔχει τήν ἴδια κυκλική σφραγίδα, στήν ὁποία ὅμως ἀναγράφεται ἐπιπλέον καί ἡ ὀνομασία τῆς Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Ἐστίας τοῦ συγκεκριμένου Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπως καί ἡ χρονολογία ιδρύσεώς της.

ἄρθρον 51

Α. Τό Ἴδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας θέτει ὑπό τήν ἐποπτεία του τήν Παιδική-Νεανική Συμφωνική Ὀρχήστρα, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Κατά παρόμοιο τρόπο τό Ἴδρυμα μπορεῖ νά θέτει ὑπό τήν αἰγίδα ἢ τήν ἐποπτεία του προσπάθειες πού ἀποσκοποῦν στήν πνευματική, κοινωνική καί πολιτιστική ἀναβάθμιση τῆς νέας γενιάς καί τῆς οἰκογένειας.

Β. Τό Ἴδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας δύναται νά διαθέτει προσωρινά ἀκίνητο περιουσιακό του στοιχεῖο σέ φορέα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ἢ νά ἀποδέχεται ὑπέρ του τή διάθεση-παραχώρηση ἀκινήτου γιά σκοπό συναφῆ μέ τοὺς σκοπούς τοῦ Ἰδρύματος Νεότητος καί Οἰκογένειας, κατόπιν ὑπογραφῆς πρωτοκόλλου συνεργασίας μέ τόν φορέα καί ἐγκρίσεώς του ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γ. Κάθε Ἐνοριακή δραστηριότητα πού ἀφορᾶ στή Νεότητα καί στήν Οἰκογένεια, μέ ἐπίσημο ἢ ἀνεπίσημο χαρακτήρα, ἐντάσσεται στό Ἴδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρο 52

Κατάργηση

Τό Ἴδρυμα Νεότητος καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καταργεῖται μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο καί δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης καί στό ἐπίσημο Δελτίο «Ἐκκλησία», ὅταν δέν ἐκπληρῶνει τίς ἐκκλησιολογικές προϋποθέσεις του, ὕστερα ἀπό αἰτιολογημένη ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ., πού λαμβάνεται μέ ἀπόλυτη πλειοψηφία καί σύμφωνη γνώμη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Μετά τήν κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος, ἡ περιουσία του περιέρχεται στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, ἡ περιουσία κάθε Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Ἐστίας στόν Ἐνοριακό Ἱερό Ναό.

ἄρθρον 53

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τότε πού θά δημοσιευθεῖ σύμφωνα μέ τό νόμο. Δύναται νά τροποποιηθεῖ μέ ἀπόφαση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐγκρινόμενη ὑπό τῆς Δ.Ι.Σ., μετά ἀπό πρόταση τοῦ Δ.Σ. καί σύμφωνη γνώμη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 54

Καταργούμενες-μεταβατικές διατάξεις

Ἀπό τή δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τροποποιεῖται τό Καταστατικό-Κανονισμός τοῦ Ἰδρύματος Νεό-

τητας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐγκριθέν διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 239716.12.1987 κανονιστικῆς ἀπόφασης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν (ΦΕΚ 27B/1988) καί β) ἡ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. ἐξ. 481/24.1.2005 κανονιστικὴ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περί συστάσεως τῆς Ὑπηρεσίας Γυναικείων Θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί καταργοῦνται: α) Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 2369/10.6.1999 κανονιστικὴ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περί συστάσεως καί λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος μέ τὴν ἐπωνυμία «Ἴδρυμα Ψυχοκοινωνικῆς Ἀγωγῆς καί Στήριξης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν «ΔΙΑΚΟΝΙΑ» μετὰ τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ (ΦΕΚ Β1789/1999) καί β) Ἡ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. ἐξ. 3334/2006 κανονιστικὴ ἀπόφαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περί συστάσεως τοῦ Κέντρου Περιβαλλοντικῆς Ἀγωγῆς καί Εὐαισθητοποίησης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ συστάσεως καί λειτουργίας τοῦ (ΦΕΚ 1235B/2006).

Πᾶσα κινητὴ καί ἀκίνητη περιουσία τῶν καταργούμενων ὡς ἄνω Ἰδρυμάτων καί φορέων περιέρχεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ στὸ ἀνασυστηνόμενο διά τοῦ παρόντος Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα Νεότητας καί Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖο καθίσταται καθολικὸς διάδοχος τῶν δικαιωμάτων καί ὑποχρεώσεών τους.

Τὸ προσωπικὸ τῶν καταργούμενων Ἰδρυμάτων ἐντάσσεται ἀπὸ τῆ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ στὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, μέ τὴν αὐτὴ ἔννομο σχέ-

ση, κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ προσωπικοῦ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας καί μέ ἰσχύ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ προσωπικοῦ ποῦ διανύθηκε στὰ καταργούμενα διά τοῦ παρόντος Ἰδρύματα καί δομές προσμετράται στὸ χρόνο ὑπηρεσίας στὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα καί λαμβάνεται ὑπόψη γιὰ τὴν ὑπηρεσιακὴ καί μισθολογικὴ ἐξέλιξη τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καί τὴν ἀσφάλισή του.

ἄρθρον 55

Τελικὴ διάταξη

Ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἢ τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Κάθε μελλοντικὴ δαπάνη θά προβλεφθεῖ ἀπὸ τίς οἰκείες διοικητικὲς πράξεις καί θά ἐγγραφεῖ στὸν οἰκείο προϋπολογισμό.

Ὁ παρὸν Κανονισμὸς νά δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στὸ ἐπίσημο Δελτίο «Ἐκκλησία».

Ἀθήνα, 4 Φεβρουαρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Άριθμ. 5633-2015/353/16.2.2016

Κανονισμός περί συστάσεως
καί λειτουργίας
του Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα “Ἅγιος Νέστωρ”
Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1) τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί 68 παρ. 5 τοῦ Ν. 4235/14,

2) τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Νόμων τοῦ Κράτους,

3) τὰς ὑφισταμένες κοινωνικάς, ποιμαντικάς καί πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

4) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1796/11.11.2015 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου,

5) τὴν ἀπὸ 22.12.2015 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6) τὴν ἀπὸ 5.2.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

τὴν σύστασιν ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα “Ἅγιος Νέστωρ” Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος», ἡ λειτουργία τοῦ ὁποῦ θά διέπεται ἀπὸ τὸν κάτωθι Κανονισμό:

Κανονισμός Συστάσεως καί Λειτουργίας
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα “Ἅγιος Νέστωρ”
Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου
Χαλκίδος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Ἄρθρον 1

Τίτλος - Ἔδρα - Σφραγίδα

Στὴν Ἑνορία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων, καί ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καί ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνιστᾶται Ἐκκλη-

σιαστικό Ἴδρυμα μέ τὴν ἐπωνυμία: ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡ» ΙΕΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ, ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καί μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, τὸ ὁποῖον θά διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό.

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι τὰ γραφεῖα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος, τὰ ὁποῖα βρίσκονται ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Ἀντωνίου καί Νεοφύτου στή Χαλκίδα.

Τὸ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα στρογγυλή, στὴν περιφέρεια τῆς ὁποίας ἀναγράφεται σὲ τρεῖς σειρές Ἱερά Μητρόπολις Χαλκίδος ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΑΓΙΟΣ ΝΕΣΤΩΡΑΣ» ΙΕΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ, στὸ κέντρο δὲ αὐτῆς φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νέστορα.

Ἄρθρον 2

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποί τοῦ Ἰδρύματος εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Ἡ διαχείριση καί ἐκμετάλλευση κάθε κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων πού ἔχει περιέλθει στὴν κυριότητα, νομὴ καί κατοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος δυνάμει κληροδοσίας - κληροδοτήματος κ.λπ. Ἡ διαχείριση καί ἐκμετάλλευση θά γίνεται πάντα μέ σεβασμὸ στὴ βούληση τοῦ δωρητῆ ἢ διαθέτη, στοὺς ὅρους καί τοὺς σκοποὺς πού ἔταξε.

2. Ἡ θεραπεία πάσης φύσεως πνευματικῶν, λειτουργικῶν, φιλανθρωπικῶν, εκπαιδευτικῶν, κατηχητικῶν ἢ καί ἐν γένει ὑλικῶν ἀναγκῶν, πού ἤθελαν ἀνακύψει σὲ σχέση μέ τὸ πραγματοποιούμενο ποιμαντικό, ἐν γένει θρησκευτικό, μορφωτικό, πολιτιστικό, φιλανθρωπικό καί φιλοκοινωνικό ἔργο τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος.

3. Η καλλιέργεια και προώθηση της εκκλησιαστικότητας, της φιλαδελφίας, της προς τούς πάντες αγάπης και βοήθειας, της εκκλησιαστικής ευποιίας, του υγιούς διαλόγου μεταξύ των ανθρώπων, της καταήλαξης, της θεολογίας, των έπιστημών, της έπιμορφωτικής προσπάθειας, των ύποτροφιών, των τεχνών, ιδιαίτέρως δέ των εκκλησιαστικών (και όλλως ιδιαίτέρως της Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής), προς σπουδή και ανάδειξη της εύρύτερης πολιτισμικής τους συμβολής, των πάσης φύσεως εκδόσεων, της ιατρικής φροντίδας και περιθάληψως άσθενούντων και έξηρητημένων, της ύποστήριξης της νεότητας, της κάθε είδους ένίσχυσης του διακονούντος Κλήρου της τοπικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, της περικρατήσεως του γήρατος, της επανένταξης των πεπληνημένων.

4. Η συνεργασία με τίς κρατικές, δημόσιες ύπηρεσίες, περιφερειακές, και δημοτικές άρχές, πολιτιστικούς συλλόγους και ιδρύματα για την όργάνωση από κοινού δραστηριοτήτων και πραγματοποίηση εκδηλώσεων διά την άνοδο του πνευματικού επίπεδου του λαού του Θεού, την προβολή του Χριστιανικού Όρθοδόξου πολιτισμού και την έρευνα, ανάδειξη, παρουσίαση και προστασία της θρησκευτικής, πολιτιστικής, ιστορικής, λαογραφικής και φυσικής κληρονομιάς της εύρύτερης περιοχής.

5. Η πραγματοποίηση όμιλιών, χριστιανικών συνάξεων και έκδρομών.

6. Η φιλοξενία έκδρομμένων από άλλες Έρεές Μητροπόλεις, ένορίες, εκκλησιαστικά ιδρύματα και συλλόγους.

7. Τά άναφερόμενα στίς προηγούμενες (ήτοι 5 και 6) παραγράφους καθώς και όποιαδήποτε άλλη ένέργεια πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ.

Άρθρον 3

Μέσα για την έπίτευξη των σκοπών - Κανόνες διαχείρισης περιουσίας

Οί άνωτέρω σκοποί έπιτυγχάνονται:

1. Μέ την άξιοποίηση του άνθρωπίνου δυναμικού της ένορίας και της αίτήσεως συνδρομής ύπό ικανών πνευματικών ανθρώπων, κληρικών και λαϊκών.

2. Μέ την έκμετάλλευση και άξιοποίηση της κινητής και άκίνητης περιουσίας πού έχει περιέλθει στή διαχείριση του Ίδρύματος (ένδεικτικά: εκμίσθωση, παραχώρηση χρήσης, μέ η χωρίς άντάλλαγμα, τυχόν εκποίηση ύπό όρους).

4. Μέ την όργάνωση φιλανθρωπικών, ψυχαγωγικών, πολιτιστικών εκδηλώσεων και εκθέσεων.

6. Μέ τη λειτουργία αίθουσας δεξιώσεων, εκδηλώσεων, συνάξεων κ.λπ.

7. Μέ τη λειτουργία άναψυκτηρίου - κυλικείου.

8. Μέ τη λειτουργία ξενώνα.

9. Μέ την ύλοποίηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων.

10. Μέ κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο, τό όποιο ήθελε άποφασίσει έκάστοτε τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος.

Άρθρον 4

Όργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

1. Τό Ίδρυμα τελεί ύπό την έποπτεία και τόν έλεγχο της Έρεάς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ίστιαίας και Βορείων Σποράδων και διοικείται από πενταμελές (5/μελές) Διοικητικό Συμβούλιο, έφ' έξής Δ.Σ., πού διορίζεται από τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Έρεάς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ίστιαίας και Βορείων Σποράδων μέ τριετή θητεία και άπαρτίζεται από:

α) Τόν έκάστοτε Μητροπολίτη Χαλκίδος - Ίστιαίας και Βορείων Σποράδων, ως Πρόεδρο, άναπληρούμενο από τόν έκάστοτε όριζόμενο από αυτόν άναπληρωτή.

β) Τόν έκάστοτε Πρόεδρο του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Έρεού Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος.

γ) Δύο μέλη του έκάστοτε Έκκλησιαστικού Συμβουλίου.

δ) Ένα μέλος (άνδρα η γυναίκα) έκ των ένοριτών, μέ έπιστημονική κατάρτιση, καλής της έξωθεν μαρτυρίας πρόσωπο, άνεπίληπτο, δοκιμασμένου ήθους και προσφοράς προς την κοινωνία, διακρινόμενο διά την πίστη του και την άφοσίωσή του στην Έκκλησία και μέ διάθεση προσφοράς προς τό Ίδρυμα.

2. Οί διορισθέντες δύνανται νά επαναδιοριστούν.

3. Στήν πρώτη συνεδρίαση τό Δ.Σ. του Ίδρύματος εκλέγει μέ ψηφοφορία τόν γραμματέα και τόν ταμία και άναφέρει τό άποτέλεσμα της εκλογής στην Έρεά Μητροπολή Χαλκίδος, Ίστιαίας και Βορείων Σποράδων.

4. Ό Πρόεδρος του Δ.Σ.:

α) Έχει την ευθύνη όλων των δραστηριοτήτων του Ίδρύματος και των μελών του Δ.Σ. προς ύλοποίηση των σκοπών του.

β) Έκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον πάσης Διοικητικής, Δικαστικής, Έκκλησιαστικής και όποιασδήποτε άλλης Αρχής και στίς σχέσεις του μέ τά άλλα Ίδρύματα, όργανισμούς, νομικά και φυσικά πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώση όλων των εισερχομένων και έξερχομένων έγγράφων του Ίδρύματος και συνυπογράφει μετά του ταμία τά οικονομικής φύσεως έγγραφα.

δ) Συγκαλεί τό Δ.Σ. σέ συνεδριάσεις, διευθύνει τίς συζητήσεις και συνυπογράφει μετά του γραμματέως τά πρακτικά των συνεδριάσεων.

5. Ό γραμματέας του Δ.Σ.:

Ό γραμματέας τηρεί τό βιβλίο πρωτοκόλλου, συντάσσει την άλληλογραφία του Ίδρύματος, την όποία συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο. Επίσης τηρεί τό βιβλίο πρακτικών των συνεδριάσεων του Δ.Σ., συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο τά έν λόγω πρακτικά, τά όποία συντάσσει. Φυλάσσει σέ άσφαλές μέρος την σφραγίδα του Ίδρύματος.

6. Ό ταμίας του Δ.Σ.:

α) Τηρεί τό Βιβλίο Ταμείου καθώς και τά διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων και Έντάγματα Πληρωμών, τά όποία συνυπογράφει μετά του Προέδρου.

β) Εισπράττει μέ διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων κάθε έσοδο του Ίδρύματος.

γ) Διενεργεί τις πληρωμές που αποφασίζει τό Δ.Σ. βάζει διπλοτύπων Ένταλμάτων Πληρωμών, τά όποια έπίσης συνυπογράφει μετά του Προέδρου, όπως άλληλωσε καί όλα τά οικονομικής φύσεως έγγραφα.

δ) Ευθύνεται για τή φύλαξη των χρημάτων, διενεργεί καταθέσεις καί αναλήψεις χρημάτων μόνο κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. καί γενικά διαχειρίζεται κατά τήν ύπόδειξη του Προέδρου του Δ.Σ. τήν περιουσία του Ίδρύματος.

ε) Έπίσης, τηρεί τό Βιβλίο Κτηματολογίου καί τό Βιβλίο Ύλικού του Ίδρύματος.

7. Τά χρηματικά υπόλοιπα του Ίδρύματος κατατίθενται σέ τραπεζικό λογαριασμό έπ' όνόματι του Ίερού Ναού καί μέ τήν ένδειξη «Ίδρυμα Άγιος Νέστωρ». Για τήν άναλήψη οιοδήποτε ποσού άπαιτείται άπόφαση του Δ.Σ. ύπογεγραμμένη υπό του Προέδρου.

Άρθρον 5

Άρμοδιότητες - Καθήκοντα του Δ.Σ.

1. Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος έχει τις ακόλουθες άρμοδιότητες:

α) Συνέρχεται τακτικώς ανά δίμηνο καί έκτάκτως όταν παρίσταται άνάγκη ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου.

β) Αποφασίζει για κάθε θέμα που άφορά στην έκπληρωση των σκοπών του Ίδρύματος.

γ) Συνεργάζεται μέ τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερής Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ίστιαίας καί Βορείων Σποράδων, μέ τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ίερού Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος, μέ πολιτιστικούς, έπιστημονικούς, φιλιανθρωπικούς συλλόγους καί ιδρύματα καθώς καί μέ τήν τοπική αυτοδιοίκηση καί τους τοπικούς φορείς για τήν προαγωγή καί έπίτευξη των σκοπών του Ίδρύματος.

δ) Μεριμνά για τήν εξεύρεση οικονομικών πόρων, άπαραίτητων για τήν όμαλή λειτουργία του Ίδρύματος.

ε) Καταρτίζει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό καί Άπολογισμό, τους όποιους καί ύποβάλλει προς έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

στ) Δύναται να παραχωρεί μέρος ή τμήμα των άκίνητων περιουσιακών του στοιχείων δωρεάν προς χρήση στους τοπικούς φορείς για τήν πραγματοποίηση έκδηλώσεων, υπό τήν προϋπόθεση ότι δέν παραβιάζονται: ή ιερότης των χώρων, ή καθαριότητα, οι σκοποί του Ίδρύματος καί τό πρόγραμμα λειτουργίας αυτού.

ζ) Δύναται να παράσχει προς στέγαση δωρεάν τμήμα των άκίνητων περιουσιακών του στοιχείων ή μέρος αυτών (αίθουσα κτιρίου ή άκινήτου) σέ πολιτιστικούς συλλόγους καί έκκλησιαστικά ή άλλα ευαγή ιδρύματα, για προσωρινή χρήση καί για τήν δωρεάν έκθεση ιστορικού, λαογραφικού, φωτογραφικού ή άλλου ύλικού, τό όποιο δέν έχουν παραχωρήσει στο Ίδρυμα, κατόπιν σχετικής προς τουτο ως προς τήν χρονική διάρκεια συμφωνία.

η) Έπιλαμβάνεται κάθε ύποθέσεως που άφορά στην ένδεχόμενη συμπληρωματική άνέγερση κτιριακών έγκαταστάσεων.

θ) Τό Δ.Σ. δύναται έπίσης να συγκροτήσει ύποεπιτροπές κατά τομείς διακονίας, να καθορίζει τις άρμοδιότητές τους καί να διορίζει τους ύπεύθυνους καί τό προσωπικό αυτών, έκτιμώντας τό ήθος, τήν πνευματική κατάρτιση καί τήν προσφορά τους προς τό Ίδρυμα.

ι) Δύναται δέ να προσλαμβάνει έμισθο προσωπικό, άναλόγως των στόχων καί των προγραμμάτων του.

ια) Αποφασίζει για κάθε άλλο θέμα, τό όποιο δέν προβλέπεται από τόν παρόντα κανονισμό.

Άρθρον 6

Άπαρτία καί Λήψη Αποφάσεων από τό Δ.Σ.

Νόμιμη άπαρτία ύφίσταται όταν είναι παρόντα τουλάχιστον τά τρία (3) εκ των πέντε (5) μελών του Δ.Σ.

Οι άποφάσεις λαμβάνονται μέ άπόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας κατисύχει ή ψηφος του Προέδρου του Δ.Σ. ή του νομίμου άναπληρωτή αυτού. Η ψηφοφορία θα είναι πάντοτε φανερή καί όνομαστική.

Άρθρον 7

Τηρούμενα βιβλία

Τό Ίδρυμα δέν έχει ίδια διαχείριση, τηρεί δέ μέ τήν μέριμνα του Δ.Σ. τά διαχειριστικά του βιβλία τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ίερού Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος, συμφώνως προς τό σύστημα τηρήσεως των λογιστικών βιβλίων των Έκκλησιαστικών Νομικών Προσώπων, θεωρημένα για κάθε νόμιμη χρήση από τήν Ίερά Μητρόπολη Χαλκίδος, Ίστιαίας καί Βορείων Σποράδων, ήτοι:

1. Βιβλίο Πρωτοκόλλου Άλληλογραφίας
2. Βιβλίο Πρακτικών των Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου
3. Βιβλίο Ταμείου καί διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων καί Έντάλματα Πληρωμών, τά όποια είναι έκτελεστέα έφ' όσον φέρουν τήν ύπογραφή του Προέδρου καί του Ταμία του Ίδρύματος
4. Βιβλίο Κτηματολογίου, εις τό όποιον άναγράφεται άπασα ή διαχειριζόμενη από τό Ίδρυμα άκίνητος περιουσία του Ίερού Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος
5. Κάθε άλλο βιβλίο, άπαραίτητο κατά τήν κρίση του Δ.Σ. για τήν λειτουργία του Ίδρύματος.

Άρθρον 8

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1. Τά πάσης φύσεως έσοδα από τήν έκμετάλλευση καί άξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ίδρύματος (είσπραξη μισθωμάτων, τόκων καταθέσεων τραπεζικών λογαριασμών, ή λογαριασμών προθεσμίας, μερισμάτων μετοχών κ.λπ.)

2. Τά πάσης φύσεως έσοδα από τίς δεξιώσεις καί άλλης έκδηλώσεις στά άκίνητα διαχειρίσεως του Ίδρύματος

3. Οί πρόσοδοι από τήν πραγματοποίηση έκδηλώσεων, λαχειοφόρων άγορών, έράνων νομίμως διενεργουμένων, έκθέσεων καί άλλων έκδηλώσεων ώς καί από τή λειτουργία του κυλικείου

4. Κληρονομιές, κληροδοσίες καί δωρεές, υπέρ του Ίδρύματος καί τά έξ αυτών προερχόμενα έσοδα

5. Έπιχορηγήσεις έκ μέρους του Δημοσίου, τής Άποκεντρωμένης καί Τοπικής Αυτόδιοικήσεως, Όργανισμών καί άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, έπιχορηγήσεις καί συνδρομές έκ μέρους φυσικών προσώπων καί κάθε νόμιμη έπιχορήγηση από προγράμματα Δημοσίων Έπενδύσεων ή από ύλοποίηση Ευρωπαϊκών προγραμμάτων

6. Κάθε άλλο έσοδο τό όποιο δέν προβλέπεται άνωτέρω καί προέρχεται έκ χρηστής πηγής.

Άρθρον 9

Διάθεση πόρων

Α. Οί άνωτέρω πόροι του Ίδρύματος διατίθενται μετά από άπόφαση του Δ.Σ. καί μέ τήν έγκριση του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ν.Π.Δ.Δ. - Ίεροϋ Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος:

1. Γιά τή συντήρηση, έπισκευή, άνακαίνιση όλης τής κινητής καί άκίνητης περιουσίας του Ίδρύματος. Γιά τίς άνάγκες τακτικής έπιβλήψης, συντήρησης καί λειτουργίας των κτιριακών έγκαταστάσεων του Ίδρύματος

2. Γιά τόν έξοπλισμό των έγκαταστάσεων του καί τήν προμήθεια βιβλίων, έντύπων καί άλλων υλικών άπαιτητων γιά τήν όμαλή λειτουργία του

3. Γιά τήν καθαριότητα καί τήν ευπρέπεια των χώρων του Ίδρύματος

4. Γιά τήν καταβολή τής μισθοδοσίας του τυχόν ύπηρετούντος έμμίσθου προσωπικού

5. Γιά τήν φιλοξενία όμιλητών, χορωδιών, νέων κ.ά.

6. Γιά τήν συμμετοχή στά προγράμματα που άπτονται των σκοπών του

7. Γιά τήν έκτύπωση έντύπων που έχουν σκοπό καί στόχο τήν όμαλή λειτουργία καί προώθηση του έπιτελούμενου από τό Ίδρυμα έργου καί διανομή αυτών

Β. Τό τυχόν χρηματικό πλεόνασμα από τήν οικονομική διαχείριση, τό όποιον υπερβαίνει τό ποσό περί του όποιου άποφασίζει τό Δ.Σ, κατατίθεται σέ ειδικό λογαριασμό τραπεζής εις τό όνομα του Ίεροϋ Ναού, μέ τήν ένδειξη «Ίδρυμα Άγιος Νέστωρ».

Άρθρον 10

Δωρηταί - Ευεργέτες

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος δύναται νά άνακηρύξει Δωρητές καί Ευεργέτες, είτε έν ζωή είτε μετά θάνατον, πρόσωπα τά όποία βοήθησαν υλικώς ή ήθικώς

τό Ίδρυμα, άναγράφοντας τά όνόματα αυτών σέ σχετική θέση των άκινήτων.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 11

Τροποποίηση του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθεί υπό τήν Ίερά Σύνοδο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος κατόπιν προτάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος καί αιτιολογημένης άποφάσεως του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ίεροϋ Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος μέ τήν έγκριση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος, Ίστιάς καί Βορείων Σποράδων.

Άρθρον 12

Κατάργηση του Ίδρύματος

Τό παρόν Ίδρυμα καταργείται κατόπιν αιτιολογημένης προτάσεως του Δ.Σ. αυτού, έγκρινομένης άπαραιτήτως υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος, Ίστιάς καί Βορείων Σποράδων, καί τελικής άποφάσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, όποτεδήποτε καί μάλιστα όταν δέν έκπληροί τήν άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του ή καταστεί άνέφικτη ή λειτουργία του.

Σέ περίπτωση καταργήσεως του Ίδρύματος κάθε κινητό ή άκίνητο περιουσιακό του στοιχείο, καθώς καί κάθε δικαίωμα καί άξίωση αυτού, άκόμη καί οικονομική, άνήκει εις τό νομικό πρόσωπον τής Ένορίας του Ίεροϋ Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος.

Άρθρον 13

Ίσχύς του Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός ισχύει από τή δημοσίευσή του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται επίσης καί εις τό έπίσημο Δελτίο τής Έκκλησίας τής Έλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 14

Κάλυψη δαπάνης

Άπό τή δημοσίευση των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη σέ βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου τής Ένορίας του Ίεροϋ Μητροπολιτικού Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος. Όποιαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά έγγράφεται στον οικείο Προϋπολογισμό.

Ό παρών Κανονισμός νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καί στο έπίσημο Δελτίο «Έκκλησία».

Άθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2016

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεΰς

Ό Μεθώνης Κλήμης

Άναρτήθηκε στην ιστοσελίδα τής Έκκλησίας τής Έλλάδος τήν 16.5.2016

Άριθμ. 533-2015/358

Κανονισμός υπ' αριθμ. 282/2015

«Περί της διοικήσεως και διαχειρίσεως
της διατηρουμένης και μέρους ἐκ της ρευστοποιητέας περιουσίας
της γυναικείας Ίερας Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών
της Ίερας Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1) Τίς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 4 παρ. ε, 39 παρ. 3 ἔδαφ. 2, 46 παρ. 2 ἔδαφ. α' τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ καὶ ἰσχύουν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 68 παρ. 1 τοῦ ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32/11.2.2014) καὶ 51 παρ. 2 τοῦ ν. 4301/2014 (ΦΕΚ Α' 223/7.10.2014).

2) Τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ν. 4684/1930 (ΦΕΚ Α' 150/10.5.1930), ὅπως κωδικοποιήθηκε ὡς ἀρθρο 8 τοῦ π.δ. τῆς 14/22.4.1931 (ΦΕΚ Α' 328).

3) Τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 51 παρ. 7 τοῦ ν. 4301/2014 (ΦΕΚ Α' 223/7.10.2014)

4) Τίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 περ. στ' τῆς ἀπὸ 11.5.1988 Συμβάσεως Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἡ ὁποία κυρώθηκε μὲ τὸ ἀρθρο πρῶτο του ν. 1811/1988 (Φ.Ε.Κ. Α' 231/13.10.1988).

5) Τίς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18.5.1932 Π.Δ/τός (ΦΕΚ Α' 171/24.5.1932)

6) Τίς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25.1.1933 Π.Δ/τός (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933)

7) Τίς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20.9.1933 Π.Δ/τός (ΦΕΚ Α' 275/25.9.1933)

8) Τὴν εἰσήγησι τῆς Η'/11/6.10.2015 Συνεδρίας (θέμα 11ο) τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

9) Τὴν ἀπὸ 4.11.2015 ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ.,

ψηφίζει τὸν Κανονισμό 282/2015, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός 282/2015

«Περί τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως
τῆς διατηρουμένης καὶ μέρους
ἐκ τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας τῆς γυναικείας
Ἱερας Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών
τῆς Ἱερας Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν
καὶ Πετρουπόλεως»

Ἄρθρον 1

Ἀπόδοση διοικήσεως - διαχειρίσεως
διατηρούμενης περιουσίας

1. Ἡ γυναικεία Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών τῆς Ἱερας Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πε-

τρουπόλεως συγχωνεύθηκε πρὸς τὴν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης Ἀττικῆς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18.5.1932 Π.Δ/τος (ΦΕΚ Α' 171/24.5.1932) καὶ ἀκολουθῶς ἀνασυνεστήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20.9.1933 Π.Δ/τος (ΦΕΚ Α' 275/25.9.1933) χωρὶς νά τῆς ἐπιστραφεῖ ἡ διοίκηση καὶ διαχείριση τῆς ἐν τῷ μεταξύ διαχωρισθείσας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25.1.1933 Π.Δ/τος (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933), περιουσίας τῆς.

2. Διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀποδίδεται στὴν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών ἡ διοίκηση καὶ διαχείριση τῆς διατηρούμενης περιουσίας τῆς, ὅπως αὕτη προσδιορίσθηκε καὶ διαχωρίσθηκε μὲ τὸ ἀπὸ 25.1.-1933 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933).

3. Διαχειριστικές πράξεις, ἐξώδικες καὶ δικαστικές, τῆς Ἱερας Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα τῆς παραγράφου 2, γενόμενες μέχρι τῆ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θεωροῦνται ἐγκεκριμένες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2

Ἀπόδοση διοικήσεως - διαχειρίσεως
μέρους ρευστοποιητέας περιουσίας

1. Ἐπιτρέφεται στὴν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών ἡ διοίκηση καὶ ἡ διαχείριση ἀγροτικοῦ ἀκινήτου (χαρακτηρισμένου ὡς ἀγροτικοῦ μὲ τὴν πράξη τοῦ Δασάρχου Αἰγάλεω 2566/16.9.2002, ἡ ὁποία ἔχει τελεσιδικήσει κατὰ τὴν υπ' ἀριθμ. 528/13.2.2003 Βεβαίωση τοῦ Δασάρχου Αἰγάλεω) τμήματος τοῦ «κτῆματος Ζευγωλατείου - Σκαραμαγκᾶ» τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας κυριότητος τῆς ἀνωτέρω Ἱερας Μονῆς, τὴν ὁποία διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, καὶ τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖται ἐκ δύο συνεχόμενων τμημάτων, πού ὀρίζονται τὸ μὲν πρῶτο τμήμα ὑπὸ στοιχεῖα Α-Β-Γ-Δ-Ε-Ζ-Η-Θ-Ι-Κ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Α ἐμβαδοῦ 32.020 τ.μ. τὸ δὲ δεύτερο τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου βρίσκεται διαμορφωμένος χάνδακας ροῆς ὀμβρίων ὑδάτων καὶ ἐφάπτεται μὲ τὴν Ἑθνικὴ Ὀδὸ Ἀθηνῶν - Κορίνθου, ὑπὸ στοιχεῖα Ο-Ε-Ζ-Ρ-Π-Ο ἐμβαδοῦ 2.330 τ.μ. στό ἀπὸ 28.7.1995 τοπογραφικὸ διάγραμμα κλίμακας 1:500 τοῦ ποθ. μηχανικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μιχαὴλ Κοροβέση, τὸ ὁποῖο συνδημοσιεύεται σὲ φωτοσμίικρυνση ὡς ἀναπόσπαστο παράρτημα τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Διαχειριστικές πράξεις, εξώδικες καί δικαστικές, τής Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών ὡς πρὸς τὸ ἀκίνητο τῆς παραγράφου 1, γενόμενες μέχρι τῆ δημοσίευση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, θεωροῦνται ἐγκεκριμένες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ.

3. Ἡ λοιπή, μὴ ἐπιστρεφόμενη διὰ τοῦ παρόντος ρευστοποιητέα περιουσία τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει ὑπὸ τὴν διοίκηση καί διαχείριση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 3

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἀρχίζει νὰ ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ

Κανονισμὸς δημοσιεύεται καί στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κλειστών.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς νὰ δημοσιευθῆ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

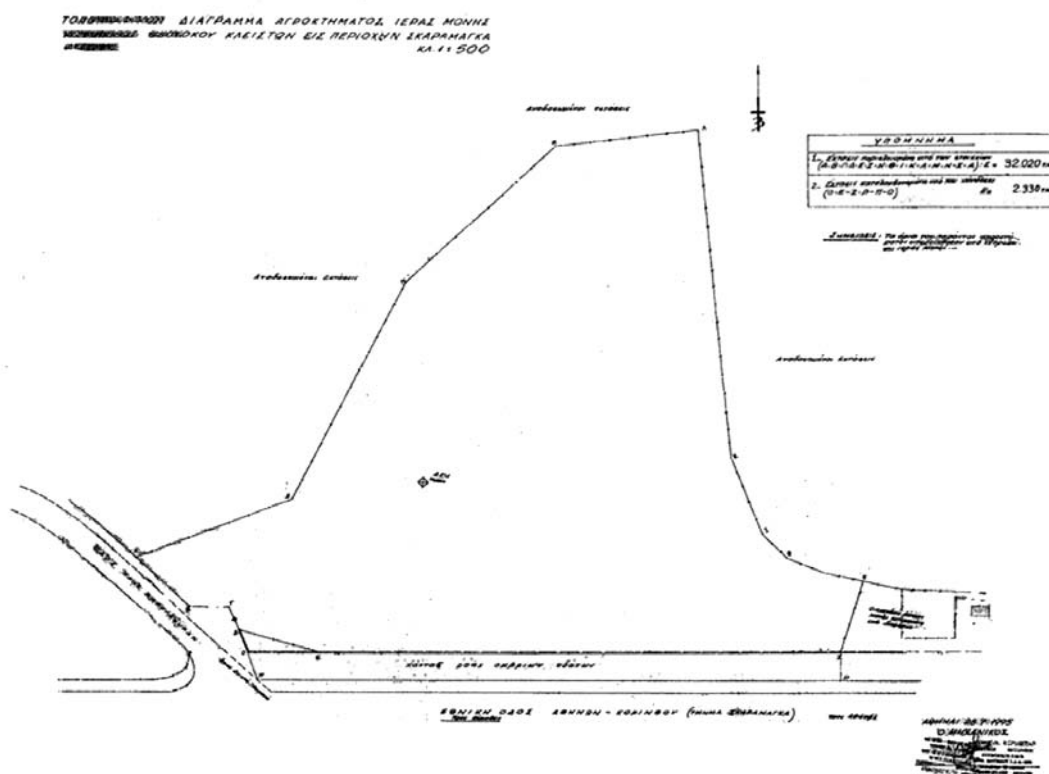
Ἀθήνα, 4 Νοεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Παράρτημα - Τοπογραφικὸ Διάγραμμα

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.5.2016

Άριθμ. 5355-2015/397/22.2.2016

Άναγνώρισις συστάσεως Ένοριών
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης
συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 545/29.10.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου,
3. τὴν ἀπὸ 4.2.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μηθύμνης:

Α' Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς Καλλιονῆς, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Καλλιονῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1760, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Δάφια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δαφίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1792, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν χωρίου Φίλια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Φίλιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1836, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος χωρίου Ἀνεμῶτια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀνεμῶτιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1885, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Σκαλοχώριον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀνε-

μῶτιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλιονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1827, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Βατοῦσα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βατούσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1849, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου χωρίου Ρεῦμα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βατούσας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1880, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου χωρίου Πτεροῦντα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Πτεροῦντος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1860, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Χίδηρα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Χιδήρων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1899, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀντίσσης, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Ἀντίσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1807, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένης ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σκουτάρου, μέ ἔδραν τὴν Δημοτικὴν Κοινότητα Σκουτάρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πέτρας, τοῦ Δήμου Λέ-

29. Ένορία του Ίερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Ἁγίας Παρασκευῆς, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἁγίας Παρασκευῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἁγίας Παρασκευῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1856, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

30. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων χωρίου Ἀρίσβη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀρίσβης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1973.

31. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κεράμιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεραμίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1860, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

32. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχών χωρίου Παρακοίλων, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παρακοίλων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1758, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

33. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἁγίας Ἑκκλῆσιᾶς χωρίου Σκάλα Καλλονῆς, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεραμίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφε-

ρείας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1953, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ προφορικῶν μαρτυριῶν.

Β΄ Ἱεραὶ Μοναί

1. Ἱερά Μονή Λειμῶνος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δαφίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1526, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

2. Ἱερά Μονή Μυρσινιωτίσσης, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Καλλονῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Καλλονῆς, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1523, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

3. Ἱερά Μονή Περιβολῆς, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ἀντίσσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἐρεσσοῦ - Ἀντίσσης, τοῦ Δήμου Λέσβου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Λέσβου, τῆς Περιφέρειας Βορείου Αἰγαίου, ἰδρυθεῖσα τό ἔτος 1400, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐντετοιχισμένῃς ἐγχαράκτου ἐπιγραφῆς.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4ῃ Δεκεμβρίου 2015

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 111/398/22.2.2016

Ἀναγνώρισις συστάσεως Ἐνοριῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου
συμφώνως πρός τό ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. τό ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
2. τήν ὑπ' ἀριθμ. 612/31.12.2015 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου,
3. τήν ἀπό 5.2.2016 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν σύστασιν πρό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Νόμου 590/1977, τῶν ὡς κάτωθι Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου:

Ἐνορίαί

1. Ἐνορία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναυπάκτου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ναυπάκτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.
2. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ναυπάκτου, μέ ἔδραν τήν Δημοτικήν Κοινότητα Ναυπάκτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1923, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
3. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ναυπάκτου, μέ ἔδραν τόν οἰκισμό Παλαιοναγαγιάς τῆς Δημοτικῆς Κοινότητος Ναυπάκτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14/28.12.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.
4. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς χωρίου Ξηροπήγαδον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ξηροπη-

γάδου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

5. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Δάφνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δάφνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.

6. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Παλαιοχωράκιον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Παλαιοχωρακίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 12.1.1964 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

7. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Σκάλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σκάλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4/20.1.1963 Πρακτικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

8. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ποθικάρπου χωρίου Μαμουλιάδα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μαμουλιάδας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1937 μέ τήν ἐπωνυμίαν «Ἐνορία Ἁγίων Ἀποστόλων Μαμουλιάδας», ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 500/τ.Α'/8.12.1937 καί μετονομασθεῖσα εἰς «Ἐνορία Ἁγίου Ποθικάρπου Μαμουλιάδας» ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14/21.4.1959 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

9. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου χωρίου Ἀφροξυλιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀφροξυλιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρ-

νανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1914, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Βιβλίων Γεννήσεων - Βαπτίσεων, Γάμων καὶ Ἀποβιώσαντων, μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐνορία Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀφροξυλίας - Μαμουλάδας», ὡς ἀποσπασθεῖσα τῆς Ἐνορίας Μαμουλάδος τὸ ἔτος 1937 (Φ.Ε.Κ. 500/τ.Α'/8.12.1937) καὶ μετονομασθεῖσα εἰς «Ἐνορία Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀφροξυλίας (Φροξυλίας)», ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16/-2.12.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

10. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Βομβοκοῦ, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βομβοκοῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.

11. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Μολύκρειον, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μολύκρειου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀντιρρίου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/2.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

12. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Ἀντίρριον, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀντιρρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀντιρρίου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.

13. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου χωρίου Μακύνεια, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μακύνειας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀντιρρίου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912 μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐνορία Ἀποστόλου Θωμᾶ Ρίζης Μαμάκου», μετονομασθεῖσα ἐκ τοῦ ἀπὸ 25.4.1939 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 182/τ.Α'/6.5.1939 σὲ «Ἐνορία Ἁγίου Κωνσταντίνου Ρίζης Μαμάκου» καὶ πάλιν μετονομασθεῖσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 80/14.8.2010 Προεδρικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 143/τ.Α'/25.8.2010 εἰς «Ἐνορία Ἁγίου Κωνσταντίνου Μακυνείας».

14. Ἐνορία Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κάτω Βασιλική, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Κάτω Βασιλικῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χάλκειας τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1929, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

15. Ἐνορία Ἁγίου Κωνσταντίνου χωρίου Ἄνω Βασιλική, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἄνω Βασιλικῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χάλκειας τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14/21.10.-1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

16. Ἐνορία Ἁγίων Ταξιάρχων χωρίου Γαυρολίμνη, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γαυρολίμνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χάλκειας τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.

17. Ἐνορία Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Τρικόρφον, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Τρικόρφου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χάλκειας τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα χωρίου μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐνορία Ἁγίας Παρασκευῆς Μπεζαϊδέ» μετονομασθεῖσα εἰς «Ἐνορία Ἁγίας Παρασκευῆς Τρικόρφου» ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ Βιβλίου θανάτων ἔτους 1915.

18. Ἐνορία Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Καθαβρούζα, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καθαβρούζης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Χάλκειας τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.-1912.

19. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Βλαχομάνδρα, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βλαχομάνδρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α'/9.3.1912.

20. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Βελβίνα, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Βελβίνας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17/19.-10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

21. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ρηγάνιον, μὲ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ρηγανίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 65/15.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

22. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Καστράκι, μὲ ἔδραν τὸν οἰκισμό Καστρακίου τῆς τοπικῆς

Κοινότητας Πιτσιναϊκών, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1959 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 7789/11.11.1959 ἐγγράφου τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Αἰτωλοακαρνανίας.

23. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Φαμήλα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Φαμήλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14/1.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

24. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Καταφύγιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Καταφύγιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16/20.12.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

25. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἀναβρυτή, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀναβρυτῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 51/30.11.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

26. Ἐνορία Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Νεοκάστρον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Νεοκάστρου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Ναυπάκτου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1912, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 28.2.1912 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς Φ.Ε.Κ. 86/τ.Α/9.3.1912.

27. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος χωρίου Παλαιόπυργος, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Παλαιόπυργου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 71/28.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

28. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Στύλια, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Στύλιας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου καταχωρήσεως αἰτήσεων πρὸς ἐκδοσὶν ἀδειῶν Γάμου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

29. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἀνθοφύτον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἀνθοφύτου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/30.11.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

30. Ἐνορία Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Γάβρος - Γολέμιον, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Γάβρου - Γολέμιου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1959 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/5.5.1959 Δηλώσεως Βαπτίσεως τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

31. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου χωρίου Ἐλευθέριανη, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Ἐλευθέριανης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1924 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1924.

32. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Μνηλέας, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Μνηλέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 32/46/16.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

33. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολαίου χωρίου Πωκίστα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Πωκίστης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/7.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

34. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Σίμου, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Σίμου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν βιβλίων Γάμων, Βαπτίσεων καὶ Θανάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

35. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολαίου χωρίου Στρανώμα, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Στρανώμας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνόττος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 34/28.-10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

36. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Δορβιτσά, μέ ἔδραν τὴν τοπικὴν Κοινότητα Δορβιτσᾶς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνόττος Πυλῆνης, τοῦ Δήμου

51. Ένορία του Ίεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Δενδροχώριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Δενδροχωρίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πλατάνου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 23/16.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

52. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Περδικόβρυση, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Περδικόβρυσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πλατάνου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/10.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

53. Ένορία Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Ἀράχωβα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀραχωβῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πλατάνου, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1930 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀπό 10.2.1930 Συμβολαιογραφικῆς Πράξεως.

54. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Ἄνω Χώρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἄνω Χώρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 50/54/8.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

55. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου χωρίου Κάτω Χώρα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κάτω Χώρας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/1.11.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

56. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Ἀμπελακιώτισσα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελακιώτισσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 27/29.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

57. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Ἀσπριά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀσπριάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

58. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος χωρίου Ἐλατοῦ, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἐλατοῦς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/21.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

59. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς χωρίου Κεντρική, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεντρικῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/16/20.11.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

60. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωρίου Κοκκινόχωριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κεντρικῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Δ.Υ./30.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

61. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ταξιάρχων χωρίου Λιμνίστα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λιμνίστης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 20/13.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

62. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χωρίου Πόδος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πόδου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18/27.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

63. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου χωρίου Τερψιθέα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Τερψιθέας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 95/29.9.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

64. Ένορία τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος χωρίου Ἐλατόβρυση, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἐλατόβρυσης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 10/13.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ.

65. Ένορία του Ίερού Ναού Ἀγίου Νικολάου χωρίου Κυδωνιά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυδωνιάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11/10.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

66. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου χωρίου Γραμμένη Ὁξυά, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γραμμένης Ὁξυάς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16/19.4.1961 ἀναφορᾶς τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

67. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Λεύκα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Λεύκας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/9.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

68. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Μανδρινή, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Μανδρινῆς, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11/24.11.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

69. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου χωρίου Γρηγόριον, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Γρηγορίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Ἀποδοτίας, τοῦ Δήμου Ναυπακτίας, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 22/11.1.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

70. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Βλασίου οικισμοῦ Ἄνω Ἅγιος Βλάσιος, μέ ἔδραν τόν οικισμό Ἄνω Ἅγίου Βλασίου τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ἀγίου Βλασίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1948 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ίερού Ναοῦ.

71. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Βλασίου οικισμοῦ Κάτω Ἅγιος Βλάσιος, μέ ἔδραν τόν οικισμό Κάτω Ἅγίου Βλασίου τῆς τοπικῆς Κοινότητος Ἀγίου Βλασίου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3/24.2.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

72. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου χωρίου Ἀμπέλια, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ἀμπελίων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1935, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου Θανάτων τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1945.

73. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίων Ταξιαρχῶν χωρίου Σαργιάδα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Σαργιάδας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1945, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίερού Ναοῦ τῆς χρήσεως 1945-1946.

74. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Κυπάρισσος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Κυπάρισσου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 21/8.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

75. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Προφῆτου Ἡλία χωρίου Καστανούλλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Καστανούλλας, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Πανατωλικοῦ, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1953 ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀπό 18.4.1953 συνεταχθέντος συμφωνητικοῦ.

76. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς χωρίου Χούνη, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Χούνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 116/30.-9.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ίερού Ναοῦ.

77. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ποταμούλλα, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ποταμούλλας Τριγωνίδος, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1942, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Βαπτίσεων τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1942.

78. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χωρίου Ψηλόβραχος, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Ψηλόβραχου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφέρειας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1955, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Βιβλίου Θανάτων τοῦ Ίερού Ναοῦ ἔτους 1955.

79. Ένορία τοῦ Ίερού Ναοῦ Ἀγίου Βασιλείου οικισμοῦ Ἄγιος Βασίλειος, μέ ἔδραν τόν οικισμό Ἄγιου Βασιλείου τῆς τοπικῆς Κοινότητος Σιδήρων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμπυλίων, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς

Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Βιβλίων Βαπτίσεων, Γάμων καί θανάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1961.

80. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου οἰκισμοῦ Χαράστη, μέ ἔδραν τόν οἰκισμό Χαράστης τῆς τοπικῆς Κοινότητος Σιδήρων, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμпуλιών, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1963, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 19/20.10.1963 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

81. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου οἰκισμοῦ Κάτω Χούνη, μέ ἔδραν τόν οἰκισμό Κάτω Χούνης τῆς τοπικῆς Κοινότητος Χούνης, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμпуλιών, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας

Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1961, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν Βιβλίων Βαπτίσεων, Γάμων καί θανάτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἔτους 1961.

82. Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ταξιαρχῶν χωρίου Πεντακόρφου, μέ ἔδραν τήν τοπικήν Κοινότητα Πεντακόρφου, τῆς Δημοτικῆς Ἐνότητος Παρακαμпуλιών, τοῦ Δήμου Ἀγρινίου, τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, τῆς Περιφερείας Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἰδρυθεῖσα πρό τοῦ ἔτους 1964, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6/2.7.1964 ἐγγράφου τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἡ παροῦσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου 2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Αριθμ. 1423/622/22.3.2016

Κανονισμός υπ' αριθμ. 289/2016

Συμπλήρωσις καί τροποποιήσις τῶν διατάξεων
περί τοῦ λογαριασμοῦ ὑπέρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 46 παρ. 2 ἔδαφ. β' τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146), ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ καί ἰσχύουν ὑπό τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 68 παρ. 1 τοῦ ν. 4235/2014 (Φ.Ε.Κ. Α' 32/-11.2.2014),

2. Τήν ἀπό 3.3.2016 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

3. Τήν ἀπό 10.3.2016 Ἀπόφαση τῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας,

Ἀποφασίζει

Ἐγκρίνει τόν Κανονισμόν 289/2016, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός 289/2016
Συμπλήρωσις καί τροποποιήσις
τῶν διατάξεων περί τοῦ λογαριασμοῦ
ὑπέρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἄρθρον 1

Οἱ προβλεφθέντες διά τῶν ἄρθρων 25 παρ. 1 περ. στ' τοῦ Κανονισμοῦ 2/1969 (ΦΕΚ Α' 193), 3 τοῦ Κανονισμοῦ 68/1976 (ΦΕΚ Α' 261), 1 Κανονισμοῦ 102/1998 (ΦΕΚ Α' 260) πόροι ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγκροτοῦντες τό εἰδικόν κεφάλαιον - λογαριασμόν ὑπέρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κυροῦνται διά τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διατηροῦνται ἐν ἰσχύι, διατίθενται δέ ὑπέρ τῶν σκοπῶν τῆς συντηρήσεως καί καλύψεως λειτουργικῶν δαπανῶν τοῦ

ὑπάρχοντος Μεγάρου Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν καί ἀνεγέρσεως νέου Συνοδικοῦ Μεγάρου.

Ἡ κατ' ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 102/1998 (ΦΕΚ Α' 260) κράτησις ἐπί τῶν ἐσόδων τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων μετατρέπεται ἀπό 5% εἰς 2%.

Πιστώσεις τοῦ ἐν λόγῳ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ δύνανται νά διατίθενται καί ὑπέρ ἐτέρων ἐκκλησιαστικῶν καί ἐν γένει θρησκευτικῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά μεταφορᾶς σχετικῆς πιστώσεως εἰς ἕτερον κωδικόν ἀριθμόν ἐξόδου τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπό τόν ὅρον ὅτι ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου προβλέπει τήν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς τῶν ποσῶν, διά σχετικῆς ἐγγραφῆς πιστώσεως τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Ἄρθρον 2

Δαπάναι ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐγκριθεῖ ὑπό τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί εὐρίσκονται ἐντός τῶν περιγραφομένων ἐν ἄρθρῳ 1 σκοπῶν, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται καί στό ἐπίσημο Περιοδικό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀπό τήν ἐκδοσὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀθήνα 10.3.2016

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημοσίευσις Δικαστικής Απόφασεως

Πρός
Τόν Πρεσβύτερον
Κωνσταντίνον Καλαϊτζίδην του Ίωάννου,
Κληρικών τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τρίκκης καὶ Σταγῶν.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διά τοῦ παρόντος, κοινοποιοῦμέν σοι κατωτέρω τήν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 10/2016 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καὶ κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσης κατ' αὐτῆς τὰ συμφῶνως τοῖς ἄρθροισι 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζόμενης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευμένη ἀπόφασις καταστῆ, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσιδικος, ὀριστική καὶ ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς
τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἄρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀπόφασις 10/2016

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 159ης Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Ἰγνατίου, β) Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, γ) Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ δ) Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου.

Συνελήθον εἰς Συνεδρίαν τῇ 2ᾳ Μαρτίου 2016, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη καὶ ὥρᾳ 6ῃ ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου

Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1 καὶ τῇ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Πρεσβύτερον Κωνσταντίνον Καλαϊτζίδην τοῦ Ἰωάννου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, κατηγορούμενον ..... καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ..., ἐπὶ ἀδίκημασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωροῦμένοις ὑπὸ τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων ....., ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων ....., τῆς υποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἰδίᾳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. .... ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6011/2777/10.12.2015 Κλητηρίου Θεοπίσματος καὶ δημοσιευθέντος συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, δὶς εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Δεκεμβρίου τοῦ 2015 καὶ Ἰανουαρίου τοῦ 2016 ὡς καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 13ης καὶ 20ῆς Ἰανουαρίου 2016, καὶ μὴ προσελθόντος καὶ μὴ παρσταντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξηλθόν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου .....

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένως μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατ' ἔλευθέρην ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὁ κατηγορούμενος Κληρικός τυχάνων τῆς

ἽΟρθοδόξου κατ' Ἐνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν, ...

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλήθηκαν καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων:

.....
ὡς καί ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων:

.....

Διά Ταῦτα

1) Μετατρέπει ἐπὶ τό ὀρθόν τὴν ἐπὶ ..... κατηγορίαν εἰς τὴν ἐπὶ .....τοιαύτην.

2) Προσάπτει τῷ κατηγορουμένῳ τὴν ἐπὶ ..... κατηγορίαν.

3) Ἀπαλλῆσσει ὁμοφώνως ἕνεκεν ἀμφιβολιῶν τὸν κατηγορούμενον τῶν ἐπὶ ..... κατηγοριῶν.

4) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον τῶν κατηγοριῶν ἐπὶ: ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς ἽΟρθοδόξου κατ' Ἐνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν, ...ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβληθεμένοις καί ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων ....., ὡς καί ὑπὸ τῶν Γραφικῶν Λογίων .....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ ὁμοφώνως τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλειον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, κατάγον αὐτὸν καί ἐπαναφέρων εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζων ἅμα εἰς βᾶρος αὐτοῦ καί ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἧτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἧτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκοῦνται διαδοχικῶς καί οὐχὶ ταυτοχρόνως. Ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐκάστου τῶν προειρημένων ἐνδίκων μέσων εἶναι αὕτη τῶν εἴκοσι πέντε ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τό περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ἡ προθεσμία αὕτη ἀνατέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἀσκησης ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

ἽΟ Πρόεδρος

τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

ἽΟ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τὰ Μέλη

ἽΟ ἽΑρτης ἸΓΝΑΤΙΟΣ

ἽΟ Λαρίσης καί Τυρνάβου ἸΓΝΑΤΙΟΣ

ἽΟ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ἽΟ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

ἽΟ Γραμματεῦς

ἽΑρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δημοσίευσις
Δικαστικῆς Ἀποφάσεως

Πρὸς

Τὸν Πρεσβύτερον

Δημήτριον ἽΑδομῶπουλον τοῦ Σωτηρίου,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιοῦμέν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 11/2016 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καί ἰσχύει συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καί κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνώσιν αὐτῆς καί ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἄρθροισι 126 καί 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καί τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζόμενης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστῆ, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστική καί ἀμετάκλητος.

ἽΟ Γραμματεῦς

τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων

ἽΑρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀπόφασις 11/2016

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 159ης Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ἽΗλείας κ. Γερμανοῦ καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) ἽΑρτης κ. Ἰγνατίου, β) Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, γ) Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καί δ) Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῇ 2ῃ Μαρτίου 2016, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη καί ὥρᾳ 6ῃ ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἵωάννου

Γενναδίου 14 και 'Ιασιού 1 και τη συνήθει των Συνεδριών Αιθούση, επί παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Πρεσβύτερον Δημήτριον Ἀδαμόπουλον τοῦ Σωτηρίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, κατηγορούμενον ἐπί: ..... καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ..., ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ....., τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. .... ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6010/2776/10.12.2015 Κλητηρίου Θεσπίσματος καὶ δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, δὲς εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Δεκεμβρίου τοῦ 2015 καὶ Ἰανουαρίου τοῦ 2016 ὡς καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 13ης καὶ 20ῆς Ἰανουαρίου 2016, καὶ μὴ προσελθόντος καὶ μὴ παρσάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξελθόν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καὶ στοιχεία.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου .....

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱερούς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων:

.....

Διά Ταῦτα

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον Πρεσβύτερον Δημήτριον Ἀδαμόπουλον τοῦ Σωτηρίου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, κατηγορούμενον ἐπί: ..... καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας, ..., ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρούμενοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων .....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ ὁμοφώνως τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυνοῦν αὐτὸν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τίτλου, καταγόν αὐτὸν καὶ ἐπαναφέρειν εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καὶ 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παροῦσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀσκοῦνται διαδοχικῶς καὶ οὐχὶ ταυτοχρόνως. Ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐκάστου τῶν προειρημένων ἐνδίκων μέσων εἶναι αὕτη τῶν εἴκοσι πέντε ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἀσκῆσις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος

τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τὰ Μέλη

Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Δημοσίευσις
Δικαστικῆς Ἀποφάσεως**

Πρὸς

Τὸν Ἀρχιμανδρίτην

Χριστόδουλον Κασιφάν,

κατὰ κόσμον Δημήτριον τοῦ Κωνσταντίνου

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιούμεν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 12/2016 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθῆν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καὶ κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσεως κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου πε-

ρί Έκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καί τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελιύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστή, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστική καί ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς
τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἄρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀπόφασις 12/2016

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 159ης Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Ἰγνατίου, β) Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, γ) Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καί δ) Φλωρίνης, Πρεσβῶν καί Ἑορδαίας κ. Θεοκλήτου.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 2α Μαρτίου 2016, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη καί ὥρα 6η ἀπογευματινῆ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασιῶν 1 καί τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἀρχιμανδρίτην Χριστόδουλον Κασιόφαν, κατά κόσμον Δημήτριον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, κατηγορούμενον ἐπί: ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου ... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, ..., ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρομένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων ....., ὡς καί ὑπὸ τοῦ Γραφικοῦ Λογίου ....., τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. .... ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6012/2778/10.12.2015 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» ὡς ἀγνώστου διαμονῆς, δὲ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» μηνῶν Δεκεμβρίου τοῦ 2015 καί Ἰανουαρίου τοῦ 2016 ὡς καί εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ» φύλλα 13ης καί 20ῆς Ἰανουαρίου 2016, καί μὴ προσελθόντος καί μὴ παρσάντος κατά τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξελθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου ....

Σκεφθέν κατά τοὺς Θείους καί Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ, ...

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένως μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικά κατά τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὁ κατηγορούμενος Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, ...

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων: ..... ὡς καί τοῦ Γραφικοῦ Λογίου: .....

Διὰ Ταῦτα

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν κατηγορούμενον Ἀρχιμανδρίτην Χριστόδουλον Κασιόφαν, κατά κόσμον Δημήτριον τοῦ Κωνσταντίνου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, ἐπί: ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, ...

ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρομένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων ....., ὡς καί ὑπὸ τοῦ Γραφικοῦ Λογίου .....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ ὁμοφώνως τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτὸν τέλειον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ τοῦ σχήματος καί διαγραφῆς ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ..... τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλλων, κατάγον αὐτὸν καί ἐπαναφέρον εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, κατάγον αὐτὸν καί ἐπαναφέρον εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καί ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδᾶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχὶ ταυτοχρόνως. Ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐκάστου τῶν προειρημένων ἐνδίκων μέσων εἶναι αὕτη τῶν

είκοσι πέντε ημερών, άρχομένης από τήν έπομένην τής ήμέρας τής τελευταίας δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Ή προθεσμία αύτη άναστέλλει τήν εκτέλεσιν τής επιβληθείσης ποινής.

Είς περίπτωσιν παραλείψεως τής υπό του καταδικασθέντος άσκήσεως έφέσεως κωλύεται ή παραδεκτή άσκησις ένδίκου βοηθήματος κατά τής παρούσης άποφάσεως.

Έκρίθη, άπεφασίσθη και έδημοσιεύθη αύθημερόν.

Ό Πρόεδρος
του Πρωτοβαθμίου Συνοδικού Δικαστηρίου
Ό Ηλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τά Μέλη
Ό Άρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ
Ό Λαρίσης και Τυρνάβου ΙΓΝΑΤΙΟΣ
Ό Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ό Φλωρίνης, Πρεσπών και Έφορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ό Γραμματεός
Άρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ**

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρός

τόν Αιδεσιμώτατον Ίερέα π. Πέτρον Βασιλείου,
Κληρικόν τής καθ' ήμάς Ίεράς Μητροπόλεως
(νύν άγνώστου διαμονής).

Καλοῦμέν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Καραϊσκού ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῆ 179/29.3.2016 σεπτῆ ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου καί δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 109 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Κυπαρισσίᾳ καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας τῆ 15ῃ Ἰουνίου 2016, ἡμέρα Τετάρτη καί ὥρα 11.00 π.μ. ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μή ἀναγραφῶσιν εἰς τήν παρούσαν κλήσιν.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 14ῃ Ἀπριλίου 2016

Ό Ἀνακριτής
Πρωτοπρ. Δημήτριος Καραϊσκος

Ίερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἀρθρῶν 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τās κενās ὀργανικās θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Γενεσίου Θεοτόκου Λεπτοπόδων,
Ἁγίων Ἀναργύρων Ποταμιᾶς,
Ἁγίου Γεωργίου Πατρικῶν,
Ἁγίας Κυριακῆς Ἀμάδων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῆ 16ῃ Μαΐου 2016

† Ό Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν ΜΑΡΚΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τās διατάξεις· α) τῶν ἀρθρῶν 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἀρθρῶν 4,5,7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρός πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς

Εὐαγγελιστρίας, πόλεως Χίου,
Ἁγίου Εὐστρατίου Θυμιανῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τās Διακοδικās ταύτας θέσεις καί ἔχοντας τά ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τά νενομισμένα δικαιολογητικά διά τά περαιτέρω.

Ἐν Χίῳ τῆ 16ῃ Μαΐου 2016

† Ό Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν ΜΑΡΚΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 11-12.5.2016

Συνήλθε τὴν Πέμπτη, 12 Μαΐου 2016, στὴ δευτέρα Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Μάιο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ χθεσινὴ καὶ τὴ σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας περὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῶν Δαπανῶν γιὰ τὴν Φιλανθρωπικὴ Διακονία κατὰ τὸ ἔτος 2015, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δαπανηθὲν ποσό εἶναι 126.041.801,73 € καὶ καλύπτει ὅλες τίς σιτιστικὲς ἀνάγκες ὡς καὶ τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπίσης κατατέθηκε ὁ ἀκόλουθος ἐνδεικτικὸς πίνακας δομῶν στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔτος 2015:

	ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΟΝΑΔΩΝ	ΣΥΝΟΛΑ ΕΠΩΦΕΛΟΥΜΕΝΩΝ	ΣΥΝΟΛΑ ΕΞΟΔΩΝ
1.	ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ	80	115.991	10.713.145,76 €
2.	ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΦΙΛΟΠΤΩΧΑ ΤΑΜΕΙΑ	1.946	150.435	14.135.074,16 €
3.	ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΑ	14	679	2.615.583,90 €
4.	ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ	21	501	2.326.333,39 €
5.	ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΑ	73	2.346	25.439.032,51 €
6.	ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ	9	354	5.139.638,69 €
7.	ΙΔΡΥΜΑΤΑ Α.Μ.Ε.Α.	7	205	2.426.797,80 €
8.	ΚΕΝΤΡΑ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ	9	8.568	735.642,11 €
9.	“ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ”	6	1.648	221.290,23 €
10.	ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ- ΙΑΤΡΕΙΑ	21	59.175	2.021.791,12 €
11.	ΑΣΥΛΑ	4	457	4.674.729,75 €
12.	ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ	55	15.362	2.646.598,14 €
13.	ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ Α.Μ.Ε.Α.	6	306	74.806,32 €
14.	ΣΥΣΣΙΤΙΑ	327	513.729	29.275.544,92 €
15.	ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ	20	1.673	7.112.415,54 €
16.	ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ	11	1.067	1.141.627,66 €
17.	ΣΧΟΛΕΙΑ	23	223	342.782,91 €
18.	ΣΧΟΛΕΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ	207	9.372	932.322,84 €
19.	ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ	78	3.110	257.786,58 €
20.	ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ	265	1.032	792.127,07 €
21.	ΞΕΝΩΝΕΣ	19	6.140	620.770,77 €
22.	ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ	4	550	124.195,29 €
23.	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	203	29.652	1.906.387,25 €
24.	ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ	142	90.148	2.742.277,80 €
25.	ΤΡΑΠΕΖΑ ΡΟΥΧΩΝ	69	30.053	823.192,86 €
26.	ΛΟΙΠΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ	86	54.065	4.566.044,76 €
27.	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ	3	3.255	21.891,56 €
29.	ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ	10	1.733	500,00 €
30.	ΆΛΛΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ	17	155.384	2.149.970,03 €
	ΣΥΝΟΛΟ	3.738	1.267,147	126.041.801,73 €

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός, ἀφοῦ ἐπεξεργάσθηκε τίς κατατεθεῖσες ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν προτάσεις - παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κειμένων τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, εἰσηγήθηκε αὐτές στὴ Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία καὶ τίς ἐνέκρινε ὁμόφωνα. Ἀκολουθῶς ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ὅπως αὐτές παραπεμφθοῦν πρὸς τελικὴ ἔγκριση στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ συγκληθεῖ πρὸς τοῦτο τὴν 24η καὶ 25η Μαΐου ἐ.ἔ.

Κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἑδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ ἐπὶ τῆς προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νὰ μετάσχει ὡς Μέλος τῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ μὴν ἐπιτρέψει τὴν κατά τὰ ἀνωτέρω συμμετοχὴ του, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ Πράξις τοῦ 1928 δέν περιλαμβάνει κάτι σχετικὸ, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι τυγχάνει κανονικῶς ἄτοπο νὰ μετέχει ὁ αὐτὸς Ἱεράρχης σέ Συνοδικὰ Ὑφῆματα δύο Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

*Ὁ Μακαριώτατος ἀνεκνήρυχθη
ἐπίτιμος δημότης Κομοτηνῆς*

Ἐπίτιμος Δημότης Κομοτηνῆς ἀνακηρύχθηκε στίς 16.4.2016 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τέλεσε τὸ πρῶτὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Συλλειτουργήσαν οἱ Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος, Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, καὶ παρέστησαν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης, βουλευτές, ἐκπρόσωποι τῆς περιφέρειας καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων, τοπικοὶ παράγοντες.

Ὁ Μητροπολίτης Κομοτηνῆς ἀνέφερε, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέπεται τὴν Μητρόπολιν σέ καιροὺς δύσκολους, σέ καιροὺς δοκιμασίας. Στὴν δοκιμασίᾳ ὁ λαὸς μας χρειάζεται ἐπιστηρικτικὸ λόγο καὶ ἔργον. Κυρίως ἔργον ὑπογράμμισε ὁ Μητροπολίτης καὶ προσέθεσε πὼς «αὐτὸ τὸ πρωθιεραρχικὸ Σας ἔργον –ὅπως τὸ συντονίζετε, ὅπως τὸ δραματίζετε καὶ κυρίως ὅπως τὸ ἐφαρμόζετε στὴν πολὺβουνη Ἀθήνα ἀποτελεῖ πηγὴ ἔμπνευσης καὶ γιὰ ἐμᾶς ἐδῶ στὴν ἀκριτικὴ Ἑλλάδα. Καὶ προσπαθοῦμε συνεργαζόμενοι δημιουργικὰ ὅλοι οἱ φορεῖς νὰ θεραπεύσουμε τὰ ἀσθενῆ καὶ νὰ ἀναπληρώσουμε τὰ ἐλλείποντα». Κάλεσε, κλείνοντας, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ εὐχεται κάθε προσπάθεια νὰ συγκεντρῶναι «τὴν ἀγαπητικὴ φιλοτιμίαν πολλῶν συνανθρώπων μας, γιατί ὅπως εὐστοχα ἐπισημάνετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς κρίσης πού ἀκόμη δυστυχῶς μᾶς ταλανίζει ὅλοι μαζί μποροῦμε».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαρίστησε τὸν Μητροπολίτη Μαρωνείας καὶ τοὺς ὑπόλοιπους Ἀρχιερεῖς καὶ στὴν συνέχεια ἀναφέρθηκε στό Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Τόνισε, πὼς γιὰ νὰ ξεπεράσουμε τίς δυσκολίες καὶ τὰ προβλήματα καλοῦμαστε νὰ μετανοήσουμε, νὰ ἀλλάξουμε μυαλά. Ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἀξία τῆς συνεργασίας, ἀλλὰ καὶ τῆς φιλαλληλίας καὶ ἐπέσπασε πὼς σημασία ἔχει νὰ μάθουμε νὰ ἐργαζόμαστε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. «Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς» εἶπε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἀναφέρθηκε στὰ πλεονεκτήματα τοῦ τόπου καὶ στὴν προσφορὰ τῶν ἀνθρώπων του. «Ἡ ἀνθρωπιά στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει» δήλωσε χαρακτηριστικά. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔκανε λόγο γιὰ τὴ συνύπαρξιν τῶν χριστιανῶν μὲ τοὺς μουσουλμάνους στὴν Κομοτηνὴ καὶ τόνισε πὼς αὐτὸ εἶναι μία εἰκόνα πού πρέπει πολλοὶ νὰ μιμηθοῦν καὶ νὰ μὴν ὀρθώνουν τοίχους ἀνάμεσά τους.

Ἱερά Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης

Ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου

Τὴν Μητρόπολιν Σερρῶν ἐπισκέφθηκε ἀπὸ 8 ἕως 10 Μαΐου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτη Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, γιὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικήτα, πολιούχου τῆς πόλης.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ἀπό τόν Μητροπολίτη Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο, τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμανδρίτη Συμεών Βολιώτη καί τόν Β΄ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἀρχιμανδρίτη Ἱερώνυμο Κάγμα ἔφτασαν στίς Σέρρες τό πρωί, ὅπου τους ὑποδέχθηκαν ὁ Μητροπολίτης Σερρών, ἡ Ὑπουργός Μακεδονίας Θράκης κ. Μαρία Κόλλια Τσαρουχᾶ, ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, κληρικοί τῆς Μητρόπολης καί πιστοί ἀπό κάθε περιοχή τῶν Σερρών.

Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πραγματοποιήθηκε στήν ἱστορική ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου. Ὁ Μητροπολίτης Σερρών καί ἡ ἡγουμένη τῆς μονῆς καλωσόρισαν τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί τή συνοδεία του καί στή συνέχεια ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν Μητροπολίτη γιά τήν πρόσκληση καί τόν κλῆρο καί τόν λαό γιά τήν ὑποδοχή ἀναφέρθηκε στήν σπουδαιότητα τῶν μοναστηριῶν.

Τό ἀπόγευμα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος χοροστάτησε στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νικήτα Σερρών, ὅπου συγχοροστάτησαν οἱ Μητροπολίτες Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμπτῶν κ. Δανιήλ, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Κερκύρας καί Παξῶν κ. Νεκτάριος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης, Ἱερισσοῦ Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος καί ὁ Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Παρέστησαν ἡ Ὑπουργός Μακεδονίας - Θράκης, ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας Ἀπόστολος Τζιτζικώστας, ἐκπρόσωποι τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, Τοπικῶν Συλλόγων, Ὁργανισμῶν καί Φορέων, κληρικοί καί λαϊκοί.

Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ

*Ὁ Μακαριώτατος ἐγκαινίασε
τόν Ναό τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου
τοῦ Κανσοκαλυβίτου*

«Εἶναι ὥρα ὅλοι νά σκεφτοῦμε καί νά ἀναλάβουμε τίς εὐθύνες μας» τόνισε στίς 10.5.2016 ὁ Μακα-

ριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀπό τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου στό Ἡράκλειο Λαγκαδᾶ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τέλεσε τήν ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου Κανσοκαλυβίτη στό Ἡράκλειο Λαγκαδᾶ, τόν πρῶτο ναό τοῦ ἁγίου Πορφυρίου στήν Ἑλλάδα, καί τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Συλλειτουργήσαν οἱ Μητροπολίτες Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέας, Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, Ἰωαννίνων κ. Μάξιμος, Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνος, Γρεβενῶν κ. Δαβίδ, Τρίκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομος, οἱ Ἐπίσκοποι Θερμῶν κ. Δημήτριος καί Ἀμορίου κ. Νικηφόρος, καί ὁ ἐπικώριος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης. Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος παρέστησαν συπροσευχόμενοι ὁ Μητροπολίτης Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ καί ὁ Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ. Παντελεήμων.

Ὁ Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ ἐπέδωσε στόν Ἀρχιεπίσκοπο τήν Ὑπατη Τιμητική Διάκριση τῆς Μητροπόλεως, τόν Χρυσό Σταυρό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, καί δέν παρέλειψε νά εὐχαριστήσει καί ὅλους τους Ἀρχιερεῖς πού προσῆλθαν μέ χαρά νά λάβουν μέρος στήν τόσο σημαντική ἡμέρα αὐτή γιά τήν Ἱερά Μητρόπολη.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαρίστησε τόν Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ γιά τήν πρόσκληση καί γιά τήν τιμητική αὐτή διάκριση καί ἀναφέρθηκε στήν καλή συνεργασία πού ἔχει μέ ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τόνισε πώς αἰσθάνεται ὑπερηφάνεια καί χαρά πού ὅλοι ἔχουν ὡς σκοπό τήν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἀνθρώπου. «Ἡ πατρίδα μας βρίσκεται σέ δύσκολο δρόμο» ἐπεσήμανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συμπληρώνοντας πώς «τά βάσανά μας θά συνεχίσουν καί ἴσως οἱ δυσκολίες νά εἶναι περισσότερες, ἀλλά ἄς ἀκολουθήσουμε τήν συμβουλή τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου πού ἔλεγε, ὑπομονή καί τά μάτια στραμμένα στόν οὐρανό».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Η ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ

Η ύπογραφή της κοινής διακήρυξης έγινε κατά την επίσκεψη των τριών Προκαθημένων στη Λέσβο, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 14.4.2016 μετά από πρωτοβουλία του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου στο πλαίσιο της προσπάθειάς του να αναδείξει διεθνῶς τό πρόβλημα τῶν προσφύγων στήν Εὐρώπη καί τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νά ἀντιμετωπίσει τήν προσφυγική κρίση, παρά τήν οἰκονομική κρίση πού καί ὁ ἴδιος ἀντιμετωπίζει.

Ἀκολουθεῖ ὀλόκληρη ἡ δήλωση:

Κοινή Δήλωση

Ἡμεῖς, ὁ Πάπας Φραγκίσκος, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Γερώνμος, συναντηθήκαμε στό ἑλληνικό νησί τῆς Λέσβου γιά νά ἀποδείξουμε τή βαθειά ἀνησυχία μας γιά τήν τραγική κατάσταση τῶν πολυάριθμων προσφύγων, τῶν μεταναστῶν καί τῶν αἰτούντων ἄσυλο, πού ἔχουν ἔλθει στήν Εὐρώπη, προσπαθώντας νά ξεφύγουν ἀπό καταστάσεις συγκρούσεων καί, σέ πολλές περιπτώσεις, καθημερινῶν ἀπειλῶν γιά τήν ἐπιβίωσή τους. Ἡ παγκόσμια κοινή γνώμη δέν μπορεῖ νά ἀγνοήσει τήν τεράστια ἀνθρωπιστική κρίση πού δημιουργήθηκε ἀπό τήν ἐξάπλωση τῆς βίας καί τῶν ἐνόπλων συγκρούσεων, τίς διώξεις καί τόν ἐκτοπισμό τῶν θρησκευτικῶν καί ἐθνικῶν μειονοτήτων καί τόν ξεριζωμό τῶν οικογενειῶν ἀπό τά σπίτια τους, κατά παραβίαση τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας καί τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τους.

Ἡ τραγωδία τῆς ἀναγκαστικῆς μετανάστευσης καί τῆς μετατόπισης ἐπηρεάζει ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, καί εἶναι οὐσιαστικά μία κρίση τῆς ἀνθρωπότητας, καλώντας γιά μία ἀπάντηση ἀλληλεγγύης, συμπόνιας, γενναιοδορίας καί ἄμεσης

πρακτικῆς δέσμευσης πόρων. Ἀπό τή Λέσβο, κάνουμε ἐκκλήση πρὸς τή διεθνή κοινότητα νά ἀνταποκριθεῖ μέ θάρρος στήν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς τεράστιας ἀνθρωπιστικῆς κρίσης καί τῶν βαθυτέρων αἰτίων της, μέσω διπλωματικῶν, πολιτικῶν καί φιλανθρωπικῶν πρωτοβουλιῶν, καί μέσα ἀπό συλλογικές προσπάθειες, τόσο στή Μέση Ανατολή ὅσο καί στήν Εὐρώπη.

Ὡς ἡγέτες τῶν ἀντίστοιχων Ἐκκλησιῶν μας, ἐκφράζουμε ἀπό κοινῶν τήν ἐπιθυμία μας γιά εἰρήνη καί τήν ἐτοιμότητά μας νά προωθήσουμε τήν ἐπίλυση τῶν συγκρούσεων μέσω τοῦ διαλόγου καί τῆς συμφιλίωσης. Καθὼς ἀναγνωρίζουμε τίς προσπάθειες πού ἤδη γίνονται γιά τήν παροχή βοήθειας καί φροντίδας στοὺς πρόσφυγες, μετανάστες καί αἰτούντες ἄσυλο, καλοῦμε ὄλους τοὺς πολιτικούς ἡγέτες νά χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι πρόσωπα καί κοινότητες, συμπεριλαμβανομένων τῶν χριστιανῶν, παραμένουν στίς πατρίδες τους καί ἀπολαμβάνουν τό θεμελιῶδες δικαίωμα νά ζοῦν μέ εἰρήνη καί ἀσφάλεια. Μία εὐρύτερη διεθνῆ συναίνεση καί ἓνα πρόγραμμα βοήθειας χρειάζονται ἐπείγῶντως, γιά νά διατηρηθεῖ τό κράτος δικαίου, γιά τήν προάσπιση τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σέ αὐτή τή μὴ βιώσιμη κατάσταση, γιά τήν προστασία τῶν μειονοτήτων, γιά τήν καταπολέμηση τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων καί τοῦ λαθρεμπορίου, γιά τήν ἐξάλειψη τῶν μὴ ἀσφαλῶν διαδρομῶν, ὅπως αὐτές μέσα ἀπό τό Αἰγαῖο καί τό σύνολο τῆς Μεσογείου, καί γιά νά ἀναπτυχθοῦν ἀσφαλεῖς διαδικασίες ἐπανεγκατάστασης. Μέ αὐτὸν τὸν τρόπο θά εἴμαστε σέ θέση νά βοηθήσουμε ἄμεσα αὐτές τίς χῶρες οἱ ὁποῖες ἐμπλέκονται στήν ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τῶν πολυάριθμων βασανισμένων ἀδελφῶν μας. Εἰδικότερα, ἐκφράζουμε τήν ἀλληλεγγύη μας πρὸς τὸν λαό τῆς Ἑλλάδας, ὁ ὁποῖος παρά τίς δικές του οἰκονομικές δυσκολίες, ἔχει ἀνταποκριθεῖ μέ γενναιοδορία σέ αὐτή τήν κρίση.

Ἄπευθύνουμε κοινή ἔκκληση γιά τόν τερματισμό τοῦ πολέμου καί τῆς βίας στή Μέση Ἀνατολή, μιά δίκαιη καί διαρκή εἰρήνη, καί τήν ἐντιμη ἐπιστροφή ὄσων ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τά σπίτια τους. Ζητοῦμε ἀπό τίς θρησκευτικές κοινότητες νά ἐντείνουν τίς προσπάθειές τους στήν ὑποδοχή, παροχή βοήθειας καί προστασίας στους πρόσφυγες ὄλων τῶν θρησκειῶν, καί ἀπό τίς θρησκευτικές καί πολιτικές ὑπηρεσίες ἀνακούφισης (τῶν προσφύγων) νά ἐργάζονται γιά νά συντονίζονται τίς πρωτοβουλίες τους. Γιά ὅσο διάστημα ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη, ζητοῦμε ἐπιμόνως ἀπό ὅλες τίς χώρες νά παράσχουν προσωρινό ἄσυλο, νά προσφέρουν τήν ιδιότητα τοῦ πρόσφυγα σέ ὅσους ἔχουν τό δικαίωμα, νά ἐπεκτείνουν τίς προσπάθειες ἀρωγῆς τους καί νά συνεργαστοῦν μέ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς θέλησης γιά τόν ἄμεσο τερματισμό τῶν συνεχιζομένων συγκρούσεων.

Ἡ Εὐρώπη ἀντιμετωπίζει σήμερα μιά ἀπό τίς πιό σοβαρές ἀνθρωπιστικές κρίσεις τῆς ἀπό τό τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Γιά τήν ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς σοβαρῆς πρόκλησης, κάνουμε ἔκκληση σέ ὄλους τοὺς ἀκόλουθους τοῦ Χριστοῦ νά ἐνθυμοῦνται τά λόγια τοῦ Κυρίου, σύμφωνα μέ τά ὁποῖα ὄλοι μας θά κριθοῦμε μιά μέρα: «ἐπέινασα γάρ καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καί συνηγάγετέ με, γυμνός καί περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καί ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καί ἦλθετε πρός με ... ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ 25: 35-36, 40).

Ἀπό τήν πλευρά μας, ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύουμε ἀκράδαντα, ὀλόψυχα καί μέ ἀποφασιστικότητα, ὅτι πρέπει νά ἐντείνουμε τίς προσπάθειές μας γιά τήν προώθηση τῆς πλήρους ἐνότητας ὄλων τῶν Χριστιανῶν. Ἐπιβεβαιώνουμε τήν πεποίθησή μας ὅτι ἡ «συμφιλίωση (μεταξύ τῶν Χριστιανῶν) περιλαμβάνει τήν προώθηση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἐντός καί μεταξύ ὄλων τῶν λαῶν ... Μαζί, θά κάνουμε τό χρέος μας, ὥστε νά προσφέρουμε στους μετανάστες, τοὺς πρόσφυγες καί τοὺς αἰτοῦντες ἄσυλο, μιά ἀνθρώπινη ὑποδοχή στήν Εὐρώπη» (Οἰκουμενική Χάρτα, 2001). Μέ

τήν ὑπεράσπιση τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν προσφύγων, τῶν αἰτοῦντων ἄσυλο καί τῶν μεταναστῶν, καθώς καί τῶν πολλῶν περιθωριοποιημένων ἀνθρώπων στίς κοινωνίες μας, ἔχουμε ὡς στόχο νά ἐκπληρώσουμε τήν ἀποστολή τῶν Ἐκκλησιῶν, πού εἶναι ἡ διακονία τοῦ κόσμου.

Ἡ συνάντησή μας σήμερα ἔχει ὡς στόχο νά δώσει κουράγιο καί ἐλπίδα σέ ὄσους ἀναζητοῦν καταφύγιο καί σέ ὄλους ἐκείνους πού τοὺς καλωσορίζουν καί τοὺς βοηθοῦν. Καλοῦμε τή διεθνή κοινότητα νά θέσει τήν προστασία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς ὡς προτεραιότητα, καί σέ κάθε ἐπίπεδο, νά ὑποστηρίξει πολιτικές ἐντάξεις πού ἐκτείνονται σέ ὅλες τίς θρησκευτικές κοινότητες. Ἡ φοβερή κατάσταση ὄλων ὄσων ἐπηρεάζονται ἀπό τήν παροῦσα ἀνθρωπιστική κρίση, συμπεριλαμβανομένων πολλῶν Χριστιανῶν ἀδελφῶν μας, ἀπαιτεῖ συνεχῆ προσευχή ἀπό μέρος μας.

Λέσβος, 16 Ἀπριλίου 2016

Ἰερώνυμος Β΄, Φραγκίσκος, Βαρθολομαῖος

Δήλωση

*τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος γιά τήν ὑποδοχή
τοῦ Πάπα Φραγκίσκου στή Λέσβο
(16.4.2016)*

«Μέ ἰδιαίτερη χαρά ὑποδεχόμαστε σήμερα στή Λέσβο τόν Πάπα Φραγκίσκο. Θεωροῦμε καθοριστικῆς σημασίας τήν παρουσία του στόν τόπο μας, στά χώματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καθοριστική διότι μαζί, ὑπογραμμίζουμε ἐνώπιον ὀλόκληρου τοῦ χριστιανικοῦ, καί ὄχι μόνον, κόσμου τήν σύγχρονη τραγωδία τῶν προσφύγων.

Εὐχαριστῶ θερμά τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη καί ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό κ. Βαρθολομαῖο πού μᾶς εὐλογεῖ σήμερα μέ τήν παρουσία του καί ὡς Πρῶτος τῆς Ὁρθοδοξίας ἦλθε γιά νά ἐνώσει τήν προσευχή του, ὥστε νά γίνει ἡ φωνή τῶν Ἐκκλησιῶν στεντόρεια καί νά ἀκουστεῖ στά πέρατα τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Σήμερα ἐνώνουμε τίς φωνές μας γιά νά καταδικάσουμε τόν ξεριζωμό τῶν προσφύγων, νά σπλιτεύσουμε κάθε μορφή ἀπαξίωσης τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Ἀπό τοῦτο τό νησί, τή Λέσβο, ἐλπίζω νά ξεκινήσει ἕνα παγκόσμιο κίνημα εὐαισθητοποίησης, ὥστε νά ἀλλάξουν ρότα ὅσοι κρατοῦν τίς τύχες τοῦ κόσμου στά χέρια τους καί νά ἐπιστρέφει ἡ εἰρήνη καί ἡ ἀσφάλεια σέ κάθε σπίτι, σέ κάθε οἰκογένεια, σέ κάθε πολίτη.

Δέν εἶναι, δυστυχῶς, ἡ πρώτη φορά πού καταδικάζουμε τίς πολιτικές πού ἔχουν ὀδηγήσει αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους σέ ἀδιέξοδο. Θά ἐνεργοῦμε, ὁμως, μέχρι νά πάψει αὐτός ὁ παραλογισμός καί ἡ ἀπαξίωση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Δέν χρειάζεται νά ποῦμε πολλά λόγια. Μόνο ὅσοι δοῦν τά μάτια αὐτῶν τῶν μικρῶν παιδιῶν πού συναντήσαμε στόν καταυλισμό προσφύγων, θά μπορέσουν νά ἀντιληφθοῦν ἀμέσως τό πλήρες μέγεθος τῆς χρεοκοπίας τῆς ἀνθρωπιάς καί τῆς ἀλληλεγγύης πού ἐπιδεικνύει ἡ Εὐρώπη τά τελευταῖα χρόνια ἀπέναντι σέ αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους καί ὄχι μόνον. Καμαρώνω γιά τοὺς Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι, παρά τίς δυσκολίες πού περνοῦν, βοηθοῦν τοὺς πρόσφυγες ὥστε νά γίνει ὁ Γολγοθᾶς τους ἐλαφρύτερος, ὁ ἀνφορικός τους δρόμος λιγότερο τραχύς.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί, ἐγώ προσωπικά, θρηνοῦμε τίς χιλιάδες ψυχές πού χάθηκαν στό Αἶγαῖο. Ἔχουμε κάνει ἀρκετά καί θά ἐξακολουθήσουμε, ὅσο οἱ δυνατότητές μας τό ἐπιτρέπουν, νά κάνουμε περισσότερο γιά νά ἀντιμετωπίσουμε αὐτή τήν προσφυγική κρίση.

Θά ἤθελα νά κλείσω τή δήλωσή μου κάνοντας μία ἔκκληση, μία παράκληση, μία παρότρυνση: νά ἀναλάβει, ἐπιτέλους, ὁ Ὄργανισμός Ἡνωμένων Ἐθνῶν, μέ τή μεγάλη ἐμπειρία πού διαθέτει, νά πράξει τά δέοντα, ὥστε νά ἀντιμετωπιστεῖ αὐτή ἡ τραγική κατάσταση πού ζοῦμε. Ἐλπίζω νά μὴν ξαναδοῦμε ποτέ παιδάκια νά ξεβράζονται στίς

παραλίες τοῦ Αἶγαίου. Εὐχομαι σύντομα νά τά βλέπουμε ἐκεῖ, νά παίζουν ἀνέμελα καί νά χαίρονται τή ζωή».

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Ὁ Πατριάρχης Θεόδωρος στήν Κέννα

Τήν ποιμαντική καί ἱεραποστολική δραστηριότητά του συνεχίζει ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος Β΄, ὁ ὁποῖος στίς 14.5.2016 ἐπισκέφθηκε ἐπαρχίες τῆς Κέννας καί συγκεκριμένα τήν περιοχή Κισοῦμου στίς ὄχθες τῆς λίμνης Βικτώρια. Τόν Πατριάρχη ὑποδέχθηκε στό ἀεροδρόμιο ὁ νέος Ἐπίσκοπος Κισοῦμου καί Δυτικῆς Κέννας Ἀθανάσιος, προκειμένου νά παρευρεθοῦν στή τελετή ἐνθρονίσεώς του. Κατά τήν ἀφιξη τοῦ Πατριάρχου στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἰγonyί πλῆθος γυναικῶν βρέθηκε στό σημεῖο γιά νά λάβει τήν εὐλογία του. Ὁ Πατριάρχης συζήτησε γιά ἀρκετή ὥρα μαζί τους. Μάλιστα, σέ ἀνάμνηση τῆς ἐπισκέψεώς του φύτεψε ἕνα δένδρο στόν αὐλίο κῶρο τοῦ ναοῦ.

Στή συνέχεια ὁ Πατριάρχης ἐπικέφθηκε τό ὑπό ἀνακαίνιση πνευματικό κέντρο, ὅπου τέλεσε ἀγιασμό, προτοῦ μεταβεῖ στό Ὁρθόδοξο Γυμνάσιο τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου Chavogere, στό ὁποῖο φοιτοῦν παιδιά ἀπό τά χωριά τῆς περιοχῆς. Μαθητές, καθηγητές καί ὁ διευθυντής τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ὑποδέχθηκαν τόν Πατριάρχη καί τόν ξενάγησαν στοὺς χώρους του, ἐνῶ κατά τή διάρκεια τοῦ γεύματος συνομίλησε μέ τοὺς νέους πού φοιτοῦν σέ αὐτό γιά τήν ἀξία τῆς παιδείας στή ζωή τους. Τέλος, μετέβη στήν περιοχή τῆς φυλῆς τῶν Νάντι καί τέλεσε ἀγιασμό θεμελιώσεως τοῦ πρώτου Ὁρθόδοξου ἀνδρικοῦ μοναστηριοῦ τῆς χώρας, τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.